

ወደ ኪ፡ ጣርያ ም፡

ቅዱስ ኤፍሬም የደረሰው ።

ከቀድሞ አባቶች ጀምሮ ሲወርድ ሲዋረድ
የመጣው ንባቡና ትርጓሜው ።
የኢትዮጵያ ሊቃውንት እንደ ጻፉትና
እንደ ተረጉሙት ።

በኢትዮጵያ ግንዛቤ፣ አልጋጋጋጋ ስለሆነ ጥሩ ግንዛቤ ማግኘት ።
ወደፊት ገብተው ለሌሎች ።

ውዳሴሃ ለአግዛዥነት ግርያም ድንገል ወላዳ
 ተ እምላክ ዘይትነቡብ በዕለተ ሠነድ።
 ድኸነን መጽሐፍ ኤፍሬም ሶርያዊ ኤፍሬም ለብ
 ሐዊ ተናግሮታል። ሶርያዊ በሀገሩ ለብሐዊ በተግባ
 ፋ ያሰኛል። ይህም ቅዱስ ኤፍሬም የያዕቆብ ዘን
 ጸብን ደንቀ መዝሙር ነው። የያዕቆብ ዘንጸብንም
 ቀሩጥሩ ከፍተኛ ነው ለአውግዘተ አርያስ ሰሪሃድ አስከ
 ትሎት ሂድ ነበር። አርያስን አውግዘው ሃይማኖት መ
 ልሰው ተመልሰው ካደሩበት ቦታ ዓምዶ ብርሃን
 ከምድር አስከ ሰማይ ተተክሎ ሌሊት በሕልሙ ራ
 ዕይ ያያል። ራዕዩን እንደ ገለጸክልኝ ባለቤቱንም
 ግለጥልኝ ብሎ ወደ አግዛዥነቱ በያመለክት የታ
 ዘዘ መልአክ መጥቶ በስልዮስ ዘቁሳርያ ነው። ለቤተ
 ክርስቲያን ዓምዶ ጸንዕ ነውና በትምርቱ የሰውን
 ልብና ብሩህ ያደርጋልና እንዲህ ባለ አርአያ ላዮኽ
 ው አለው። በስልዮስም ቀሩጥሩ ከሠለሰቱ ምዕት ነ
 ው ደርሶም ተመልሶም እንደሆነ በደዌም በእርግ
 ናም ምክንያት ቀርቶ እንደሆነ አልታወቀም። ከዚ
 ህ በኋላ መምሕርን ከወጡበት ሳያገቡ ትቶ መሄ
 ድ ራሊጥ አይደለምና መምሕሩን ከወጣበት አግ
 ብቶ ስለሰሰት ነገር ይረዳል መጀመሪያ እንዲህ ካለ
 ሰው ጋራ በጭንቀት መንፈሳዊ ነገር ይገኛልና ብ

ሎ ሁለተኛ በጀር የሰሙትን በዓይን ቢያዩት ይረዳልና ብሎ ሶስተኛ የመንፈስ ቅዱስን ነው ሰይጣንን ተጫውቶብኝ ይህን ብሎ። ስለሄደ ግን እንዳየው ሁኖ አላገኘውም በወርቅ ወምበር ተቀምጦ በወርቅ አትሮንስ የወርቅ ወንጌል አዘርግቶ ከባላንቃ ለብሶ ኩፋር ጠምጥሞ መነሳንሱን ቢያዩ የሐርገጠኛውን ቢያዩ የወርቅ መነሳንሱን ይዞ ሲያስተምር አግኝቶታል። ወተሐዘቦ ልቡ ለኤፍሬም ከመሥጋዊ ውክቱ እንዲል፤ እስመ ምሥጢራት ይትከሠታ ለትሑታን እስመ ውስተ ምደንት ነፍስ ኢተኃድር ጥበብ እንዲል። ወይራእዩ ርእሶው ከመመንፈስ እንተ ኃለፈት ይላል ለመንፈስ ቅዱስን ሁለት ግብር አለው ወይስ ሰይጣንን ተጫውቶብኝ ይህን እያለ ሲያወጣ ሲያወርድ አራት ነገር አይቶ ይረዳል። መጀመሪያ ከፋ ነጸብ ራቀ እሳት እየወጣ ሕዝቡን ሲጠራቸው ያያል ይህም ትምርቱ ነው። ሁለተኛ ርግብ መጥታ በራሱ ላይ ስታርፍበት ሶስተኛ ተሐዋስያን ከልብሱ ላይ እያረፉ እንደቆሉ ሲረገፉ ያያል። ይህን መናፍቃን ፍጡር ፈጣሪ ይመስል ያቃጥላል ብለው እንቃወማለን ይላሉ አይፈርስም ከከዊን እሳት ደርሶ ነበርና ያቃጥላል፤ አራተኛ ስሙን ያያውቅ ሀገሩን ያይጠይቅ ኤፍሬም ሶርያዊ ኤፍሬም ለብሐዊ ብላቸሁ ጥፋልኝ ከማዕገን ቤተ ክርስቲያን በንዱ ቁጥ ይጸልዳላችኋል ብሎ አስጠርቶ በእስተርጓሚ ሰ.

ጫወቱ ጨዋታው በይከተትላት፤ አባቱ ጸልይና ያንት ቋንቋ ለኔ ይገለጥልኝ አለው። ጸልዮ የባሰል የሰ ቋንቋ ጽርዕ ነው ለኤፍሬም፤ የኤፍሬም ቋንቋ ስርስት ነው። ለባሰል የሰ ተገልጸላቸው ሲጨዋውቱ አድረው ሲነጋ አሰናብተኝ ልሂድ አለው። መቸ ልትሂድ አምጥቶሃል ልትኖር ነው እንጂ ብሎ፤ ሕዝባዊ ነው ቢሉ ዲቁና ዲያቆን ነው ቢሉ ቅስና ሹም ከሀገረ ስብከቱ ሀገር ከፍሎ አስታምር ብሎ ሰጠው። በሰልዮስም ይህን መልበሱ ስለከብረ ወንጌል ነው ዛሬ ከሀናት አክሊል ደፍተው ከፓላንቃ ለብሰው ሥጋውን ደሙን እንዲያከብሩ እንዲለውጡ። እርሱስ በውስጥ የሚሉበሰው ማቅ ነበር። ከዚህ በኋላ ከአዋልደ ነገሥት ወገን የምትሆን አንዲት ሴት ነበረች ኅጢአቷን እየጻፈች የምትኖር። ስለምን ቢሉ ለመንገር ብታፍር። አንድም በባዛ። አንድ ቀን መጥታ እንደ ተጠቀለለ ይዛ አባቱ በዚህ ያለው ይፋቅልሽ በለኝ አለችው። ይፋቅልሽ አላት ገልጣ ብታይ አንዲት ቀርታ አየች ዘዕዕብት ለነገር ለገቢርም ይላታል፤ ይህችሳ አለችው ይህስ ለቅዱስ ኤፍሬም በቻል እንጂ ለኔ አይቻልኝም አላት። አሁን ለርሱ የማይቻለው ሁኖ አይደለም። ቅዱሳን የራሳቸው ከብር ሲገለጥ የወንድማቸው ከብር ቢገለጥ ይወዳሉና። ዳግመኛም ስትመጣ ስትሂድ ድካም ያለባት ነውና ቀናና ይሁናት ብሎ ነው፤ ሂዳ አባቱ በዚህ ያለው ኃጢአትሽ ይፋቅልሽ

በለኝ አለኝው። ይህስ ለሊቀ ጳጳሱ ለቀዳስ ባስል
 የስ በቻለው እንጂ ለጌ አይቻለኝም አላት አሁን
 ለርሱ የማይቻለው ሁኖ አይደለም። ቀዳሳን የራሳ
 ቸው ክብር ሲገለጥ የወንድማቸው ክብር በገለጥ
 ይወዳሉና። ዳግመኛም ስትሄድና ስትመጣ ድካም
 ያለባት ነውና ቀኖና ይሁናት ብሎ። ስለሄድሽ ግን
 እንደ ቀደመው በሕይወተ ሥጋ አታገኝውም ሙ
 ቶ ሊቀብሩት ይዘውት ሲሄዱ ታገኛለሽ ሳትጠራ
 ጠሪ ካስከሬኑ ላይ ጣይው ይፋቅልሻል አላት። በት
 ሂድ ሙቶ ሊቀብሩት ይዘውት ሲሄዱ አገኘኝ። ሳትጠ
 ሬጠር ካስከሬኑ ላይ ብትጥለው ተፋቆላታል ይህም የ
 ከሀናትን መግርግ ደግነት ያጠይቃል በሕይወተ ሥጋ
 ም ሳሉ ከሞቱም በኋላ ኃጢአት እንዲያስተሰር።
 ስምዖን ዘግምድ የያዕቆብ ዘንጽቤን ደቀ መዝሙ
 ር ነው አብሮት ተምሯል ሊጠይቀው መጣ። ስላ
 ም ለኪ አእግዝእትየ ቅድስት ድንግል እያለ ሲያ
 ስትምር ሰማው። አእግዝእትየን ከማን አገኘኸው
 መምራችን አልነገረን አለው ነግሮናል እንጂ አል
 ነገረንም ብለው ይመስክር ይመስክር ብለው ከመ
 ቃብሩ ላይ በሂዱ ፤ሩ ጣቶቹ እንደ ፋና አያበሩ
 ተነሥቶ በሕይወትየ ዕብሊኪ ሰላም ለኪ አቅድሱት
 ድንግል ከመ ስምዖን ዘግምድ። ወደጎረ ሞትየስ
 ዙሉ አእግዝእትየ ይብሉኪ ወይዌድሱኪ ሰላም ለኪ
 አእግዝእትየ ቅድስት ድንግል ከመ ኤፍሬም ሶር
 ያዊ ብሎ መስክሮለታል። ይህም የቀዳስ ኤፍሬ

ም ጸጋው ነው ከሞተ በኋላ የሚኖረውን ግዕዝ
 ማመስገን። ሶርያዊ በሀገሩ ያሰኘው እስከሆ
 ነው። ለብሐዊ በተግባሩ ሞ ብረሌ መርጠብ ብር
 ጭቆ ኩዝ ካላ እየሠራ የግመት ልብሱን የዕለት
 ምግቡን እያስቀረ ይመጸውት ነበር። ሲመጸውትም
 በሥላሴ በመላእክት በጻድቃን በሰማይታት ስም እ
 ይመጸውትም በመይታችን ስም ይመጸውት ነበር
 ንቋቸውን አጥቅቷቸውን ነውን ስለ ምነው ብሉ
 ንቋቸውም አጥቅቷቸውም አይደለም የመይታችን
 ፍቅር በያደርሰው ነው እመይታችንን ከመውደዱ
 የተነሣ የመቤቴ ምሥጃዎ አንድ ሰማይ ከከብ እ
 ንደ ባሕር አሸዋ በዝቶልኝ አንድ ልብሱ አብሰው
 እንደ ምግብ ተመግቤው ጠግቤው እያለ ይኖር ያዘ
 ር። የሹትን ነገሩ መግለጽ ለእግዚአብሔር ልማዱ
 ነውና ገልጸለት የከፀ ሲሆ ድርሰት ድርባል። አኃ
 ዝ እግዚአ መዋግድ ጸጋክ እስኪል ድረስ የሚጸ
 ልየውም ጸሎቱ ካሉቃስ ወንጌል ወበሳድሽን ጸሎ
 ተ እግዝእትን ማርያምን አውጥቶ ጌጌ ሀ ጊዜ ይጸ
 ልይ ነበር። ከዕለታት በኋላ ቀን ዕለቱ ሠንደ ጊዜ
 ው ነግህ ነው። የነግህ ተግባሩን አድርሶ ከመካነ ግ
 ብሩ ተቀምጦ ሳለ እመይታችን ተመጣለች የብርሃ
 ን ምንጣፍ ይነጠፋል የብርሃን ድባብ ይዘረጋል ከ
 ዘያ ላይ ሁና ሰላም ለክ አፍቀሮ ኤፍሬም ትለዋ
 ለች እሱም ታጥቆ እጅ ነሥቶ ይቆማል። ወደሰኒ
 ትለዋለች እፎ እክል ወደሰተኪ ዘኢይክሉ ሰማያ

ውያን ወጥረውያን፣ ምድራውያን ጸድቃን ሰማ
 ያውያን መላእክት አንችን ግመስገን የማይቻላቸው
 ለእንደምን ይቻላኛል አላት በከመ አለበወከ መ
 ንፈስ ቅዱስ ተናገር አለችው። በተረቁበት መርታ
 ት ለግድ ነውና እርት ይከውነኒ ዝንቱ እንዘ አ.የ
 አምር ብሔረ ብትለው መልክኩ መንፈስ እግዚአ
 ብሔር ቅዱስ ይመጽእ ላዕሌኪ ብሏት ነበር ከዚህ
 በኋላ በርከኒ፣ ይላታል በረከተ ወልድየ ወአቡሁ ወ
 መንፈስ ቅዱስ ይገደር በላዕሌከ ትለዋልች ምሥጋ
 ናዋን ይጀምራል። ሲያመሠግናትም ደቀ መዝሙር
 ቅኔ ቁጥር እንዲቀኝ ድርሰት አስቦ እንዲያጽፍ አ
 ይደለም። ብላህ ደቀ መዝሙር ያጠናውን ተለም
 ከመምሩ ፊት ሰተት አድርጎ እንዲያደርስ እንደዚ
 ያ ነው። ስታስደርሰውም ከኋት ከፍላ አስደርሳዋ
 ልች ስለ ምን ቢሉ በኋቱ ዕለታት መመስገን ፈቃ
 ዲ ቢሆን። አንድም ኋቱ ዕለታት ምሳሌዋ ናቸውና
 በዕለተ እሁድ ትመሰላለች በዕለተ እሁድ አሥራ
 ወ ፍጥረታት አራቱ በሕርያት ተገኝተዋል። ከሷም
 ለዘከን ምክንያተ ፍጥረት በሀላጭ እንዲለው አሥ
 ራው ፍጥረት ኔታ ተገኝቷልና። በዕለተ ሠነይ ት
 መሰላለች በዕለተ ሠነይ ከዚህ እስከ ብሩህ ሰማይ
 መልቶ የነበረውን ውሀ ከሶስት ከፍሎታል። አንዱን
 እጅ ከላይ ሰቅሎታል ኃኖስ ነው አንዱን እጅ በዙ
 ሪያው ወስኖታል አንዱን እጅ አጽንቶ የብርሃን
 ግንደር አርጎታል። ጠፈር የመቤታችን ብርሃን የጊ

ታ ምሳሌ። ይህም የጠፈር ምሳሌ ሆነች እንጂ መቶ
 የዕለቲቱ ምሳሌ ሆነች ብሎ ዕለቲቱ የሱዋ ጠፈር
 ከሱዋ የነሣው ሥጋ ብርሃን የጊታ ምሳሌ። በዕለተ
 ሠሉስ ትመሰላለች በዕለተ ሠሉስ ለታብቀላል ም
 ድር ሐመልማለ ሣዕር ዘይዘራዕ በበዘርዕ ወበበዘ
 መዳ በበአርአያሁ ወበበአምሳሊሁ ባለ ጊዜ በእጅ
 የሚለቀሙ አትክልት በማጭደ የሚታጨዱ አዝ
 ርዕት በምሳር የሚቆረጡ ዕፅዋት ለሥጋውያን ም
 ግብ የሚሆኑ ተገኝተዋል። የመንፈሳውያን ምግብ የ
 ሚሆን ኔታም ከሱዋ ተገኝቷልና። በዕለተ ረቡዕ
 ትመሰላለች በዕለተ ረቡዕ ለይቁሙ ብርሃናት በገጸ
 ሰማይ ባለ ጊዜ ለሥጋውያን ምግብ የሚሆኑ ፀሐ
 ይ ጨረቃ ከዋክብት ተገኝተዋል። ለመንፈሳውያን
 ምግብ የሚሆን ኔታ ከሱዋ ተገኝቷልና። በዕለተ
 ሐሙስ ትመሰላለች በዕለተ ሐሙስ ለታውጽዕ ባ
 ሕር ዘቦ መንፈስ ሕይወት ባለ ጊዜ በልባቸው የ
 ሚሳቡ በእግራቸው የሚሸከረከሩ በክንፋቸው የሚ
 በሩ በደመ ፣ ፍስ ሕያዋን ሁነው የሚኖሩ ፍጥረታ
 ት ተገኝተዋል። በረው በረው የሄዱ አሉ ከዚያው
 ም የቀሩ አሉ። በረው በረው የሄዱት የአጥሙ
 ቃን ከዚያው የቀሩት የጥሙቃን ምሳሌ ያስ ወባ
 ረከመ በአሐቲ በረከት ይላል ብሎ በልባቸው የሚ
 ሳቡ የሰብአ ኃላም በእግራቸው የሚሸከረከሩ ከት
 ፋፋት ወደትፋፋት የሚሄዱ የባሕታውያን በክንፋ
 ቸው የሚበሩ ተመስጦ ያላቸው የሰማዕታት ምሳሌ

ዕለቲቱ የሱቀ ባሕር የጥምቀት ምሳሌ። በዕለተ ዓርብ ትመሰላለች በዕለተ ዓርብ በኩረ ፍጥረት አዳም ተገኝቷል ዳግማይ አዳም ጌታም ከሱቀ ተገኝቷልና። በዕለተ ቀዳሚት ትመሰላለች በዕለተ ቀዳሚት ሥጋዊ ዕረፍት ተገኝቷል ወአከረፈ እግዚአብሔር እምነቱ ግብሩ ዘአኃዘ ይግበር እንዲል ከሱቀም የመንፈሳውያን ዕረፍት ጌታ ተገኝቷልና። ውዳሴ ዘሰነይ ውዳሴ በሰነይ ውዳሴ ለእግዚአብሔር ማርያም ዘይተንበብ በዕለተ ሰነይ በሌላ አንድ ነው ቃለ ጸሐፊ ነው አሱ ግን ምስጋናዋን ፈቀደ እግዚአብሔር ይደምራል። በዕለተ ሰነይ የሚነበብ የሚጸለይ የሚተረጎም አምላክን የወለደች የመጬታችን ምስጋናዋ ይህ ነው።

ፈቀደ እግዚአብሔር ይግዕዝ ለአዳም ኅዙን ወትኩዝ ልብ።
 አምስት ሽህ ከጅም ዘመን በግብርናተ ዲያብሎስ የነበረ አዳምን ነፃ፣ ያደርገው ዘንድ ወደደ። ኅዙን ልብ ትኩዝ ልብ ሲል ነው። ተምያጦ ወተውላጦ ሀላዊያት ጽጌያተ ወፍሬ ያተ ትሩፋት ስመ ወግብረ ወልድ እንዲል። ወክብረ ወልድም ይላል። አንድም ያዘነ የተከዘ አዳምን ሊያድነው ወደደ አዳምን የቤተ ፊት ልማድ አላገኘውም። ቤተ ፊት በዚህ ጊዜ እበላ እጠጣ ነበር። በዚህ ጊዜ ተደላ ደስታ አደርግ ነበር እያለ ያዝናል እርሱ ግን

አትብላ ያለኝን ዕዕ በለስ በልጅ ከፈጣሪዬ ትእዛዝ ወጸሁ ብሎ ነውና። ወአልቦቱ ካልዕ ሕሊና ዘአንበላ ብካይ ላዕለ ኃጢአቱ እንዲል አንድም ጌታ ያዘነ የተከዘ ሁኖ አዳምን ነፃ ሊያወጣ ወደደ ተከዘ ት ነፍስየ እስከ ለሞት እንዲል። አመሥግነኝ ብትለው ምነው ወደሌላ ሂደ በሉ። ወደሌላ መሄዳም አይደል። አዳምን አስከተላው መጥታ ነበረና ቢያየው አገሣው አንድም ነገር ከሥሩ ውሀ ከጽሩ እንዲሉ። አዳም አባቷ ነውና። ከጥንት ጀምሮ ተርኮ ለመናገር ይላል። ያስ በሆን ስለ ምን ፈቀደ እግዚአብሔር አለ በሉ መክበሪያዎን ሲሻ ከዚያ ሁሉ ታደራላ ለ። ስን ዜና ሐዋርያትን ጽፈክ ስደድ ልኝ በለው። አምጊዜ ዕርገቱ ለእግዚአብሔር እንዳለ። መክበሪያቸውን ሲሻ።
 ወያግብዎ ኅዘ ዘትካት መንበሩ።
 ወደቀደመ ቦታው፣ ወደ ቀደመ ክብሩ ይመልሰው ዘንድ ወደደ ክብር በሹ ልጅነት ቦታ በሹ ገነት ፍጡር ከሆነ ያለቦታ መኖር አይቻለውምና። ከዚያውም ዘንድ ካለመደው የለመደውን በሰጡት ደስ ይለዋልና። ይህም ለሰማይና ለምድር ምን ቦታ አላቸው ቦታቸው እርሱ አይደለም። አኃዜ ዓለም በእራጉ ስለ አገዝ ውስተ እዲሁ ይፀውር ድደ ወደነበር ጠፈረ እንዲል። ለሰማይና ለምድር ምን ቦታ አላቸው ቦታቸው እርሱ አይደለምን በሉ የዕርቅ ምልክት ነው። ንጉሥ የተጸላውን ሰናፊል

ሆን አትታጠቅ እንዲህ ካለ በታ አትውጣ ብሎ ወስኖ ያግዘዋል። በታረቀው ጊዜ ርስቱን ጉልቱን ጤቱን ንብረቱን ይመልስለታል፤ እንደዚህም ሁሉ የዕርቅ ምልክት ነው።

ሰአሊ ለነ ቅድስት።

ጅሽህ ካጅ፤ ዘመን፣ በግብርናተ ዲያብሎስ የነበረ አዳምን ነፃ ካደረገው ልጅሽ፣ እመቤታችን ጸንዕት በድንግልና፣ ጸጋውን ክብሩን እንዳይገነገን ለምኝልን፣ ቅድስት አለ ንጽሕት ጸንዕት ክብርት ልዩ ሲል ነው። ንጽሕትም አለ፣ ሌሎች ሴቶች ከነቢብ ከገቢር በጎጁ ከሐልዮ አይነጹም። እርሱዋ ግን ከነቢብ ከገቢር ከሐልዮ ንጽሕት ናትና። ወኢረዘቱ ስት በምንትኒ እምዘፈጠራ ድንግል በሕሊናሃ ወድንግል በሥጋሃ እንዲል። ጸንዕትም አለ፣ ሌሎች ሴቶች ቢጸኑ ለጊዜው ነው። ኋላ ግን ተፈትሐ አለባቸው። እርሱዋ ግን ቅድመ ጸኒስ ቅድመ ወሊድ ጊዜ ወሊድ ድኅረ ወሊድ ጸንዕት ናትና። ክብርትም አለ፣ ሌሎችን ሴቶች ብናከብራቸው፣ ጸድቃንን ሰማዕታትን ወለዱ ብለን ነው። እርሱዋን ግን ወላዲተ አምላክ ብለን ነውና። ልዩም አለ። እናትነት ከድንግልና አስተባብራ የምትገኝ ከመቤታችን በቀር ሌላ ሴት የለችምና። ዓይኑ ዓ በሆን አዕምሮውን ለብዎውን ሳይብን። አልፋው አ በሆን ለምኝልን ማለት ነው። ልመናስ ከዚያ በኋላ ስንዲን በሱዋ በሌሎችም የለባቸውም። በቀደመ ልመ

ናዋ የምታስምር ስለ ሆነ እንዲህ አለ እንጂ። ሰአሊ ለነ ቅድስትን ግን ተናግሮታል በሉ፣ ቅዱስ ኤፍሬም ተናግሮታል፣ ይህም እንዳይሆን በግብፃውያን በመጽሐፋቸውም በቃላቸውም አይገኝም ሳ ብሎ ቅዱስ ያሬድ ለዜማ መክፈያ ተናግሮታል። አንድም የኋላ ሊቃውንት ተናግረውታል ይላሉ።

ሠረቀ በሥጋ አምድንግል ዘእንበለ ዘርአ ብእሲ ወአድኃነን።

ብርሃን ብሎ የሚያመጣ ነውና እንደ አርእስት ሠረቀ ብሎ አነሣ። ፈቀደ ብሎ ነበርና ወደም አልቀረ ዘር ምክንያት ሳይሆነው ከድንግል ተወለደ ተወልዶም አዳነን። በሥጋ አለ በመለኮቱ አትወልደውምና። አኮ ወልደ ማርያም በመለኮቱ አላ በከመሥርዓተ ትስብእቱ እንዲል። ልደቱን በዘርዕ ያላደረገ እንበለ ዘርዕ ያደረገው ስለ ምን ነው በሉ ቀዳማዊ ልደቱን ለመግለጽ ጅ ሽህ ካጅ ፤ ዘመን ሲፈጸም ከመቤታችን ያለ አባት በወለድ ቅድመ ዓለም ከአብ እንበለ እም እንደ ተወለደ ያጠይቃልና ልደት ቀዳማዊ ተኅውቀ በደኅራዊ ልደት እንዲል። ዳግመኛም በዘርዕ በሩካቤ ተወልዶ በሆን ዕሩቅ ብእሲ ባሉት ነበርና። ሶበሰ ተወልዶ በሩካቤ ብእሲ ወብእሲት ዘከማዩ ብዙኃን እምተሐዘብም ወእምረ ሰይም ሐስተ እንዲል። ያውስ ቢሆን ተፈትሐ ካላት ያላደረገው ተፈትሐ ከሌላት ያደረገው ስለ ምን ነ

ው በ.ሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊረጸም። ትንቢት ናሁ
 ደንግል ትፀንሰ ወትወልድ ወልደ ተብሎ ተነግሯል
 ምሳሌውም ከጎቱም ምድር አዳም ተገኝቷል ጌታ
 ም በጎቱም ማጎፀን ለመወለዱ ምሳሌ። ሔዋን ከሕ
 ቱም ገቦ ተገኝቷል ጌታም በጎቱም ማጎፀን ለ
 መወለዱ ምሳሌ። ሌዛ ይስሐቅ በግዕድ ከጎቱም ጉንድ ተ
 ገኝቷል ሌዛ ዓለም ክርስቶስ በጎቱም ማጎፀን ለመወ
 ለዱ ምሳሌ። ጽምአ እስራኤልን ያበረደ ውሀ ከጎ
 ቱም ዕብን ተገኝቷል ጽምአ ነፍሳትን ያበረደ ማየ
 ሐይወት ጌታ በጎቱም ማጎፀን ለመገኘቱ ምሳሌ።
 ጽምዓ ሶምሶንን ያበረደ ውሀ ከጎቱም መንሠክ አ
 ደግ ተገኝቷል ጽምዓ ኃጥአንን ያበረደ ማየ ሐይ
 ወት ጌታ በጎቱም ማጎፀን ለመገኘቱ ምሳሌ። ትን
 ቢቱን ዓውቆ አናግሯል ምሳሌውንም እንጂ ዓውቆ
 አስመስሏል። ፍጹሙ እንደ ምን ነው በ.ሉ። ከ
 መ ትኩን መራኒተ ለሃይማኖት ዓባይ እንጂ ይላ
 ታል ስትወልድው ማህተመ ደንግልናዋ እንዳልተለ
 ወጠ ሰው ሲሆን አምላክነቱ ላለመለወጡ። ደንግ
 ል ወእም ስትባል መኖሯ አምላክ ወሰብእ ሲባል
 ለመኖሩ ምሳሌ ነው።

ለሔዋን እንተ አስሐታ ከይሰ።
 ከይሰ በሳታት በሔዋን። ምንው ከይሰ አለ ዲያብሎ
 ስ አይደለም ያሳታት በ.ሉ በልሳነ ከይሰ ተሠውሮ
 ነውና። አንድም በማጎደሩ ከይሰ አለው ኃዳሬን በ
 ማጎደር ማጎደርን በኃዳሬ መጥራት ልማድ ነውና።

ሱም ሥጋን ተውሀዶ የአራት ቀን ሬሳ አልገዛርን ሲያነሣ አየነው። የብሉዩን ለአብ የሐዲሱን ለወልድ ሰጥቶ አድሎ መናገር ልማድ ነው እንጂ። ሁሉም በሁሉ አሉ። ያውስ ቢሆን ወዴት ነበርና ርኢነ አለ ቢሉ የብሉዩን የነሙሴን ግዩን ግዩን አድርጎ። የሐዲ ሱን የነ ጴጥሮስን ግዩን ግዩን አድርጎ ከዚያ ሁሉ አባ ሕርያቆስ ንሕነ አሙንቱ አለ በላዕነ ምስሌሁ እ ምድላረ ግትንሣኤሁ እንዲል። የሐዋርያትን መብል አድርጎ።

ሠምረ ይሣሃለን።
 ይቅር ይለን ዘንድ ወደደ ሶስት ጊዜ ፈቀደ ሠምረ አለ ለአዳም ለሔዋን ለሕፃናቱ። ለሥጋ ለነፍስ ለ ደመ ነፍስ እንደ ካስ ለማጠየቅ ።

ስአሊለን ቅድስት ።
 ይቅር ይለን ዘንድ ከወደደ ልጅሽ ጽንዕት በድን ግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ርእዩ አሳይያስ ነቢይ በመንፈስ ተንበት ም ሥጢር ለአማኑኤል።

ነቢይ አሳይያስ ተንበት በሚገልጽ በመንፈስ ቅዱ ስ የአማኑኤልን ምሥጢር ለየና።

ወበእንተዝ ጸርሐ እንዘ ይብል።

ስለዚህ ነገር አስምቶ ተናገረ። አማኑኤል ማለት ሰ ው የሆነ አምላክ ማለት ነው። ወዝ ስም ዐቢይ ጥ ቀ ወኢይደሉ ፈሊጦቱ እንዲል። ጸርሐ አለ ሙሆ የተናገሩት ከፋቅ እንዲሰማ ነገሩ ጽንፍ እስኪ ጽን

አንድም በግብሩ ከይሰ አለው እባብ በመርዙ እ ንዲነዳ ዲያብሎስም በነገሩ ይጎዳልና።

ፈትሐ ላዕሌሃ እግዚአብሔር እንዘ ይብል ብዙኃ አበዝኖ ለአማምኪ ወለግዕርኪ።

ግርሽን ጋርሽን ምጥሽን አበዛዋለሁ ብሎ ከፈረደዳት በኋላ። በአማም ለዲ ወወሊደኪ ይኩን ምግባእኪ ጎበ ምትኪ እንዲል።

ሠምረ ልቡ ጎበ ፍቅረ ሰብእ ወአግዐዛ፤

ሰውን ወደደና ዋዌውን ታግሦ አግግዛ። ነጻ አደረ ጋት። ፍቅር ሰህቦ ለወልድ ኃያል አመንበሩ ወአ ብጽሐ እስከ ለሞት እንዲል። ሔዋን ምክንያተ ስጎ ተት ናት ከሲኦል አልወጣችም የሚሉ መናፍቃን ነበሩና አግግዛ አለባቸው። አንድም አስከትላት መ ጥታ ነበርና ቢያያት አነሣት።

ሰአሊ ለነ ቅድስት።

ሔዋንን ነፃ ከደረገ ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋ ውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

አዲሱስ ክርስቶስ ቃል ዘተሰብእ።

ፈቀደ ሠምረ ያልሁት ሰው የሆነው አዲሱስ ክርስ ቶስ ነው። ይኸም ብቻም የመለኮት ብቻም የትስ ብእት ስም አይደለም ከሁለት አካል አንድ አካል ከሁለት ባሕርይ አንድ ባሕርይ ቢሆን የወጣለት ስ ም ነው። ወእነግር አነሂ ከመ አመፍተው እስም ዮ ለቃለ እግዚአብሔር ክርስቶስ ዘእንበለ ትሱብ እት ወኢለትሱብእት ዘእንበለ መለኮት ክርስቶስን

ይስመይ ወእምቅድመ ትሥጉት አልቦ ዘይሰምዮ በዝንቱ ስም ለቃለ እግዚአብሔር ክርስቶስ እንዲል ወኃደረ ላዕሌን።

ተሰብአና ኅድረ እንዳለቃና እንደጠበቃ ይጠበቃሉ ኃደረ ያለውን ይዘው ኅድረት እንዳይሉበት ተሰብአ አለባቸው። ተሰብአ ያለውንም ይዘው ተለወጠ እንዳይሉበት ኃደረ አለባቸው። ላዕሌን አለ ነፍስ አልን ሣም ምትሐት ሥጋ በቅድምና ነበረ በሕርድን አግዘ። ታየ የሚሉ መናፍቃን አሉና ላዕሌን አለባቸው። ወውስቴትን ይላል። በጽርዕ ምላሹ። እንደ መስኖ ውሀ ገብቶ ወጣ የሚሉ መናፍቃን አሉና። ሥጋንም ነፍስንም እንደ ተዋህዶ ለማጠየቅ ላዕሌን ወውስቴትን አለባቸው።

ወርእኝ ስብሐተሁ ከመ ስብሐተ አሐዳ. ሞህድ ለአቡሁ።

ላባቱ እንደ አንድ ልጅ፣ የሚሆን ክብሩን አየንለት ላባቱ አንድ ልጅ የሆነ፣ ደጅ አፍ የመለሰው ማጀት የጉረሰው ሁሉ ገንዘቡ ነው። ለርሱም የአብ ገንዘብ ሁሉ ገንዘቡ ነውና፤ እስመ ዙሉ ዘቦ ለአቡዮ ዚአየ ውአተ እንዲል። አንድም ላባቱ እንደ አንድ ልጅነቱ የሚሆን ክብሩን አየንለት። ወይስገድ ከመ ሞህድ እንዲል። አንድም ያባቱን ጌትነት፣ በደብረ ሲና እንዳ የን የርሱንም፣ ጌትነት በደብረ ታቦር አየንለት አንድም አባቱ በኤልያስ አድሮ አንድ ምውት በኤልሳቦ አድሮ ሁለት ምውት ሲያስነሣ እንዳየን። እር

ሱም ሥጋን ተውሀዶ የአራት ቀን ሬሳ አልግዘርን ሲያነሣ አየነው። የብሉዩን ለአብ የሐዳሱን ለወልድ ሰጥቶ አድሎ መናገር ልማድ ነው እንጂ። ሁሉም በሁሉ አሉ። ያውስ ቢሆን ወደት ነበርና ርኢን አለ ቢሉ የብሉዩን የገመሱን ግድን ግድን አድርገው የሐዳሱን የገ ጳጥሮስን ግድን ግድን አድርገው ከዚያ ሁሉ አባ ሕርያቆስ ገሕን አመንቱ አለ በላዕነ ምስሌሁ እምድገረ ትንሣኤሁ እንዲል። የሐዋርያትን መብል አድርገው።

ሠምረ ይሣሃለን።

ይቅር ይለን ዘንድ ወደደ ሶስት ጊዜ ፈቀደ ሠምረ አለ። ለአዳም ለሐዋን ለሕፃናቱ። ለሥጋ ለነፍስ ለደመ ነፍስ እንደ ካስ ለማጠየቅ

ስአሊሊን ቅድስት።

ይቅር ይለን ዘንድ ከወደደ ልጅሽ ጸንዕት በድን ግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ርእየ ኢሳይያስ ነቢይ በመንፈስ ትንቢት ምሥጢር ለአማኑኤል።

ነቢይ ኢሳይያስ ትንቢት በሚገልጽ በመንፈስ ቅዱስ የአማኑኤልን ምሥጢር አየና።

ወበእንተገዝ ጸርሐ እንዘ ይብል።

ስለዚህ ገር አሰምቶ ተናገረ አማኑኤል ማለት ሰው የሆነ አምላክ ማለት ነው። ወገዝ ስም ዐቢይ ጥቀ ወአይደሉ ፈለገውቱ እንዲል። ጸርሐ አለ ጮሆ የተናገሩት ከሩቅ እንዲሰማ ነገሩ ጸንፍ እስከጸን

ፍ ይደርሳልና። ጸርሐ አለ እንጂ ተናገረ ሲል ነው ሕፃን ተወልዶ ለነ።

ሕፃን ተወለደልን።

ወልድ ተውሀበ ለነ።

ለሕግም ለሞት ተሠጠልን። አንድም ወልድ ተውሀበ ለነ ለኩነተ ሥጋ፤ ተሠጠልን። ወሕፃን ተወልዶ ሕፃንም ሆኖ ተወለደልን። ለመለኮት የአካልም የ የከብርም ሕፃን ነበረበት ሥጋ ምላት ሆነው የሚሉ መናፍቃን ነበሩና፤ ለነ አለባቸው ለርሱ ቢሆን ሎቹ ይል ነበር። ይህም በአርዮስ ያሳይበታል።

ሰአሊ ለነ ቅድስት።

ወልድ ዘበላሳሉ ሕፃን ዘበታሕቱ ከሚባል ልጅኸ እመቤታችን ፅንዕት በድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ተፈሣሕ ወተሐሠይ አዘመደ እንሰ እመሕያው። በሕርዩ እንሰ እመሕያው በስውጥ በአፍኦ በነፍስ በሥጋ ደስ ይበልህ።

እስመ አፍቀሮ እግዚአብሔር ለዓለም፤

እግዚአብሔር ስውን ወዶታልና ። ወመጠወ ወ

ልዶ ሞህደ ። ልጁን ለሕግም ለሞት እስተመ

ስጠት ደርሶ። አንድም ወዶ ምን አደረገለት ትለኝ

እንደሆነ ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው ልጁን ለሕ

ግም ለሞት አሳልፎ ሰጠለት፤ እስመ ከመዝ አፍቀ

ሮ እግዚአብሔር ለዓለም እስከ ወልዶ ሞህደ መ

ጠወ ወወሀበ ቤዛ ኩሉ እንዲል።

ከመ ይሕየው ኩሉ ዘየአምን ቦቱ እስከ ለዓለም። ይሕየው እስከ ለዓለም ኩሉ እስከ ለዓለም ዘየአ ምን እስከ ለዓለም ብሎ ይገጥሙታል። ኩሉ እስ ከ ለዓለም፤ እስከ ምጽአት ድረስ የሚነሣ ትውልድ ሁሉ። ዘየአምን እስከ ለዓለም። እስከ ምጽአት ድረስ የሚያምንበት አለ። ከዚያ በኋላ ያመነት እ ምነት አይጠቅምምና። ከዚያ በኋላስ አይሁድስ እ ንኳ እፎት ርእይ ታመጽእ አሚነ እንዲል፤ እፎ ኮ ነ ወልደ እንሰ እመሕያው ወለቅዱሳን ኮነት ርስቱ ይላሉ አይጠቀሙበትም እንጂ። ይሕየው እስከ ለ ዓለም፤ ፍጻሜ የሌለው እስከ ነው፤ ኢተመይጠ ቋ ፅ እስከ አመ ነትገ ማየ አይኅ። ኢወለደት ሚል ኮል እስከ አመ ሞተት እንዲል።

ፈነወ ለነ መዝራዕቶ ልዑለ።

ልዑል ከንዱን ረቂቅ ከንዱን ሰደደልን፤ ፈነወም ቢል በሥጋ ነው እንጂ በመለኮቱ አይደለም። እፎት ይፈንዎ በመለኮቱ ዘእንበል ዳዕሙ በትሰብእቱ ዘነ ሥኦ በአምሳለ ላዕክ እንዲል። ከንድ አለው የሰው ኃይሉ በከንዱ እንዲታወቅ የአብም ኃይሉ በወልድ ታወቋልና። አንድም ከንድ ከአካል ሳይለይ የወደ ቀውን እቃ አንሥቶ ይመለሳል እርሱም ከአብ አ ንድነት ሳይለይ አዳምን አድነዋልና። አንድም በክ ንድ የራቀውን ያቀርቡበታል የቀረበውን ያርቁበታል በርሱም ጸድቃንን ንዑ ኅቤየ ብሎ ያቀርቡበታል ኃጥኦንን ሑፋ አምኔየ ብሎ ያርቁበታልና።

ሰአሊ ለነ ቅድስት። እዱ መዝራዕቱ ከሚበል ልጅሽ እመቤታችን ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን ።

ዘሀሎ።

እምቅድመ ዓለም የነበረው።

ወይሄሉ ።

ዓለምን አሣልፎ የሚኖረው።

ዘመጽአ፡

ለኩነተ ሥጋ የመጣው።

ወካዕበ ይመጽእ ኢየሱስ ክርስቶስ ቃል ዘተሰብአ

ዘእንበለ ውላጤ።

ዳግመኛ ዓለሙን ለማሳለፍ የሚመጣው። ከንች ሳ ይለወጥ ሰው የሆነው አካላዊ ቃል ኢየሱስ ክርስቶስ።

ከነ ፍጹመ ሰብአ።

ፍጹም ሰው ሆነ። ሰው የሆነውን ሰው ሆነ ማለት ምንድር ነው ቢሉ ፍጹመ ለማለት ደገመው። አንድም ዘሀሎ። እምቅድመ ዓለም የነበረው፣ ወይሄሉ።

ዓለሙን አሣልፎ የሚኖረው ነው። ዘመጽአ ። ዓለሙን አሳልፎ የሚኖረው ለኩነተ ሥጋ የመጣው ነው። ወካዕበ ይመጽእ ኢየሱስ ክርስቶስ ቃል ዘተሰብአ ዘእንበለ ውላጤ።

ለኩነተ ሥጋ የመጣው። ዳግመኛ ዓለሙን ለማሳለፍ የሚመጣው ነው። ዳግመኛ ዓለሙን ለማሳለፍ የሚመጣው። ከንች ሳ ይለወጥ ሰው የሆነው አካላዊ

ቃል ኢየሱስ ክርስቶስ ከነ ፍጹመ ሰብአ።

ፍጹም ሰው ሆነ፣ ጥቅስ። ወኢተቀሀደ በመንፈቀ ሀላዊ ወኢኮነ ካልግ እንስሳ ዘበአንትጎ። አላ ምሉዕ ወፍጹም በ፩ዱ ሀላዊ ይገብር ዘፎቱ ሀላዊያት እንዲል። ከዚህም ነፍስ አልነሣም። ምትሐት፣ ኅድረት። ተለወጠ የሚሉ መናፍቃን አሉና ለዚህ ያመጣል። ኢተበዓደ ወኢተፈልጠ በኩሉ ግብሩ ወልድ ቀሀድ አሁን ነፍስ አልነሳም ምትሐት ላሉት ይመልሳል ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው ወልድ ቀሀድ በሥራው ሁሉ ከኛ አልተለየም።

አላ ፩ዱ ራዕይ።

አንድ ግብር ነው እንጂ።

ወ፩ዱ ሀላዊ።

አንድ ባሕርይ ነው እንጂ።

ወ፩ዱ።

አንድም ነው እንጂ።

፫ት። ጊዜ ፩፩ አለ በ፫ት ወገን ይመስለናልና ። በኃይለ ዘርዕ በኃይለ ንባብ በኃይለ እንስሳ ። መለክት ዘእግዚአብሔር ቃል። አካላዊ ቃል አንድም አሁን ኅድረት ላለው ይመልሳል ። ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው ወልድ ቀሀድ በሥራው ሁሉ ከነሣው ሥጋ አልተለየም ።

አላ ፩ዱ ራዕይ ።

አንድ ግብር ነው እንጂ።

ወ፩ዱ ሀላዊ ። አንድ ባሕርይ ነው እንጂ ።

ወጃዱ መለኮት። አንድ አካል ነው እንጂ። እስመ ትቱ ጉልቄ መለኮቱ እንዲል። አንድም ተለወጠ ላሉት ይመልሳል። ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው ወልድ ሞህሮ ሰውም ቢሆን ከአብ ከባሕርይ አባቱ ከመንፈስ ቀዱስ ከባሕርይ ሕይወቱ አልተለየም።

አላ ጃዱ ራእይ።

አንድ ኅብረ መልክፅ ነው እንጂ።

ወጃዱ ሀላዊ። አንድ ባሕርይ ነው እንጂ። ወጃዱ መለኮት። አንድ አገዛዝ ነው እንጂ። ውስተ ሁሉ በሐውርት መለኮቱ እንዲል። ዘእግዚአብሔር ቃል። አካላዊ ቃል፤ ሰላላ ለገ ቅድስት። ሰውም ቢሆን ከአብ ከባሕርይ አባቱ ከመንፈስ ቀዱስ ከባሕርይ ሕይወቱ ካልተለየ ልጅኸ እመቤታችን ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳ ይነሣን ለምኝልን።

ተፈሥሒ አቤተ ልሔም ሀገሮሙ ለነቢያት። የነቢያት ሀገራቸው ቤተ ልሔም ተፈሥሒ ደስ ይበልሽ። በሀገሪቱ ሰዎቹን መናገር ነው፤ ልጅ አማራ ልጅ ጉጃም እንዲሉ።

እስመ በኅቤኪ ተወልዶ ክርስቶስ ዳግማይ አዳም። ዳግማይ አዳም ክርስቶስ ባንቺ ተወልዷልና። አንድም የነቢያት ሀገረ ትንቢታቸው ቤተ ኅብስት እመቤታችን። ተፈሥሒ። ደስ ይበልሽ። ወአምጽኡ ልሂሞሙ እንዲል። ዳግማይ ክርስቶስ እምኔኪ ካንቺ ብኪ ባንቺ ባሕርይ ተወልዷልና። በምን ይመስለዋል

ልና ዳግማይ አዳም አለው ቢሉ በንጽሐ ጠባይ። አንድም አዳም በኃጢአቱ ሰውን ሁሉ እንዳስገቡዳ ጌታም በትሩፋቱ ሰውን ሁሉ አድነዋልና።

ከመ ያግብዖ ለአዳም ቀዳሚ ብእስ እምድር ውስተ ገነት።

የቀደመ ሰው አዳምን ከሲኦል ወደ ገነት ከኃሣር ወደ ክብር ይመልሰው ዘንድ።

ይሥዓር ፍትሐ ሞት።

ፍትሐ

ሞትን አጥፍቶ። ታሪክ ዓቢይ ነጌ ውርዝው ነጌ የሚባሉ አሉ። ይህ ዓቢይ ነጌ ወርቅ የጠነከረ ነው አይታጠፍም ዕረፍት ሲሻ ከገደል ከዛፍ ስር እየተጠጋ ያርፋል አዳኞች የተጠጋበትን ዛፍ አይተው ከርክረው እንዳይጠረጥር ጭቃ ቀብተው ይሄዳሉ እንደ ልማዱ ሊያርፍ ይመጣል ይጠጋዋል ይዘት ይወድቃል። ወርቅ የጠነከረ ነውና መነሣት ይሣነዋል ይጮኻል ጩኸቱን ሰምተው ዓቢይት ነጌያት ይመጣሉ እንደርሱ ወርቅቸው የጠነከረ ነውና ማስነሣት ቢሣናቸው አንድ ሁነው ይጮኻሉ ጩኸታቸውን ሰምቶ ውርዝው ነጌ ይመጣል ወርቅ ያልጠነከረ ነውና። ከምቢያው ገፍቶ ያሥነሳዋል። ዓቢይ ነጌ የተባለ አዳም ነው። አዳኞች የተባሉ ሰይጣናት ናቸው። በዕዕ ምክንያት እንደ ወደቀ በዕዕ በለስ ምክንያት ከገነት ወጥቷል። ከክብሩ ተቀርዷል። እንደ መጮሁ ንስሐ መግባት ነው። ጩኸቱን ሰምተው ዓቢይት ነጌያት እንደ መምጣታቸው። ነቢያት ካህና

ት መነሳታቸውን መናገር ነው። እንደርሱ ወርቻቸው የጠነከረ ነውና ማሥነሳት እንደ ተሣናቸው እንደ ርሱ ንጽሐ ጠባይፅ አድፎባቸዋልና በግዝረታቸው በመሥዋዕታቸው ማዳን ተስነቸዋል። ሠረይነ ሰብአ ወኪሐይወ። ፈወስና ለባቢሎን ወኪተ ፈወስት እንዲል። አንድ ሁኖ እንደ መጮሀ። አንሥእ ኃይለከ ፈኑ እዴክ ብለዋል። ጩኸታቸውን ሰምቶ ወርዘው ነጌ (ዘሆን) እንደ መምጣት አንሥእ ኃይለከ ፈኑ እዴክ ያሉትን ልመናቸውን ሰምቶ ። ጌታ ሰው መሆኑን መናገር ነው። ወርቹ ያልጠነከረ ነውና ከምቢያው ገፍቶ እንደ ማስነሣት የአዳምን ባሕርይ ባሕርይ በያደርግ በአዳም የተፈረደውን መከራ ተቀብሎ ማዳኑን መናገር ነው። ወቦአ እግዚአብሔር አደሱስ ውስተ ክሉ ጸዋትወ መከራ እንተ ባቲ አመከረን ፀላኒ እንዲል።

አአዳም መሬት አንተ ወትገብፅ ውስተ መሬት። ግባፅ ሲል ነው። መክሊተ ወርቅ ትገብራ። ወትቀብዓ በፒሳ እንዲል። አዳም ጥንቱንም መሬት ነህ ወደመሬትነትህ ተመለስ።

ኅቦ ሀለወት ብዝነት ኃጢአት በሀየ ትበዝነ ጸጋ እግዚአብሔር።

ብዙ ኃጢአት ካለች ዘንድ፤ ጸጋ እግዚአብሔር ትበዛለች አለ በኃጢአቱ ሥፍራ ጽድቁ ስለገባበት። አንድም አዳምን በብርሃን ተከቦ በያየው ብዙ ኃጢአት ካለች ዘንድ ጸጋ እግዚአብሔር እንዲህን

ትበዛለች ብሎ ያደንቅበታል። አንድም ጌታ ሰው መሆኑ በምልዓተ ኃጢአት ነውና፤ በጥንተ አብሶስ ሰው ሁኖ በሆን ለአዳምና ለሔዋን ብሎ ሰው ሆነ እንጂ እኛስ በግዝረታችን በመሥዋዕታችን እንደናለን ባሉ ነበርና። ሶበሰ መጽአ በጥንተ አብሶስ እምአከነ ሞቱ ለቤዛ ብዙኃን እንዲል።

ሰአሊ ለነ ቅድስት።

ዳግማዊ አዳም ከሚባል ልጅኸ ጽንዕት በድንግልና እመቤታችን ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ትገራሣሕ ወትተሐሠይ ክሉ ነፍስተ ሰብአ። የሰው ሁሉ አእምሮ በአፍአ በውሥጥ በሥጋ በነፍስ ደስ ይላታል።

ምስለ መላእክት ይሰብሕም ለክርስቶስ ንጉሥ። ከመላእክት ጋራ እንደ መላእክት ክርስቶስን ያመሰግኑታል።

ይጸርሑ ወይብሉ።

እንዲህ እያሉ።

ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት።

አምላክ ለሆነ ለሥጋ ከአብ ከመንፈስ ቅዱስ ጋራ በንድነት ምስጋና ይገባዋል።

ወሰላም በምድር።

በምድርም ዕርቅ ተወጠነ።

ሥምረቱ ለሰብአ።

የሰው ግእዛነ ይሰጠው ዘንድ። አንድም ንባብ ሳይኸ ሰው አምላክ ሆነ አምላክ ሰው ሆነ። የሰው

ፍቅር አገብሮት አምላክ ሰው ቢሆን ለላይኛው ሰው አምላክ ሆነ ላለው። አንድም በመላእክት ዘንድ ምስጋና ተደረገ። በምድርም አንድነት ተደረገ። ፍሎት ከመላእክት ጋራ አንድ ሁነው አመሰገኑ። ይህም አሐደ መርዒት ኮነ መላእክት ወሰብአ ከመ ይሰብሕዎ ለክርስቶስ በቃለ አሚን እንዲል። ያው ግን የሰው ፍቅር አገብሮት አምላክ ሰው ቢሆን።

እስመ ሠዓረ ዘተካት።

የቀደመ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስን አጥፍቷልና። አስተኃፈረ ኃጢአተ በዲበ ምድር። ወሠዓረ መርገመ በዲበ ዕፀ መስቀል። ወአብጠለ ሞተ በውስተ ሲኦል ወነሠተ ሙስና በውስተ መቃብር እንዲል።

ወነሠተ ምክር ለፀላዒ።

የፀላዒ የዲያብሎስ ምክሩን አፈረሠበት። በሥጋ ከይሱ ተሠውሮ በያስት። በሥጋ ብእሱ ተሠውሮ አድኖበታልና። ወበከመ ኮነ እንከ በጉህለት ተኃብአ ሰይጣን ውስተ ሥጋ ከይሱ። ከግሁ ኮነ ድኅነትን በተሠውሮ ቃለ እግዚአብሔር በዘመድን እንዲል። አንድም የፀላዒ የዲያብሎስን ምክሩን አፈረሰበት አለ። ሥጋን በመቃብር ነፍስን በሲኦል ተቋራኝቼ እኖራለሁ ብሎ ነበር። የመከረባቸውን ሥጋና ነፍስን ተውህዶ አድኖበታልና። ለሀገር ጽንዕት ቦአ ጠቢብ ወነሠተ ጥቅማ በዘይትጭክሉ ረሚዓን ላዕሌሃ

መንክር ዘሞዎ በዘመከረ ለሊሁ ከመ ይትኃገውል እንዲል።

ወሠጠጠ መጽሐፈ ዕዳሆሙ ለአዳም ወለሔዋን። የአዳምንና የሔዋንን የዕዳ ደብዳቤያቸውን አጠፋ ላቸው። መጽሐፍ ግሥ ነው ፍጹን አጠፋ ሲል ነው። አንድም እንዳለ ይሆናል የሰው ዕዳው በደብዳቤ እንዲታወቅ። ኃጢአትም በፍጹ ይታወቃልና። አንድም ዲያብሎስ በአዳምና በሔዋን የጨለማ መጋረጃ ጋርዶ ሥቃይ አጽንቶ ስመ ግብርናት ጽፋችሁ ብትሰጡኝ አቀልላችሁ አለሁ አላቸው። አዳም ገብሩ ለዲያብሎስ። ሔዋን ዓመቱ ለዲያብሎስ ብለው ጽፈው ሰጡት። ያነን በዕብነ ሩካም ጽር አንዱን በዮርዳኖስ አንዱን በገነሃም ጥሎታል በዮርዳኖስ የጣለውን ሲጠመቅ እንደ አምላክነቱ አቅልጦ እንደ ሰውነቱ ተረገጦ አጥፍቶልናል። በገነሃም የጣለውን በዕለተ ዓርብ በአካለ ነፍስ ወርዶ አጥፍቶላቸው ወጥቷል። አንድም ወይቀውም እኩይ ፍልስጣ ጸሐፊ ወተምያን እንዲል። ዕለት ዕለት የምንሠራውን ኃጢአታችንን እየጻፈ የሚያዘክር ሰይጣን አለ። ቄሱ እግዚአብሔር ይፍታ ሲለን ይፋቅልናልና።

ወረሰዮሙ አግዓዝያነ ዘተወልደ ለነ በሀረ ዳዊት መድኃኒኒ ኢየሱስ ክርስቶስ።

በዳዊት ሀገር ከዳዊት ባሕርይ የተወለደ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አዳምና ሔዋንን ነፃ አ

ደረጋቸው። ዳዊትን እስመ እምፍሬ ከርሥከ አነብ ርዳቤ መንበርከ ያለው ነገር እንደ ተፈጸመለት ለማጠየቅ ያነሣዋል።

ሰአሊ ለነ ቅድስት።

አዳምንና ሔዋንን ነፃ ካደረጋቸው ልጅሽ ጽንዕት በድንገልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ብርሃን ዘበአማን።

ሠረቀ ብሎ ነበርና ብርሃን ብሎ አመጣ። እውነተኛ ብርሃን ከዚህ ዓለም ብርሃን ሲለይ። የዚህን ዓለም ብርሃን ጠፈር ደፈር ይከለክለዋል መዓልትና ሴሊት ይፈራረቀዋል ከዚያ ሲለይ እንዲህ አለ፤ ወአልቦ ጽልመት ውስተ መክፈልታቲህ እስመ ፀዳለ ብርሃን ዘእምውስቲቱ ይወጽእ ኢይትጋበእ። እስመ ጽልመትኒ ኢይጸልም በነቤከ እንዲል።

ዘያበርህ ለኹሉ ሰብእ ለእለ ይነብሩ ውስተ ዓለም። ለና ለ አንድ ወገን ለብእሲት ለመርግተ በግዑ ለእግዚአብሔር ለዘረድኡን እንዲል። በዚህ ዓለም ለሚኖሩ ሰዎች ፅውቀትን የሚገልጥ እውነተኛ ብርሃን።

በእንተ ፍቅር ሰብእ መጻእከ ውስተ ዓለም። መጽሐፍ ምሥጢር እንጂ ዘይቤ አይጠነቅቅምና ዘያበርህ ብሎ በእንተ ፍቅር ሰብእ መጻእከ አለ፡አንድም ብርሃን ዘበአማን ሲል ነው። በገለጽለት የሰው ፍቅር አገብሮህ ልትሞት መጣህን አለ። ወኹሉ ፍጥረት ተፈሥሐ በምጽአትከ።

ሰውም በመሆንህ ፍጥረት ሁሉ ደስ አለው። ፍጥረት ያላቸው መላእክት ናቸው። ለሰው በተደረገው ነገር ደስ ያላቸዋልና፤ ወይሬእዩ ሠናያተ እንተ ትከውን ለካልዓን ከመ ዘአሆመ ይኣቲ እንዲል። አንድም ለራሳቸው በተደረገው ነገር፣ ሥጋዊውን ተልከው ለነቢያት የሚነግሩ መላእክት ናቸው። ከዚህ የተነሣ በጭር ቁመት በጠባብ ደረት ተወስኖ እይተው፤ ሰብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት ወሰዓም በምድር ብለው አመስግነውት በጣዕም ላይ ጣዕም በጸጋ ላይ ጸጋ ተጨምሮላቸው ደስ ብሏቸዋልና። አንድም ፍጥረት ያላቸው ደቂቀ አዳም ናቸው። ቅብዓ ትፍሥሕት መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው ደስ ብሏቸዋልና። ጅም ፍጥረት ያላቸው እንስሳት አራዊት ናቸው። በቤተ ሰብእ ልማድ ቤተ ሰብእ ጌታው ሲሾምለት ሲሾለምለት ደስ ይለዋል። አንድም ለራሳቸው በተደረገው ነገር፣ በማየ አይኅ ሰብእ ትክት ሲጠፉ በንድ ጠፍተዋል በእሳት ሰብእ ሰዶም ሰብእ ገሞ ራ ሲጠፉ በንድ ጠፍተዋል ከንግዴህ ወዴህ አዳም ጌታችን ከጌታው ከታረቀልን ጥፋት አያገኘንም ብለው ደስ አላቸው። የልደት ለት በቋራ በኩል በሕታዊ ቋርፍ ሲምስ ዮም ተወልዶ ቤዛ ኹሉ ዓለም ዮም ተወልዶ ከሣቴ ብርሃን ዮም ተወልዶ መድኃኔ ዓለም እያለች ምዳቋ ስትዘል እንዳያት። እስመ አድኃንኮ ለአዳም እምስሕተት። አዳምን ከስሕተት አድነኸዋልና፤ አንድም በስሕተ

ት ከመጣበት ፍጻ አድነኸዋልና። ወረሰይክ ለሌዋን አግዳዚተ እምፃዕረ ሞት። ሌዋንን ከሞት ፃዕረኝነት ነፃ አድርገሃታልና። ወወሀብከነ መንፈስ ልደት። ረቂቁን ልደት ሰጠኸን። መጽሐፍ ቅጽል ከባለቤት ግናብብ ልማዱ ነውና፤ ንፍቀ ታቦት ስጠተ ልብስ እንዲል፤ እንደም ሀብተ ልደትን ሰጥተኸናልና፤ ባረክናከ ምስለ መላእክቲከ። ከመላእክት ጋራ እንደ መላእክት አመሰገንህ፤ ልደት ያገናኘናልና፤ ወአኮ ሰብእ ባሕቲቱ ዘይፈቅድ ም ለዝ ልደት አላ መላእክትኒ ወሊዳነ መላእክት እንዲል። ይፈቅድም ያለበት ነው። ሰአሊ ለነ ቅድስት።

ብርሃን ከሚባል ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሳን ለምኝልን። ቅድስት ንጽሕት ጽንዕት ከብርት ልዩ ሲል ነው። ንጽሕትም አለ ሌሎች ሴቶች ከነቢብ ከገቢር በነጸ ከሐልዮ አይነጸም እሷ ግን ከነቢብ ከገቢር ከሐልዮ ንጽሕት ናትና ወኢረክሰት በምንትኒ ግብር እምዘ ፈጠራ ድንግል በሕሊናሃ ወድንግል በሥጋሃ እንዲል። ጽንኢትም አለ። ሌሎች ሴቶች በጸነ ለጊዜው ነውኋላ ግን ተፈትሆ አለባቸው እሷ ግን ቅድመ ፀረስ ጊዜ ፀረስ ቅድመ ወሊድ ጊዜ ወሊድ ድኅረ ወሊድ ዕንዕት ናትና። ከብርትም አለ ሌሎችን ሴቶች ብና ከብራቸው ጸድቃንን ሰማዕታትን ወለዱ ብለን ነው።

እሷን ግን ወላዲተ አምላክ ብለን ነውና። ልዩም አለ እናትነት ከድንግልና አስተባብራ የምትገኝ ከመቤታችን በቀር ሌላ ሴት የለችምና። ዓይኑ ዓቢሆን አእምሮውን ለብዎውን ሳይብን አልፋው አቢሆን ለምኝልን ማለት ነው። ልመናስ ከዚያ በኋላ ስንኳን በሷና በሌሎችም የለባቸውም በቀደመ ልመናዋ የምታስምር ስለ ሆነ እንዲህ አለ እንጂ ይኸነን ሲጨርስ በያዘችው መስቀለ ብርሃን ትባር ከዋለች። አሱም እጅነስቶ ይቀራል እሷም ወደሰማይ ታርጋለች። አስጀምሮ ላስጨረሰን ለአግዚአብሔር ከብር ምስጋና ይግባው። አሜን።

ውዳሴሃ ለአግዚአብሔር ግርያም ድንግል ወላዲተ አምላክ ዘይትነብብ በዕለተ ሠሉስ። ለምስጋና ሁለተኛ፣ ልፍጥረት ሶስተኛ ቀን ነው። በዚህም ቀን እመቤታችን ትመጣለች የብርሃን ምንጻፍ ይነጸፋል፤ የብርሃን ድባብ ይዘረጋል። ከዚያ ላይ ሁኖ። ሰላም ለከ አፍቁርየ ኤፍሬም ትለዋለች እርሱም ታጥቆ እጅ ነስቶ ይቆማል። ወድሰኒ ትለዋለች። በዕለተ ሠነይ ክርክር አልቋልና። ባርክኒ ይላታል። በረከተ ወልድየ ወአቡሀ ወመንፈስ ቅዱስ፤ ይገድር በላዕሌክ ትለዋለች። ምሥጋናዋን ይጀምራል። ውዳሴ ዘሠሉስ ውዳሴ በሠሉስ ውዳሴሃ ለአግዚአብሔር ግርያም ድንግል ወላዲተ አምላክ ዘይ

ትንብብ በዕለተ ሠሉስ ይላል ቃለ ጸሐፊ ነው።
 እርሱ ግን አክሊላ ምክህን ብሎ ይጀምራል።
 አክሊላ ምክህን።
 አክሊላ የወዴህኛው፣ ምክህ የወዲያኛው።
 ወቀዳሚተ መድኃኒትነ።
 ቀዳሚት የወዴህኛው፣ መድኃኒት የወዲያኛው።
 ወመሠረተ ንጽሕነ። መሠረት የወዴህኛው፣
 ንጽሕ የወዲያኛው። ከነ በማርያም ድንግል።
 በማርያም ድንግል ሆነልን አለ፤ ማርያም ናት ሲል
 ነው። አንድም በዚህም ቀን ከነገሥታት ዳዊትን
 ከመሳፍንት ኢያሱን፣ ከደናግል ኤልያስን አስከትላ
 መጥታለች። ዳዊት ንጉሠ ነገሥት ብትባል የመመ
 ኪያችንን ዘውድ ማምጣት አልተቻለህም። ኢያሱም
 መድኃኒት ብትባል የደገንነታችን መጀመሪያ መ
 ሆን አልተቻለህም። ኤልያስም ንጹሕ ድንግል ብት
 ባል የንጽሕናችን መሠረት መሆን አልተቻለህም
 የመመኪያችን ዘውድ የደገንነታችን መጀመሪያ
 የንጽሕናችን መሠረት ማርያም ናት ሲል ነው።
 አንድም አክሊሎሙ ለሰማዕት እንዲለው አክሊላ
 ሰማዕት የሚባል ጌታ።
 ጥንተ ሕይወቶሙ እንዲለው ጥንተ ሕይወት የሚባል
 ጌታ አኃዜ ዓለም በእራጉ፣ ሁሉ እጉዝ ውስተ
 እዴሁ፣ መሠረተ ዓለም ይፀውር ድደ ወይነብር
 ጠፈረ እንዲል። መሠረተ ዓለም የሚባል ጌታ፣
 በድንግል ማርያም ተገኘልን። ትላንት ስሟን አላነ

ሚም፤ ዛሬ ስሟን አነሣ በእንግዳ ልማድ እንግዳን
 ዕለቱን ስሙን አይጠሩትም ከዋለ ከደረ በኋላ
 ስሙን ይጠሩታል በዚያ ልማድ ማርያም ማለት
 ፍጽምት ማለት ነው፤ ለጊዜው መልክ ከደም ግባት
 አስተባብራ ተገኝታለች። ፍጻሜው ግን ንጽሐ ሥጋ
 ከንጽሐ ነፍስ፣ ድንጋሌ ሥጋ ከድንጋሌ ነፍስ አስ
 ተባብራ ተገኝታለችና። አንድም ጸጋ ወሀብት ማ
 ለት ነው፤ ለጊዜው ለናት ላባቷ ጸጋ ሁና ተሰጥ
 ታለች፤ ፍጻሜው ግን ለሰው ሁሉ ጸጋ ሁና ተሰ
 ጥታለችና። አንድም መርህ ለመንግሥተ ሰማያት
 ማለት ነው። ምዕመናንን መርታ ገነት መንግሥተ
 ሰማያት አግብታለችና። አንድም ልዕልት ማለት
 ነው። ርም አርያም ማለት ልዑል ማለት እንደ
 ሆነ። እሱዋንም መትሕተ ፈጣሪ መልዕልተ ፍጡ
 ሬን ይላታልና። አንድም ማኅበረ መሐይምናን ወ
 ሕዝብ ተለአኪተ እግዚአብሔር ወሰብእ፣ ተፈሥሒ
 ቤተ እስራኤል ወተሐሰዩ ቤተ ይሁዳ ማለት ነው
 አንድም ማርያም ማለት እግዝእተ ብዙኃን ማለት
 ነው። ያነንግ ዘበዕብራይስጢ እንጂ አይለው ብሎ
 ማርያም ማለት ቅሉ እግዝእተ ብዙኃን ማለት
 ነው። አብርሃም ማለት አበ ብዙኃን ማለት እንደ
 ሆነ።
 እንተ ወለደት ለነ ዘእግዚአብሔር ቃለ።
 መመኪያነቷን በቅጽል አመጣው አካላዊ ቃልን
 በወለደችልን በድንግል ማርያም ተገኘልን።

ዘኮነ ሰብአ በእንተ መድኃኒት። አኛን ስለሚ
 ዳን ሰው የሆነ። ለዚህ ስብአ ጥዩቀ አምላክ ፍጹም ውለቱ።
 ሰውም ከሆነ በኋላ ፍጹም አምላክ ነው። ሐራ ጥቃ
 ቃል ሥጋ ኮነ ያለውን ይዘው ወደታች ተለወጠ
 ይላሉና። ሰውም ከሆነ በኋላ ፍጹም አምላክ ነው
 አለባቸው።
 ወበእንተዝ ወልደቶ እንዘ ድንግል ይኢቲ።
 ስለዚህ ነገር ማኅተመ ድንግልናዋ ሳይለወጥ
 ወለደችው።
 መንክር ኃይል ወሊደታ ዘኢይካገር።
 ድንቅ የሚሆን የመውለዱ ሥራ የማይመረጥ
 ነው። የማይመረመር የመውለዱ ሥራ ድንቅ ነው
 ስለሌላ ለጎ ቅድስት።
 በማይመረመር ግብር ከወለድኸው ልጅኸ ጽንዕት
 በድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኛ
 ልን። እንደ ሰኞ።
 እስመ በፈቃዱ።
 በርሱ ፈቃድ።
 ወበሥምረተ አቡሁ።
 ባዳቱ ፈቃድ።
 ወመንፈስ ቅዱስ።
 በመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ።
 ማጽኢ ወአድኃን።
 ሰው ሁኖ አዳን። አንድም ሰው ሁኖ አዳኖናልና

መንክር ብለህ እሠር። መጽኢ በተርሕ። በግድ ሰው
 ሆነ የሚሉ መናፍቃን አሉና እስመ በፈቃዱ
 አለባቸው። በዕለተ ፍጥረት አብ መንፈስ ቅዱስ።
 አዳም ስሑት ፍጥረት ነው። አይፈጠር ቢሉ ወልድ
 እኔ እያዛለሁ ይፈጠር ብሎ ነበርና በግድ ሰው ሆነ
 የሚሉ መናፍቃን አሉና እስመ በፈቃዱ አለባቸው።
 ለሌሊትም እመቦ ዘይቤ ተሐብዮ ለብሐሴ እም
 ቅድመ ይፍጥር ውጉዝ ለይኩን ብሎ ሊቁ በአሥ
 ራ አንደኛው ግዛት አንሥተዋል። እኒህ ምን
 ያለውን ይዘው ተነሥተዋል ቢሉ በዕርገተ ኢሳይያ
 ስ ሰማዕት እንዘ ይኤዝዞ እግዚአ ለእግዚአዮ ወይ
 ብሎ ጎልፍ አናቅጸ ጎቱ ሰማያት ወረድ ላዕሌሁ ለ
 መልአክ ሞት ካለው ተሐብዮ የሚል ጥሬ አገኘን
 ብለው ይኸንን ይዘው ተነሥተዋል።
 ግቢይ ውለቱ ስብሐተ ድንግልናኪ አማር
 ያም ድንግል ፍጹምት።
 በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ ፍጹምት የምትሆ
 ኝ አመቤታችን በድንግልና ጸንተኸ ብትገኝ ላንት
 የተሰጠኸ ጸጋ ፍጹም ነው።
 ረከብኪ ሞገስ እግዚአብሔር ምስሌኪ።
 እግዚአብሔር ከሥጋኸ ሥጋ ከነፍስኸ ነፍስ ነስቶ
 ካንቺ ጋራ አንድ ባሕርይ ቢሆን ባለሚልነትን አግ
 ኝተሻልና አንድም በጸጋ በያድርብኸ ባለሚልነትን
 አግኝተሻልና ላንት የተሰጠ ከብር ፍጹም ነው።
 እንቲ ውለቱ ሰዋሰው ዘርእዮ ያዕቆብ እምድር ዘይ

በጽሕ እስከ ሰማይ ወመላእክተ እግዚአብሔር የዓርጉ ወይወርዱ ውስጥ።
 መጽሐፍ ምሥጢር እንጂ ዘይቤ አይጠነቅቅምና ዘይበጽሕ ብሎ ውስጥ አለ ከምድር እስከ ሰማይ ተተክላ መላእክት ሲወጡባት ሲወርዱባት ያዕቆብ በፍኖተ ሎዛ ያያት የወርቅ መሰላል አንቸ ነሽ ታሪክ፣ ያዕቆብ ወደ ሶርያ ሲሄድ ሎዛ ሲደርስ ጊዜ መሸባት ከመንገዱ አልፎ ብሎ ደንጊያ ተንተርሶ ተኛ፣ ሌሊት በራዕይ የወርቅ መሰላል ከምድር እስከ ሰማይ ተተክላ መላእክት ሲወጡባት ሲወርዱባት ዘፋን በላዋ ላይ ተዘርግቶ ንጉሥ በላይዋ ላይ ተቀምጦባት ያያል ሲነጋ ተነሥቶ ደንጊያ ተክሎ ዘይት አፍስሶባት ዛቲ ይእቲ ፕጎታ ለሰማይ ዝየ ይትሐነጽ ቤተ እግዚአብሔር ብሎ ይሄዳል። ይኸም ምሳሌ ነው የወርቅ መሰላል የመቤታችን ደንጊያ ው የትንቢተ ነቢያት እመቤታችን በትንቢተ ነቢያት ጸንታ ለመገኘቷ ምሳሌ። አድንግል አምሳል ወትንቢት ዘነቢያት እንዲል፤ መላእክት ሲወጡባት ሲወርዱባት አለ ጌታችን ከመቤታችን ሰው ከመሆኑ አስቀድሞ ለተልዕኮ አይወጡም አይወርዱም ነበር ጌታችን ከመቤታችን ሰው ከሆነ በኋላ ግን ለተልዕኮ የሚወርዱ ሆነዋል፤ አንድም የአርጉ ሰው አምላክ ሆነ ይወርዱ አምላክ ሰው ሆነ እያሉ፣ ዙፋን የግንፀነቱ ንጉሥ የጌታ ምሳሌ አንድም ደንጊያው የታቦት ዘይት የሚሮን ምሳሌ

አንድም ያዕቆብ የቀሳውስት ደንጊያው የአሕዛብ ዘይት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ።
 ሰአሊ ለነ ቅድስት።
 ያዕቆብ በፍኖተ ሎዛ በአምሳለ ንጉሥ ከየው ልጅ ሽ ጽንዕት በድንግልና እመቤታችን ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።
 አንቲ ውእቱ ዕዕ ዘርዕየ ሙሴ በነደ እሳት ወኢትውግ፤
 ነደ እሳት ሰፍሮባት በነደ እሳት ተከባ ሳትቃጠል ሙሴ በደብረ ሲና ያያት ዕዕ አንቹ ነሽ።
 ዘውእቱ ወልደ እግዚአብሔር መጽሕ ወጎደረ ውስተ ከርሥኪ።
 ደግ መጽሐፍ ከሆነ ሳይተረጉም አይሄድምና እንዲህ አለ፡ ነደ እሳትም ያልሁት ሰው ሁኖ በማኅ ጸንሽ ያደረው ወልደ እግዚአብሔር ነው፤ ታሪክ ሙሴ በደብረ ኮሬብ በግ ሲጠብቅ በደብረ ሲና ሐመልማል ከነበልባል ነበልባል ከሐመልማል ተወሀዶ ነበልባሉ ሐመልማሉን ሳያቃጥለው ሐመልማሉ ነበልባሉን ሳያጠፋው ያያል ወቀርቦ ይጠይቆ ይላል ሊረዳው ቢወድ በጎቹን ከፈረሰ ግምብ ዘግቶባቸው ሄደ ለጊዜው እንዳይጠፋ እንዳይበተኑ ነው። ፍጹሙ ግን ምሥጢር እንመረምራለን ባላችሁ ጊዜ አንድ ወገን ሆናችሁ ሂዱ ሲል ነው። ኢትሪር ጎቤሃ ለጥበብ በክልኤ ልብ አላ ኩን ከመ ዘይዘርዕ ወየአጽድ እንዲል። አንድም ሙሴ የመናንያን አም

ሳል ነው እንመንናለን ባላችሁ ጊዜ ገንዘባችሁን አዘጋጅታችሁ ሃዳ ሲል ነው ። ከዚህ በኋላ ከዚያ ሲደርስ ሙሴ ሙሴ ፍታሕ ቶታነ አሳዕኒክ እምቅ ገሪክ እስመ ዘትከይዳ ምድር ቅድስት ይእቲ አለው ተልከህ የምትሂደባት ግብፅ ጽንዕት ናትና አሳዕነ ፍርታትን ከልብህ አርቅ ሲል ነው ። አንድም ከግ ብፅ ስትመለስ በደብረ ሲና የምትሠራልህ ሕግ ከ ብርት ናትና ልማድ የቶርን ተው ሲለው ነው ። አንድም ፋል የሚባል ጥንቆላ ተምሮ ነበርና ። ይኸ ውም ምሳሌ ነው ለጊዜው ሐመልማል የአስራኤል ነበልባል የመከራቸው ሐመልማሉ ነበልባሉን ሳያ ጠፋው ማየቱ መከራውን አዝነው ቀኖና ይዘው ግ ብር ገብተው አያርቁትምና ፣ ነበልባሉ ሐመልማሉን ሳያቃጥለው ማየቱ መከራው ፈጽሞ አያጠፋቸው ምና ፍጻሜው ግን ነበልባል የመለከት ሐመልማል የትስብኢት ምሳሌ ፣ ቅዱስ ቄርሎስ እንደመሰለው አንድም ነበልባል የጌታችን ሐመልማል የመቤታችን ምሳሌ ቅዱስ ኤፍሬም እንደመሰለው ፣ ፍታሕ ሳሳዕኒክ እምቅገሪክ አለው ደብረ ሲና የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ ናት ከቤተ ክርስቲያን በጫማ መግባት አይገባም ሲል አንድም የትስብፅትና የመለከት ነገር ከሚነገርበት በጫማ መግባት አይገባም ሲል ፡ ወእሳተ መለኮቱ ኢያውዓየ ሥጋኪ ። ባሕርየ መለኮቱ አለወጠኸም ። ሰዓሊ ለነ ቅድስት ።

ሙሴ በአምሳለ ሐመልማል ወነበልባል ከየው ልጅኸ ጽንዕት በድንግልና እመቤታችን ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን ።
 አንተ ውእቱ ገራህት ዘኢተዘርዓ ውስቲታ ዘርዕ ።
 ዘር ያልወደቀበት ገበሬ ያልጣረበት ያልጋረበት ለታብቀላ ባለው ቃል ከልምላሜ ከጽጌ ከፍሬ የተገኘች ገራህተ ሠሉስ አንች ነኸ ። አንድም ገራህተ ሙሴ አንች ነኸ ሙሴ ከባለሟልነቱ የተነሣ ባይህ እውዳሉህ አለው አልቦ ዘይሬኢ ገጽየ ወየሐዩ አሐተ ሰዓተ እምዘሕደወቱ በዲቦ ምድር፣ የኔን ፊት አይቶ አንድ ሰዓት መቆም መቆየት የሚቻለው የለም አለው ከላየሁማ ለምን ባለሟልህ ተባልሁ አለው ገጽየሰ ኢያስተርኢ ለከ ወድጎሪየሰ ትሬኢ ብሎታል። ዘር ከልወደቀበት ምድር የበቀለ ሰንዴ አምጥተህ ብትሠዋልኝ እታይሃለሁ አለው ለጊዜው ሙሴ ማለት የዋህ ማለት ነውና በራዕይ ሲባክን አድሯል። ፍጻሜው ሳን በዘር ከተወለደች ከድንግል እንበለ ዘር ተወልጄ ኋላ በደብረ ታቦር መሥዋዕት ሁኝ በምቀርብበት ጊዜ እታይሃለሁ ሲል ነው መምሕር ኤስድሮስ ግን የብርት መደብ አሠርቶ ውሀ እያጠጣ አሸከሞ አርባ ዘመን ዙሯል ብለዋል አንድም ገራህተ አብርሃም አንች ነኸ እግዝእትየ ገራህቱ ለአብርሃም እንዳላት ። ያች በታች ይቀበሩ ባታል በላይ ቤት ይወሩባታል ዘርዕ ይዘሩባታል

አንድም በአተ ከዕበት ይላታል እልፍኝ ካዳፊኸ ናት የሰነበተውን አስከሬን ወደውስጥ ገፍተው ትኩሱን አስከሬን የሚያናፋበት ናት ። እመቤታችንም እና ትነት ከድንግልና አስተባባሪ ይዛ ተገኝታለችና ። ወጽኦ እምኔኪ ፍሬ ሕይወት ።

ወደ ምሥጢር ሂዶ ፍሬ ሕይወት አለ ፍሬ ሕይወት ጌታ ካንች ተወለደ ።

አንቲ ውእቱ መዝገብ ዘተሳየጠ ዮሴፍ ወረከበ በውስቴታ ባሕርይ ዕንቁ ከቡረ ፡

ዮሴፍ እየጠፋ የከበረብሽ ድልብ አንች ነሽ ። አንድም ገበያ ወጥቶ እንደ ተቆለፈች ሣጥን ከነመክ ፈቻዋ ገዝቶ ወስዶ ቢከፍታት ዕንቀ። አግኝቶበ ታል ፤ ሣጥን የመቤታችን መቁለፊያው የማህተመ ድንግልናዋ ዕንቀ። የጌታ ምሳሌ ወልድ ይትሜሰል በዕንቁ ባሕርይ ሥጋ ስሥጋው ወብርሃና በመለ ከቱ እንዲል ። አንድም አረጋቂ ዮሴፍ በትፋፋተ ደሙ የዋጀሽ ዕንቀ። ጌታን ያገኘብሽ ሣጥን አንች ነሽ ዘውእቱ መድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ይኸውም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ። ተፀውረ በከርሥኪ ወወለድኪዮ ውስተ አለም ። ዘተፀውረ ወዘወለድኪዮ እስመ ተፀውረ ወእስመ ወለድኪዮ ።

ስአሊ ለነ ቅድስት ። በዕንቀ። ከተመሰለው ልጅስ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ከብፍን እንዳይሣን ለምኝልን ።

ተፈሥሐ አወላዲተ እግዚእ ሐሜቶሙ ለመላእክት የመላእክት ደስታቸው የሚሆን ጌታን የወለድኸው ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ ። ለሊሁ ዓለምሙ ወለሊሁ ተድላሆሙ ወለሊሁ ሀገርሙ እንዲል ። አንድም ሥጋዊውን ተልከው ለነቢያት የሚነገሩ መላእክት ናቸው ። ከዚህ የተነሣ ባጭር ቁመት በጸባብ ደረት ተወስኖ አይተውት ፤ ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰ ማያት ወሰላም በምድር ብለው አመስግነውት ፤ በጣ ዕም ላይ ጣዕም በጸጋው ላይ ጸጋ ተጨምሮላቸው ደስ ብሏቸዋልና ። አንድም የመላእክት ደስታቸው የምትሆኝ ጌታን የወለድኸው ። ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ ። ንጽሕናዋን ቅድስናዋን እያዩ ደስ ይላቸዋልና ። ሐሜቶሙ ለመላእክት አለ ።

ተፈሥሐ አንጽሕት ዜናሆሙ ለነቢያት ። የነቢያት ዜና ትንቢታቸው ንጽሕት ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ ። አድንግል አምሳል ወትንቢት ዘነቢያት እንዲል ።

ተፈሥሐ እስመ ረከብኪ ሞገሰ እግዚአብሔር ምስሌኪ ።

እግዚአብሔር ከነፍስሽ ነፍስ ከሥጋሽ ሥጋ ነስቶ ካንች ጋራ አንድ ባሕርይ ሆኑዋልና ። ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ ። አንድም እግዚአብሔር በጸጋ ቢያደርግብሽ ባለሚልነት አግኝተሻልና ደስ ይበልሽ ።

ተፈሥሐ እስመ ተወከፍኪ ቃሎ ለመልአክ ፍሥሐ ዙሉ ዓለም ።

የሰው ሁሉ ደስታ የሚሆን የመልአኩን ቃል እንደ
 ደ ጌቶቹ ሰትከራከሪ እንደ ዘክርያስ ሳትጠራ
 ጠሪ አምነኛልና ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ። ሰብአ ፊን
 ቆን ተወክፍዎ ወእለሰ ተወክፍዎ ወሀበሙ ሥል
 ጣን እንዲል። ፍሥሐ ዙሉ ዓለም ያለውን ለመል
 አክ በቀጽሉ ምሥጋናው ተፈሥሐ ተፈሥሐ እ
 ያለ ነውና፤ ቃል ላለው በቀጽሉ ወነዋ ተወልዶ ፍ
 ሥሐ ዘይክውን ለከሙ ወለዙሉ ዓለም እንዲለው።
 ተፈሥሐ አወላዲተ ፈጣሪ ዙሉ ዓለም።

ጳጳሱን ዓለም የፈጠረ ጌታን የወለደኸው ተፈ
 ሥሐ ደስ ይበልሽ።
 ሰአሊ ለን ቅድስት።

ጳጳሱን ዓለም ከፈጠረ ልጅሽ ጸንዕት በደንግልና
 ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ተፈሥሐ አስመ ድልወ ተሰመዶኪ ወላዲተ
 አምላክ።

አሙን ሲል ነው፤ በውነት ወላዲተ አምላክ ተብላ
 ሻልና፤ ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ፤ ንስጥርስ ሕስወኬ
 ትሰመዶ ቅድስት ድንግል ወላዲተ አምላክ፤ ወአማን
 ትሰመዶ ወላዲተ ሰብአ ብሏታልና አሙን አለ። አ
 ንድም በሚገዝ ወላዲተ አምላክ ተብላሻልና ተፈ
 ሥሐ ደስ ይበልሽ። በሥጋ እንጂ በመለኮቱ አት
 ወልደውምና ማለት ከሱዋ አልተከፈለምና ሲል ነው
 ወአክ ወልደ ማርያም በመለኮቱ አላ ዘከመ ሥርዓ
 ተ ትሰብአቱ እንዲል። አንድም ድሉተ ሲል ነው፤

በቀተሽ ብትገኝ ወላዲተ አምላክ ተብላሻልና። ወሰበ
 ረከበ ሥጋን ቅዱስ ወነፍሱ ቅድስተ ፈጠረ ሎቱ
 በመንፈስ ቅዱስ ሕያወ ሙቅደስ እንዲል።

ተፈሥሐ አመድ፡ጌታ ለሔዋን።

የሔዋን ደኅንነት፤ ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ። ዘግይቶ
 ይከብሩ በልጅ፤ ወድቆ ይነሱ በእጅ እንዲሉ። በሔ
 ዋን ሁሉን መናገር ነው። ከሁሉ አንዱ ሰሎሞን
 በዓለ አዕምሮ ንጉሥ ነበረ፤ ጌላ መፍቀሬ አንስት
 ሆነ፤ ብዙ ጳጳሳት ሰራ በፍጻሜ ዘመኑ ንስሐ በገባ
 አይዘህ መርገም ያልወደቀበት ንጽሕት ዘር ከአ
 ጻም በሕርይ ተከፍላ በሴት አካል ተቀርጸለች፤ ከ
 ዚያ ሲወርድ ሲዋረድ በኖላ ከኖላም ወደ ያፊት
 ወደ ካም አልሄደችም በሴም አካል ተቀርጸለች።
 ከዚያም ሲወርድ ሲዋረድ በአብርሃም ከአብርሃም
 ከኬጦራ ወደ ተወለዱ ወደጌቱ ሕጻናት። ከአጋር
 ወደ ተወለዱ ወደ አስማኤል አልሄደችም በደስ
 ሐቅ አካል ተቀርጸለች። ከይስሐቅም አንድ ቀን
 ተዘርተው አንድ ቀን ከታጨዱት ወደ ኤሳው አል
 ሄደችም። በያዕቆብ አካል ተቀርጸለች። ከያዕቆብ ወደ
 አሥራ አንዱ ወንድሞቹ አልሔደችም፤ በይሁዳ
 አካል ተቀርጸለች። ከይሁዳም ሲወርድ ሲዋረድ ከዕ
 ሤይ ከአሤይም ወደ ጌቱ ዕቡዳን ወንድሞቹ አልሄ
 ደችም፤ በዳዊት አካል ተቀርጸለች። ከዳዊትም ባንተ
 ካንተም በርብአም ተቀርጸለች። ከርሱምም አምላክ
 ይወለዳል፤ የርብአም ወገኖች ጸልተው ተመቅንተው

ሰቅለው ይገሉታል። እሊያንም የኦርዳሚስ ወገኖች መጥተው በግ ዘመን ያጠቅቸዋል ብሎ ከዚያ አያ ይዞ እስከ ምጽአት ድረስ ያለውን ነገር ነግሮታል አይዘህ እርሱዋን የፀነሰ እርሱዋን የወለደ ፍዳ የለ በትም ብሎ ነግሮታል፤ የርሱዋንም አባቶች ስንቱና ብሎ በርሱዋ ተስፋ ያመነ በርሱዋ ኪዳን የጸና ፍዳ የለበትም ብሎ ነግሮታል፤ አሁን እንዲህ ማለት ደም እንዲህ ሲቀዳ ይኖራል ማለት አይደለም፤ ጥንቱን ሰው ሲፈጠር በንጽሐ ጠባይፅ መፍጠሩን መናገር ነው።

ተፈሥሒ እንተ አጥበውኪዮ ሐሊቢ ለዘይሴስዮ ለዘሉ ፍጥረት።

ፍጥረቱን ሁሉ በፀሐይ አብስሎ በዝናም አብቅሎ የሚመግበውን እርሱን ጡትሽን ይዘሽ አጥብተሽዋልና ተፈሥሒ ደስ ይበልሽ፤ እንደም ሰውን ሁሉ ሥጋውን ደሙን ሰጥቶ የሚመግበውን እርሱን ጡትሽን ይዘሽ አጥብተሽዋልና፤ ተፈሥሒ ደስ ይበልሽ ተፈሥሒ አቅድስት እሞሙ ለዘሉሙ ሕያዋን።

የሕያዋን የጻድቃን እናታቸው ንዕድት ክብርት። ተፈሥሒ ደስ ይበልሽ፤ ተጠምቀው ሕያዋን ሁነው የሚኖሩበት ማየ ገዕ ክርሱዋ ከተገኘ ከኔታ የተገኘ ነውና። እንደም ነዋ ወልድኪ በለ ጊዜ በየሐንሰ እኛን ለርሱዋ መስጠቱ ነውና፤ እሞሙ ለዘሉሙ ሕያዋን አለ።

ናንቅዳዱ ገቤኪ ትስኣሊ በእንቲኣነ።

ለምኝልንና ተለምኝልን ዘንድ ዓይነ ሕሊናችንን ወዳንቺ እንሰቅላለን።

ሰአሊ ለነ ቅድስት።

የቅዱስ ኤፍሬም አለመሆኑ በዚህ ይታወቃል፤ ለምኝልንና ተለምኝልን ዘንድ አይልምና።

አድንግል።

ድንግል።

አቅድስት።

ንዕድት ክብርት።

አወላዲተ እግዚእ።

ጌታችንን የወለድሽው።

እስመ ወለድኪ ለነ ንጉሠ መንከር ምሥጢር ኃ ደረ ላዕሌኪ ለመድኃኒተ ዚኣነ።

ድንቅ የሚያሰኝ ተዋህዶ በንቸ ቢደረግ ንጉሥን ወልደሺልናልና ዓይነ ሕሊናችንን ወዳንቸ እንሰቅላለን። እንደም መንከር በአርያሙ የሚበል ጌታ በ ማገፀንሽ አደረ።

ናርምም እስመ ኢንክል ፈጽሞ ጥንቁቅ ነገረ በእንተ ዕባዩ ለውእቱ ገባሬ ሠናያት።

ፈጣሬ ፍጥረታት ሲል ነው። ወርአየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ እንዲል ሀያ ሁለቱን ስነ ፍጥረት ን የፈጠረ የርሱን የጌትነቱን ነገር ጠንቅቀን ፈጽመን መናገር አይቻለንምና፤ ናርምም ዝም እንበል በብዙኅ መንከር ራዕይ።

በብዙ ጎብረ መልክእ በብዙ ያታ መልክእ። ሀያ

ሁለት ስነ ፍጥረት የፈጠረ፤ አንድም ሀብትኬ ሠና ይ መንፈስ ቅዱስ እንዲል፤ ሀብተ መንፈስ ቅዱስን በ ብዙ ሦታ እድል እድል የሚያድል እሱን የሥ ጋዌውን ነገር ጠንቅቀን ፈጽመን መናገር አይቻ ለንምና፤ ፍርምም ዝም እንበል ሀብተ መንፈስ ቅ ዱስ የሚሠጥ እንደ አእምሮው ስፋት እንደ ሃይማ ኖቱ ጸናት ነውና ወበከመ ይደልዎ ይበቀሩ እን ዲል። ፅበይን ሥጋዊ ሲል ምን አለ ቢሉ ወአ ሠርገወ ፅበይ ለጥበብ እንዲል። አንድም ፅበዩ በ ቡበዙ ላይ መንክር ራዕይ። በብዙ ወገን የተመሰለ በእሳት በፀሐይ በቀላይ የተመሰለ የርሱ ያንድንቱን የሶስትነቱን ነገር ጠንቅቀን ፈጽመን መናገር አይ ቻለንምና ፍርምም ዝም እንበል። አንድም በብ ዙ ሳብረ ትንቢት የተነገረ። በብዙ ሳብረ አምሳል የተመሰለ የርሱን የሥጋዌውን ነገር ጠንቅቀን ፈ ጽመን መናገር አይቻለንምና። ፍርምም ዝም እንበ ል። ሳብረ ትንቢት ወነገርነኒ ከመ ሕፃን ወከመ ሥርወ ዘውስተ ምድር ጸምዕት። ጸጌ አስተርአዩ በውስተ ምድር፤ ምድርኒ ትሁብ ፍሬሃ፤ እሰመ አ ምኔኪ ይወጽእ ንጉሥ። ፍሁ ድንግል ትፀንስ ወት ወልድ ወልደ ተብሎ ተነግሯል ሳብረ አምሳል በ አምሳል ግልበል ወሐመልማል በአምሳል ጠል ወ ፀምር። በአምሳል ጠክሲ መከህ በአምሳል አንበሳ በአ ምሳል ዕብን። ሰክሊ ለን ቅድስት።

ሥጋዌው በአምሳል ነበልበል ወሐመልማል፤ በአምሳል ጠል ወፀምር ከተመሰለ ልዩኸ ጸንዕት በድንግል ና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ቃለ አብ ሕያው ዘወረደ ውስተ ደብረ ሰና። ወደደብረ ሰና የወረደው አካላዊ ቃል። ወወሀበ ሕገ ለሙሴ። ለሙሴ ሕገ አሪትን የሠራ። ወከደነ ርእሰ ደብር። በገሚ ወጠስ በጽልመት ወ በነፋስ። የተራራውን ራስ በጨለማ በእሳት በጽጋግ በነፋስ የሸፈነ አካላዊ ቃል። ወበድምፀ ቃለ አቅርቦት ይጌሥፅ፤ ለአለ ይቀውሙ በፍርሃት። ፈርተው የቆሙትን ፈጥኖ ፈጥኖ በማሰማ በረቀቀ ነጋሪት ድምፅ፤ ወቀርኑ ይበልህ እንዲል። የሚገሥፅ አካላዊ ቃል። ሰክሊ ለን ቅድስት፤ ለምኝልንና።

ውእቱኬ ዘወረደ ኃበኪ፤ ወዳንቹ የወረደው እርሱ ነዋ፤ እስራኤል ከግብፅ ከወጡ በኋላ ሕዝቡን በእገረ ደብር፤ ሌዋውያቱን በመንፈቀ ደብር። ሙሴ አርንን በርእሰ ደብር አድ ርጎ ሰባት የብርሃን መጋረጃ ጋርዶ የተራራውን ራ ስ በጨለማ በእሳት በጽጋግ በነፋስ አድርጎ ጋርዶ እንዲህ ባለ ግርማ ታይቶላቸዋል። ለኔ ብትገዙ አ

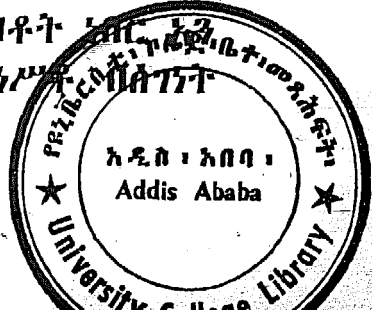
ንዲህ ባለ ግርማ ጠላታችሁን አጠፋላችኋለሁ። ለእኔ ባትገዙ እናንተን አጠፋችኋለሁ ሲል።
 ዛሬ ንጉሥ ከዳርቻ ከጋብቻ ለመጣ መከዳ ሰይፍን ተንተርሶ ጠርመዝ ቦሎታውን ከራስጌ አሰቀሎ ኃያላንን በግራ በቀኝ አቁሞ አርዕድ አንቀጥቀጥ የሚባል ግምጃ ልብስ ለብሶ እንዲታይ፤ ለእኔ ባትገዛ እንዲህ ባለ ሥልጣን ጠላትህን አጠፋልህ ለሁ። ለእኔ ግን ባትገዛ አንተን አጠፋላለሁ ሲል።
 ይኸም ምሳሌ ነው። እሳት የፈታሒነቱ ነፋስ የመንቅሒነቱ ጽልመት የርቀቱ ምሳሌ ጽጋግ ዕባዩ ልዕልናውን ያጠይቃል። ዘበእንተ ዕባዩክ ትትሚስል በደመናት እንዲል፤ ድምፀ ቃለ አቅርንት ምጽአተ ንጉሥን ያጠይቃል። አንድም ሊቁ እምደብረ ሲናወጽአ እሳት ወጽልመት ወእምኔኪ ወጽአ አምላክ ወሰብአ እንዲል። ነፋስ የመንፈስ ቅዱስ ጽጋግ ሰው ሲሆን አለመመርመሩ እንዘ ሰብአ መኑ ይክል ያእምሮ እንዲል፤ ድምፀ ቃለ አቅርንት ምጽአተ ሰብአ ሰገልን ያጠይቃል። እምደብረ ሲና ከነ ድንጋጌ ወሐውክ ላዕለ አይሁድ። ወእምኔኪ ከነ ድንጋጌ ወሐውክ ላዕለ ሂሮድስ ወሠራዊቱ ላዕለ ዲያብሎስ ወአጋንንቲሁ ርኩሳን ንእዲል። አደብር ነባቢት። ነባቢት በትሕትና በትሕትና ተሰብአ ወረደ በትሕትና፤ ደብር አላት በደብረ ሲና ሙሴና ጌታ ተነጋ ግረውባታል እንጂ እርሷ አልተናገረችም ከዚያ ሲለይ ደብር ነባቢት አለ። አንድም ነባቢት በትሕት

ትና አላት፤ መጽሐፈ ኢሳይያስ ስትመለከት ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ከሚል አንቀጽ ብትደርስ ከዘመኑዋ ደርሼ ወጥቼ ወርጂ አገልግያት አለች እንጂ እኔ ሁኔ አላለችምና፤ ተሰብአ እምኔኪ ዘእንበለ ውላጤ፤ ሳይለወጥ ከንች ከሥጋሽ ሥጋ ከነፍስሽ ነፍስ ነስቶ ሰው ሆነ፤ ፍጹመ ሥጋ ነባቤ ዘከማነ። (ነባቢ) እንደኛ የሚናገር ሥጋን ነሥቶ ሰው ሆነ፤ አንድም እንደኛ በሚናገር ሥጋ የተፈጸመ ሁኖ በመንፈስ ጥበብ አምላክ ኅደረ ላዕሌሃ። ጥበብን በሚገልጽ ሥጋዌን በሚያስፈጽም በመንፈስ ቅዱስ አምላክ በማኅፀኑዋ ቢያድር፤ ከነ ፍጹመ ሰብአ፤ ፍጹም ሰው ሆነ፤ ከመ ያድኅኖ ወይሥረይ ኃጢአቶ ለአዳም፤ አዳምን ያድነው ዘንድ፤ ኃጢአቱን ያስተሠርይ ለት ዘንድ። ወያንብሮ ውስተ ሰማያት፤ በሰማያዊ ቦታ በሰማያዊ መዓርግ ያኖረው ዘንድ፤ ወያንብኦ ኅብ ዘትካት መንበሩ። ወደቀደመው ቦታው ወደቀደመው ክብሩ ይመልሰው ዘንድ። በዕባዩ ኅህሉ ወምሕረቱ። በቸርነቱ በይቅርታው ብዛት፤

ሰአሊ ለነ ቅድስት ቡቸርነቱ በይቅርታው ብዛት አዳምን ወደቀደመው በታው ከመለሰው ልጅ ሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣ ገ ለምኝልን ።

ዕባይ ለድንግል አይትከሃል ለተነገር ።
የድንግል ክብር ሊናገሩት አይቻልም ፤ መናገርማ ምነዋ ለርሱዋ እንደሚገባ አድርጎ መናገር የሚቻለው የለም ሲል ነው ።
እስመ እግዚአ ጎረቻ ።
ጌታ መርጫታልና ቢመርጣትማ ምን ድንቅ ነዋ እንድትመረጥ ሁና ተገኝታለችና ።
መጽአ ወኃደረ ላዕሌሃ ዘየኃድር ውስተ ብርሃን ጎበ አልቦ ዘይቀርቦ ።
በመመርመር ገንዘብ በማድረግ የሚቀርበው በሌለው ብርሃን በሕርዩ አድሮ የሚኖር እርሱ ሰው ሁና በማጎፀኑዋ አደረ፤ ለሊከ ከያክ አንጠላዕክ ስውር ብክ ዕባይክ ወለሊክ ብክ ተከደንክ እንዲል ተፀውረ በከርሣ ሆተ አውራኃ ።
ዘጠኝ ወር ከምስት ቀን በማጎፀኑዋ ኖረ፤ አምስት ቀን ወዴት አለ ቢሉ መጽሐፍ ቢተርፍ ትቶ ቢገድል መልቶ መቁጠር ልማዱ ነውና፤ ከዚያ ስሎ ሞን ወነበርኩ ውስተ ከርሠ እምየ ዓሠርተ አውራኃ ርገ-ዓ በደም ወተገለፍኩ ሥጋ ከመ ዙሉ ሰብእ እንዲል፤ አምስት ቀን ከተረፈ ብሎ አሁንም አምስት ቀን ከጉደለ ብሎ ተሰዓተ አውራኃ አለ ።

ዘይትረፃይ ወዘይትዓወቅ ወለደቶ ማርያም እንዘ ድንግል ይእቲ ።
ሰውም ከመሆኑ አስቀድሞ ሰውም ከሆነ በኋላ የማይመረመር እርሱን ማህተመ ድንግልናዋ ሳይለወጥ ወለደችው ።
ሰአሊ ለነ ቅድስት ።
ሰውም ከመሆኑ አስቀድሞ ሰውም ከሆነ በኋላ ከማይመረመረው ልጅ-ሽ ጽንዕት በድንግልና አመቤታችን ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን ።
ዘውእቱ ዕብን ዘርእዩ ዳንኤል ነቢይ ።
ዳንኤል ያየው ደንጊያ፤
ዘተብትክ እምደብር ነዋህ ዘእንበለ አድ ።
እጅ ሳይፈነቅለው ከረጅም ተራራ የወረደ ዳንኤል ያየው ደንጊያ ።
ዘውእቱ ቃል ዘወጽአ እምነብ አብ፤
ዘውእቱ ዕብን ያለውን።ዘውእቱ ቃል ዘተብትክ እምደብር ነዋህ ያለውን ዘወጽአ እምነብ አብ አለ ዘእንበለ አድ ያለውን።ዘእንበለ ዘርዕ ብሎ አመጣው ።
መጽአ ወተሰብአ እምድንግል ዘእንበለ ዘርአ ብእሲ ወአድኃነኝ ።
ዘር ምክንያት ሣይሆነው ከድንግል ተወለደ፤ ተወልዶም አዳነን።ናቡከደነዖር የሚበል ገናና ንጉሥ ነበር ከገናንነቱ የተነሣ ይኸን ዓለም እንደገልቀጥቅጦ እንደ ሰም አቅልጦ ገዝቶት ነበር ።
ድ ቀንም በልቶ ጠጥቶ ተኝቶ ተነሣ ።

ሲመላለስ እኔ ይኸን ዓለም እንደ ሰም አቅልጬ እንደ ገል ቀጥቆጬ ገዛሁት ከኔ ቀጥሎ የሚነግሠውን ደካማን ይህን ኃይለኛን ይህን በውቀው በወደድሁ አለ። ሌሊት በራዕይ እራሱ የወርቅ አንገቱ ደረቱ የብር ወገብ የብርት ጭንፍ ጭኑ የብረት እግርና እግሩ የብረትና የሸክላ ቅልቅል ምስል ቁም እርሱን ሲያይ እጅ ሳይፈነቅለው ከረጅም ተራራ ደንጊያ ወርዶ አድቆት ተመልሶ ተራራ ሲያክል፣ ነፋስ መጥቶ ሲበትነው ያያል ቢደነግጥ ሕልሙ ጠፋው በድርጉ የሚያኖራቸው ጠቢባን መፈክራን ነበሩት ሕልም አይቼ ንባቡም ትርጓሜውም ጠፍቶብኝ ንገሩኝ አላቸው። ንጉሥ አንተ ከፈርዖን አታንስ እኛ ከዮሴፍ አንበልጥ ለዮሴፍ ነገረው ተረጎመለት፤ እኛም ንገረንና እንተርጉምልህ አሉት ለኔማ ጠፋኝ፣ ይልቁንስ ጊዜው ሳያልፍ ንገሩኝ ፊጠራ ፈጥራችሁ ብትነግሩኝ ነገሩ ከልቤ ይወጣል ይወርዳል አውቀዋለሁ አላቸው፤ ይህ ንጉሥ የሚናገረው ነገር ከሰው ለተለዩ ቢቻል እንጂ ለኛም አይቻለን አሉት። መንፈስ ቅዱስ አፋቸውን ከፍቶ ፊታቸውን ጸፍቶ እንዲህ እንዲሉ አደረጋቸው ከሰው ለተለዩ ለመላእክት ለሥላሴ ለነዳንኤል ቢቻል እንጂ ለኛም አይቻለን ሲያሰኛቸው ነው የሊያስ ይሁን የለዳንኤል ከሰው መለየታቸው፣ እንደ ምን ነው ቢሉ በትሕርምት ነዋሪዎች ናቸውና የዚያ የዚያ በቅሎን ናችሁ አሠግራችሁ ፈረስን ና

ችሁ አልታልባችሁ ብሎ ያርክ የሚባል ሰይፍ ጃግሬ አለው ወስደህ ፍጃቸው አለው መካነ ምቅታል አላቸው ወደዚያ ይዟቸው ሲሂድ ዳንኤል ቀጥሎ ከጠበብተ ባቢሎን ነው ሲሂድ አገኘው ወደት ትወስዳቸዋለህ አለው። ንጉሥ ሕልም አይቶ ንባቡም ትርጓሜውም ጠፍቶት ንገሩኝ ቢላቸው ጠፍቷቸው ፍጃቸው ብሎኝ እወስዳቸዋለሁ አለው ደግሰውን ከመንገድ አቁሞ መነጋገር አይገባምና ተከትሎ ሂዶ ከዚያ ሲደርስ ተዋቸው እኔ እነገረዋለሁ ቀን ሰጠኝ አለው ሶስት ቀን ሰጠው። ከሰለስቱ ደቂቅም እንዲህ ያለ ነገር ተገኝቷልና እዘኑ ብሎ ይልክባቸዋል ለነዚያ በሶስተኛው ቀን ተገልጠላቸዋል ለርሱ ግን ዕለቱን ተገልጠላታል ስለት ሕትና ይሰነብታል። በሶስተኛው ቀን ሂዶ ንገርልኝ አለ ከደቂቅ ጊዋ ወገን የንጉሥን ሕልሙን እነግረዋለሁ የሚል አለ አሉት። ግባ በሉት አለ። ትክልኑ ብልጣሶር አይደለም ሕምልየ ወፍካሬሁ አለው እግዚአብሔር እንጂ የገለጸለት ይተረጎማል ብሎ በነገሩ ወደሃይማኖት ይስበዋል፤ ብልጣሶር ማለት አምኃ ቤል ማለት ነው ስማቸውን ለውጦ አውጥቶ ላቸዋል፤ አንድ ቀንም በልተህ ጠጥተህ ተኝተህ ተነሥተህ በሰገነት ስትመላለስ እኔ ይኸን ዓለም እንደ ሰም አቅልጬ እንደ ገል ቀጥቆጬ ገዛሁት ከኔ ቀጥሎ የሚነግሠው ኃያል ይህን ደካማን ይህን በውቀው በወደድሁ አልህ፤ ከዚህ በኋላ ሌሊት በራዕይ

ራሱ የወርቅ አንገቱ ደረቱ የብር ወገብ የብርት ጭንና ጭኑ የብረት እግርና እግሩ የብረትና የሽክላ ቅልቅል ምስል ቁም አንተን ሲያይ እጅ ሳይፈነቅለው ከረጅም ተራራ ደንጊያ ወርዶ አድቆት ተመልሶ ተራራ ሲያህል ነፋስ መጥቶ ሰበትነው አላየህም አለው አምን አለው ፤ ርእሱ ዘወርቅ የተባለ ልህ አንተ ነህ ወርቅ ከሁሉ በላይ ነው አንተም ንጉሠ ነገሥት ነህ፤ አንተን አንተን ቅሉ ሲያይ ማየትህ አንተን ነኝ ሲል ነው ። አንገቱ ደረቱ የብር የተባለ ዳርዮስ መንግሥተ ሚዶን ነው የብር መዳርጉ ከወርቅ በታች ነው ከንተ ቀጥሎ ንጉሠ ነገሥት የሚሆን እሱ ነው ። ወገብ የብርት የተባለ ቁርስ መንግሥተ ፋርስ ነው የብርት መዳርጉ ከብር በታች ነው ከዳርዮስ ቀጥሎ ንጉሠ ነገሥት የሚሆን እሱ ነውና ። ጭንና ጭኑ የብረት የተባለ እስክንድር ንጉሠ ጽርዕ ነው ፤ ብረት ሰብዓቱን መዳድናት አንድ ያደርጋል እሱም አራቱን ግዕዝን አንድ አድርጎ ይገዛልና ። እግርና እግሩ የብረትና የሽክላ ቅልቅል አራቱ ልጆቹ ናቸው ልጅስ የለውም ፈላስፋ ነው ብሎ አራቱ ባርቹ ሁለቱ ደካሞች ሁለቱ ኃያላን ደካሞቹ ሰልፎስ ደማጥርያናስ ኃያላን በጥሊሞስ አንጥያከስ ። እጅ ሳይፈነቅለው ከረጅም ተራራ ወርዶ አድቆት ተመልሶ ተራራ ሲያህል ማየትህ ልዑል እግዚአብሔር ሰው ሁኖ በኋላ ዘመን የሚሠራውን ሥራ ገልጾልሃል ። ነፋስ የሥልጣን እግዚአብ

ሔር ምሳሌ ነው ። ትርጓሜውስ መልካም ነበረ ነገር ግን ጌታ ሰው መሆኑ በመንግሥተ ሮም ነው እንጂ መቸ በመንግሥተ ጽርዕ ነዋ ወበመዋሰሊሆ መሆኑ ለእሱ ይመጽእ አምላክ ሰማይ ወምድር ይላልና ብሎ ። ራሱ የወርቅ የተባለህ አንተ ነህ አይለወጥም ። አንገቱ ደረቱ የብር ዳርዮስ መንግሥተ ሚዶን ። ቁርስ መንግሥተ ፋርስ ነው ። ወገብ የብርት የተባለ እስክንድር ንጉሠ ጽርዕ ነው ። ጭንና ጭኑ የብረት የተባለ መንግሥተ ሮም ነው ። እግርና እግሩ የብረትና የሽክላ ቅልቅል ምስል የተባለ በመንግሥተ ሮም ውሥጥ የነገሠ አኩሉ ደካሞች አኩሉ ኃያላን ናቸው ። እጅ ሳይፈነቅለው ከረጅም ተራራ ደንጊያ ወርዶ አድቆት ተመልሶ ተራራ ሲያህል ማየትህ ልዑል እግዚአብሔር ሰው ሁኖ በኋላ ዘመን የሚሠራውን ሥራ ገልጾልሃል ነፋስ የሥልጣን እግዚአብሔር ምሳሌ ፤ መምህር ኤስድሮስ ግን ወርቅ ብር ብርት በሰስቱ ሰማያት ያሉ መላእክት ፤ ጭንና ጭኑ የብርት በአየር ያሉ አጋንንት ፤ እግርና እግሩ የብረትና የሽክላ ቅልቅል ምስል ደቂቀ አዳምና ልቡሳነ ሥጋ አጋንንት ። እጅ ሳይፈነቅለው ከረጅም ተራራ ደንጊያ ወርዶ አድቆት ተመልሶ ተራራ ሲያህል ማየት ሥጋ አምምላክ ሁኖ ፤ እነዚህን ሁሉ ለመግዛቱ ምሳሌ ። ነፋስ የሥልጣን እግዚአብሔር ምሳሌ ነው ብለው ተርጉመዋል ።

ሰለሊ ለነ ቀድሰት። ዳንኤል በአምሳለ ፅብ
ን ካየው ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ከብ
ሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ኮንኪ አፅቀ ንጹሐ።

ሐሩረ ፀሐይ ያልወደቀበት። ነፋስ ያልወዘወዘት። ለ
ታብቀል ባለው ቃል። ከልምላሜ ከጽጌ ከፍሬ የ
ተገኘች አፅቀ ሠሉስ አንቺ ነሽ። አንድም አጽቀ
አቤሜሌክ አንቺ ነሽ። ለኤርምያስ አቤሜሌክ ባ
ርክ የሚባሉ ደቀ መዛሙርት ነበሩት። የምድያም
ሰዎች ናቸው። የደቀዌን ነገር ሲናገር አየሰሙ። ኢ
ታርአየን ሙስናሃ ለኢየሩሳሌም አያሉ ይጸልዩ ነ
በር። ጸዋዌ በደርሰ አቤሜሌክን ለድውያን የምን
ቀባው አፅቀ በለስ አምጣ ብለህ ላከው። ባርክንም
መቃብረ ነገሥት አስጠብቀው አለው። እንዳለው አ
ደረገ በዚያ ሌሊት እስራኤል ተማርከው ወረዱ
አቤሜሌክ አፅቀ በለስን ቁርጠ በመሰበ ወርቅ አ
ድርጎ ይዞ ሲሄድ ከጥላ አረፈ። ወዳያው እንቅልፍ
እንቅልፍ አለው ተኛ። ጅጌ፤ ዘመን ተኝቶ በነቃ ጊዜ
ገጥሞት ከተኛበት ሰዓት አልፍ ብሎ አገኘው ዘግ
ይቻለሁ መምሬ ይቆጣኛል ብሎ መንገድ ጀመረ
አገሩ ተፈቶ መንገዱ ጠፍቶ ለመሄድ ቸገረው ፤
እንቅልፍ ባይለቀኝ ነው አእምሮዬን ተለይቶኛል
ብሎ ቁሞ ሲመለከት አንድ ሰው ከተራራ ላይ አ
የ። ሰውስ አይገኝም በጅጌ ዘመን መልአክ በአም
ሳለ አረጋዊ ታየው ከዚያ ሂዶ ዓይቴ ሀለው ኤር

ምያስ ወአኃውየ አለው። አንተን ነግድ ለኢየሩሳ
ሌም፤ ለኢየሩሳሌም አንተ እንግዳ ሰው ነህ። እለ ኤ
ርምያስ ያሉ ባቢሎን በስደት ኢየሩሳሌም ከጠ
ፋች ጅጌ አመት አለው። ኦሪት አክብር ገጸ አረጋ
ዊ ብላኛለች እንጂ ይህ ጅጁ ባልሁህ ነበር፤ ለድው
ያን የምቀባው አፅቀ በለስ ቆርጠህ አምጣ ብሎ
መምሬ ልከኝ ደሚ ይንጠፈጠፋል ቅጠሏ አልጠ
ወለገም እነሆ አለው እስኪ ከፈታት አለው ቢከ
ፍታት ደሚ ሲንጠፈጠፍ ቅጸሏ ሳይጸወልግ ተገኝ
ታለች አንተን ከመከራው ሠውሮህ ነው እንጂ። ሲ
ልክህ ወራቱ ምን ነበረ አለው። ወርኃ ጽጌ ቢለው
ወርኃ ዘርዕ ሁኖብሃል ይለዋል። ወርኃ ዘርዕ ነው
ቢለው ወርኃ ጽጌ ሆኖብሃል ይለዋል። ከዚህ በ
ኋላ ና ከወንድምህ ላገናኝህ ብሎ ወስዶ አገናኘ
ው። ሁለቱ ተገናኝተው ቀኖና ቢገቡ ለሚጠት አራት
ዓመት እንደቀረው ተገልጸላቸው። ያን በወረቀት ጽ
ፈው የሚወስድላቸው አጥተው ሲጨነቁ የታዘዘ ን
ስር መጣ ወረቀቱን አፅቀ በለሱን አርገው ካንገቱ
አሥረው ሰደዱለት። ኤርምያስ ሰው ሙቶበት ከ
ንጉሥ ተሰናብቶ መቃብር ሊያስቀብር ሲሄድ ከ
ፈረሰ ግምብ አጠገብ አስከሬንን አሳርፎ ሳለ ኤ
ርምያስ ኤርምያስ ብሎ በቃል ሰብአዊ ጠርቶ ጣ
ለለት ወዲያው ነገሩን እንዲረዳለት ወኬዶ በእ
ግሩ ለምውት ይላል። በእግሩ ተረጎጦ አስነሥ
ቶታል። ያም ተነሥቶ በወረቀቱ ያለውን መስክ

ፎ ተመልሶ አርጎል ። ያች ስሳ ስድስት ዘመን ቅጣሏ ሳይጠወልግ ደሚ ሲንጠፈጠፍ እንደ ተገኘች አመቤታችንም በስሳ ስድስተኛው ትውልድ ንጽሕ ጠባይዕ ሳይደፍባት ተገኝታለችና። ወ በከመ ነፋሕኩ ውስተ ገጸ ለአዳም ከማህ አንቲኒ ሀሎኪ ወአረሳሕኪ እንዲል ። አንድም ወ ለተ ንጽሕተ ሲል ነው። የልደታ ትርጓሜ ።

ወሙዳዩ አሚን ።
ሙዳይ እርሱዋ፤ አሚን ልጁዋ። ዘውእቱ አሚን እንዲለው ።

ርትዕት ሃይማኖቶሙ ለቅዱሳን አበዋን ።
ያባቶቻችን የቀናች ሃይማኖታቸው ።

አንጽሕት ወላዲተ አምላክ ።
አምላክን የወለድኸ ንጽሕት ድንግል ሕትምት በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ ሕትምት የምት ሆኝ ።

ወለድኪ ለነ ቃለ አብ ።
አካላዊ ቃልን ወለድኸልን ።
ኢየሱስ ክርስቶስ መጽአ ለመድኃኒትን ።
ኢየሱስ ክርስቶስ እኛን ስለ ማዳን ሰው ሁኑዋ ልና ።

ስአሊ ለነ ቅድስት ።
እኛን ስለ ማዳን ሰው ከሆነ ልጅኸ ጽንዕት በ ድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን ።

አንቲ እሙ ለብርሃን ክብርት ወላዲተ እግ ዚእ ።

የከበርኸ አምላክን የወለድኸ የብርሃን እናቱ አንቲ ነሽ ።

አንተ ያርኪዮ ለቃል ዘአይትረፃይ።
የማይመረመር ቃልን የወሰንኸው።

እምድሃረ ወለድኪ ኪያህ ነበርኪ በድንግልና።
እሱንም ከወለድኸው በኋላ ማኅተመ ድንግልናኸሳ ይለውየ ናረኸልና ።

በስብሐት ወበበርከት ያዓብዩኪ።
በአፍዓ በውስጥ በሥጋ በነፍስ ያከብሩኸል ያገኑ ሻል። ስአሊ ለነ ቅድስት።

እንዲህ ካለ ልጅኸ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ዳይ ልሳን ዘይክል ነበበ ዘይትነገር በእን ቲአኪ ። (ብኪ)

ስለ አንቺ ድንቅ ሆኖ የሚነገረውን ነገር መናገር የሚቻለው ምን አንደበት ነው፤ ብኪ በለው ይተርካል፤ ሐዋርያት እመቤታችንን እንደምን ፀነስኸው እንደምን ወለድኸው ንገሪን አሳት፤ እንግዲያስ ሳስበው ጭንቅ ጭንቅ ይለኛል እጄን እግሬን ያዙኝ አለቻቸው፤ ወትሮ የማውቀው መልአክ ቀርቶ ወትሮ የማላውቀው መልአክ መጣ ጊዜው ካፊያ ነበረ ቀኝ አጽፉን ቢበርከው ኅብስተ ሕይወት ሆነ በልቶ አበላኝ፤ ግራ አጽፉን ቢበርከው ጸዋ

ዓ ሕይወት ሆነ ጠጥቶ አጠጣኝ ብላ ነገር ጆም ራላቸው ሳለች ግሩም መልአክ ከሰይጣ ወርዶ ድምጽ አሰማቸው እንደ ቀጸል ረገፉ እርሷ ለበቃቸው ምሥጢር አልበቃችሁም ሲል ነው። መ ምሕር ኤስድሮስ ግን ብቻ መውለድን ቀምሶ አቀ መሰኝ። ቀድመ ዓለም ያለ እናት ተወልዶ ድገረ ዓ ለም ያለ አባት እንድወልደው አደረገኝ ስትል ነ ው ብለዋል፤

አድንግል ንጽሕት እሙ ለቃለ አብ፤ የአካላዊ ቃል እናቱ ንጽሕት ድንግል፤ ከንኪ መንበሮ ለንጉሥ ለዘይፀውርዎ ኪሩቤል፤ ኪሩቤል ለሚሸከሙት ለንጉሥ ማደሪያ ሆንሽ፤ እ ሱ ይሸከማቸዋል እንጂ ይሸከሙታልን፤ አኃዜ ዓለ ም በእራሁ ዙሉ እኑዝ ውስተ እደሁ። መሠረተ ዓ ለም ይፀውር ድደ ወይነብር ጠፈ.ፈ እንዲለው። በ ዘፈቀደ የሚታይባቸው መንበሩን ተሸክመው የሚ ታዩ የሚቀድሱት በጸጋ የሚያደርባቸው ስለሆነ እን ዲህ አለ እንጂ። መሸከምስ እሱ ነው የሚሸከማቸው፤ ናስተበፅዓኪ አቡርክት።

ንዕድት ክብርት ክብርሽን ገናንነትሽን ዕፁብ ዕፁ ብ እያልን እናመሰግንሻለን።

ወንዘክር ስመኪ በሁሉ ትውልደ ትውልድ። ስምሽንም በትውልደ ሴም በትውልደ ካም በትው ልደ ያፌት እንጸራለን ዙሉ አለ ከዚህ የወጣ ት ውልድ የለምና።

አርግብ ሠናይት እሙ ለእግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ የአካላዊ ቃል እናቱ መልካም ርግብ፤ አንድም ር ግብ ናን። ያች ነትገ ማየ አይኅ ሐፀ ማየ አይኅ ስ ትል ቁጽለ ዕፀ ዘይት ይዘ ተገኝታለች። እመቤታች ንም ነትገ ማየ ኃጢአት ሐፀ ማየ መርገም ስት ል ጌታን ፀንሳ ተገኝታለችና። አንድም ርግብ ዳዊ ት ርግብ ሰሎሞን አላት። ሰሎሞን ርግብየ ርግብየ ይላታልና። አንድም በርሷ ርግብነት የልጅዋን ርግ ብነት ተናገረ። በደብተራ አሪት ቀይሐን ጸሊማን ኩ ሳኩሳን እርጋብ ይኖራሉ በነዚያ መካከል ፀዓዳ ር ግብ ይኖራል ሌዋዊ አውታረ ደብተራ ይቆርጥብ ኛል ብሎ መትቶ ገድሎታል። ቀይሐን ጸሊማን ኩ ሳኩሳን የነቢያት የክህናት ምሳሌ። ቀይሐን አላቸው ደማቸውን ያፈሳሉና፤ ጸሊማን አላቸው መከራቸው ጽኑ ነውና። ኩሳኩሳን አላቸው በለተስፋ ናቸውና ፀዓዳ ርግብ የተባለ ጌታ ነው። ፀዓዳ በመለኮቱ እን ዲለው ። ሌዋዊ አውታረ ደብተራ ይቆርጥብኛል ብ ሎ መትቶ እንደገደለው አሴ ለክሙ ጸሐፍት ፈ ሳውያን መደልዋን እያለ በግብራቸው በዘልፋቸው ጠልተው ተመቅኝተው ሰቅለው ገድለውታልና። ስአሊ ለነ ቅድስት።

በርግብ ከተመሰለ ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋው ን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ተፈሥሐ አግርያም እም ወአመት። እናትነት ከገረድነት ያለሽ እመቤታችን ተፈሥሐ

ደስ ይበልሽ። አንድም አዕማተ ዲያብሎስ ለተባሉ ወራት አመተ አግዚአብሔር መባል ደስ ያስኛልና።

እስመ ለዘውስተ ሕጽንኪ ይህብሕዎ መላእክት፤ በክንድሽ የያዘሽውን መላእክት ያመሰግኑታልና።

ወኪሩቤል ይሰግዱ ሎቱ በፍርገት፤

ኪሩቤልም አየፊሩ ይሰግዱለታልና፤

ወሱራፊል ዘአንበላ ጽርዓት፤

ሱራፊልም ሰያቋርጦ

ይሰፍሑ ክነፊሆሙ፤

ክንፋቸውን ዘርግተው።

ወይብሉ ዝንቱ ውላቱ ንጉሠ ስብሐቱ።

የክብር ባለቤት ይህ ነው ይላሉ።

መጽአ ይሥረይ ኃጢአተ ኃለም በዕባይ ሃህሉ።

በቸርነቱ በይቅርታው ብዛት የሰውን ሁሉ ኃጢአት ለማስተሥረይ ሰው የሆነ የክብር ባለቤት ይህ ነው

እያሉ ያመሰግናሉ፤ በዓመተ ሞተ ያዝያን ንጉሥ ርኢ ከዎ ለአግዚአብሔር ፀባዖት አንዘ ይነብር ዲበ መ

ንበሩ ነዋህ ወብሩህ ወምሉዕ ቤተ ስብሐቱህ ወሱራፊል ይቀውሙ ንውድ ወለለዕዳ በበጊቱ ክነፊ

ሆሙ በጄኤ ክነፊሆሙ ይክድኑ ገጸሙ ወበጄኤ ክነፊሆሙ ይክድኑ እግርሙ ወበጄኤ ክነፊሆሙ ይ

ሠሩ አንፃረ ኅቡረ ወይብሉ። ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ አግዚአብሔር ፀባዖት ፍጹም ምሉዕ ሰማያተ ወም

ድረ ቅድሳተ ስብሐቲክ፤ በሁለቱ ክንፋቸው ፊታ

ቸውን ይሸፍናሉ በሁለቱ ክንፋቸው አግራቸውን ይሸፍናሉ ሁለቱን ክንፋቸውን ወዲያና ወዲህ ያደርጋሉ አለ። ይኸንንም ሊቁ ከመ ኢያውዕዮሙ አሳት በላዲ ብሎ ወስዶታል። ይህ ያድናቸዋል ቢሉ ተእምርተ ፍርገት ነው፤ ሌቶች ሕፃናትን አንመታቸዋለን ባሏቸው ጊዜ እጃቸውን ይጋርዳሉ ያድናቸዋልን ተእምርተ ፍርገት ነው፤ አንድም በሁለቱ ክንፋቸው ፊታቸውን ይሸፍናሉ አለ ፊትህን ማየት አይቻለንም ሲሉ። በሁለቱ ክንፋቸው አግራቸውን ይሸፍናሉ አለ ከፊትህ መቆም አይቻለንም ሲሉ። ሁለቱን ክንፋቸውን ወዲያና ወዲህ ያደርጋሉ አለ ትዕምርተ ተልዕክ። አንድም በሁለቱ ክንፋቸው ፊታቸውን ይሸፍናሉ አለ ባሕርይህን መመርመር አይቻለንም ሲሉ በሁለቱ ክንፋቸው አግራቸውን ይሸፍናሉ አለ ባሕርይህን መረማመድ መተላለፍ አይቻለንም ሲሉ። ሁለቱን ክንፋቸውን ወዲያና ወዲህ ያደርጋሉ አለ ከአእምሮ ወደአእምሮ ለመፋለሳቸው። አንድም ሁለት ክንፋቸውን ወደላይ አድርገው ይታያሉ ወደላይ በወጡ አትገኝም ሲሉ። ሁለት ክንፋቸውን ወደታች አድርገው ይታያሉ አለ ወደታች በወርዱ አትገኝም ሲሉ ሁለት ክንፋቸውን ወዲያና ወዲህ ያደርጋሉ አለ ወዲያና ወዲህ ቢሉ አትገኝም ሲሉ ይህንም በአርአያ ተእምርተ መስቀል ብሎ ሊቁ ወስዶታል። ሰአሊ ለን ቅድስት።

የሰውን ኃጢአት በቸርነቱ ብዛት ከሚያስተሠርይ

ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና አመቤታችን ጸጋውን ከብርን እንዳይነሣን ለምኝልን ። ቀድሰተ አለ ንጽ ሕት ከብርት ልዩ ሲል ነው ። ንጽሕትም አለ ሌ ሎች ሴቶች ከነቢ.ብ ከገቢ.ር ቢነጹ ከሐልዮ አይ ነጹም ፤ እሷ ግን ከነቢ.ብ ከገቢ.ር ከሐልዮ ንጽሕ ቶ ናትና፤ ወኢረከሰት በምንትኒ እምዘፈጠራ ድን ግል በሥጋሃ ወድንግል በሕሊናን እንዲል፤ ጽንዕ ትም አለ ሌሎች ሴቶች ቢጸኑ አስከ ጊዜው ነው ጻላ ግን ተፈትሖ አለባቸው እሷ ግን ቀድመ ፀ ኒስ ጊዜ ፀኒስ ድኅረ ፀኒስ ቀድመ ወሊድ ጊዜ ወ ሊድ ድኅረ ወሊድ ጽንዕት ናትና ። ከብርትም አለ ሌሎችን ሴቶች ብናከብራቸው ጸድቃን ሰማዕታትን ወልደዋል ብለን ነው ፤ እሷን ግን ወላዲተ አም ላክ ብለን ነውና ። ልዩም አለ እናትነት ከድንግልና አስተባብራ የምትገኝ ሌላ ሴት የለችምና ። ዓይኑ ዓ ቢሆን አአምሮውን ለብዎውን ሳይብን ማለት ነው አልፋው አ ቢሆን ለምኝልን ማለት ነው እንግዲህ ስ ወዲህ ስንኳንስ በሷ በሌሎችም የለባቸውም በቀደመ ልመናዋ የምታስምር ስለ ሆነ እንዲህ አለ ይህን ሲጨርስ ባርከው ተነሥታ ታርጋለች አሱም እጅ ነሥቶ ይቀራል ። አስጀምሮ ላስፈጸመን ለእግዚአብሔር ክብር ምስ ጋና ይጻገው ። አሜን ፤

ውዳሴሃ ለእግዚአትን ማርያም ድንግል ወላዲ ተ አምላክ ዘይትነብብ በዕለተ ረቡዕ ። ለምስጋና ሶስተኛ ለፍጥረት አራተኛ ቀን ነው ። በዚህም ቀን እመቤታችን ትመጣለች የብርሃን ድ ባብ ይዘረጋል የብርሃን ምንጭ ይነጸፋል ከዚያ ላይ ሁና ሰላም ለክ ኤፍሬም ፍቁርየ ትለዋለች እሱም እጅ ነሥቶ ይቆማል ። ወድሰኒ ትለዋለች ክርክር በ ሰኞ አልቋልና ባርክኒ ይላታል ፤ በረከተ ወልድየ ወአቡሁ ወመንፈስ ቀዳስ ይኅድር በላዕሌከ ትለዋ ለች ምስጋናዋን ይጀምራል ። ውዳሴ በረቡዕ ውዳሴ ዘረቡዕ ውዳሴሃ ለእግዚአትን ማርያም ድንግል ወ ላዲተ አምላክ ዘይትነብብ በዕለተ ረቡዕ ይላል ቃለ ጸሐፊ ነው እሱ ግን ሁሉ ሠራዊተ ሰማያት ይብሉ ብሎ ይጀምራል ። በዚህ ቀን ከወትሮ ይልቅ ሙኦ ክትን አስከትላ መጥታለች ። ሁሉ ሠራዊተ ሰማያት ይብሉ ብዕዕት አንቲ ። በሶስቱ ሰማያት ያሉ መላእክት ንዕድት ነሽ ክ ብርት ነሽ ይላሉ ። አንድም አለቆች ያሏቸው ሠራዊተ ንዕድት ነሽ ክብርት ነሽ ይላሉ ። አለቆቹ የማያመሠግኑ ሠራዊቱ የሚያመሠግኑ ሁነው አይ ደለም በሠራዊቱ ምስጋና ያለቆቹን ምስጋና መና ገር ነው ። ሰማይ ዳግሚት ዱባ ምድር ።

ከምድር በላይ ያለሽ ሁለተኛ ሰማይ አንድም ከምድር በላይ ያለሽ የጠፈር ባልንጀራ አለ አድማስና ጠፈር እንደ መሶብና እንደ መሶብ እፊያ እንደ ወጭትና እንደ ወስከምቢያ ናቸውና ወአስተጣቢ ቅዋ ዲቦ ዕብነ ከኩሎ እንዲል ።

ኖላተ ምሥራቅ ማርያም ድንግል ። ማርያም የምሥራቅ ደጅ ናት ። በአራተኛው ዕለት ኖላተን አነሣ በአራተኛው ዕለት በአራተኛው ኬክሮስ ብርሃን ተገኝቷል በአራተኛው ክፍለ ዘመን ካራተኛው ትውልድ ከይሁዳ ከተወለደች ከሷ ብርሃን ጌታ ተገኝቷልና ።

ከብካብ ንጹሕ ወመርዓ ቅዱስ ። ዘመርዓዊሃ ቅዱስ ሲል ነው መሽራዋ ንጹሕ የሚሆን ንጹሕ የሠርግ ቤት አለ በሠርግ ቤት አራት ነገር ይደረግባታል ዘፈን ጨዋታ መብል መጠጥ የመርዓዊና የመርዓት ተዋህዶ ይደረግባታል አዝማዶ መርዓዊና አዝማዶ መርዓት አንድ ይሆኑባታል ። እንደ መብልና እንደ መጠጥ ትምርት አንድም ሥጋው ደሙ እንደ ዘፈንና እንደ ጨዋታ ተአምራት ነው እንደ መርዓዊና እንደ መርዓት ተዋህዶ ትስብእትና መለኮት አንድ ሁኔታ ። አዝማዶ መርዓዊና አዝማዶ መርዓት አንድ እንዲሆኑባት ሰውና መላእክት ሰውና አግዚአብሔር ነፍስና ሥጋ ሕዝብና አሕዛብ አንድ ሁኔታ ። ነጻረ አብ እምሰማይ ።

አብ ከሰማይ ሁኖ አየ አየና ። ወኢረከበ ዘከማኪ ።

እንዳንቺ ያለ ባያገኝ ። ፈነወ ዋህዶ ወተሰብአ እምኔኪ ። ተቀዳሚ ተከታይ የሌለውን ልጁን ሰዶ ካንቺ ከሥጋሽ ሥጋ፣ ከነፍስሽ ነፍስ ነስቶ ሰው ሆነ ። አስተን ፈሰ ወአጸነወ ወኢረከበ ዘከማኪ ፣ ወሠምረ መዓዛ ዚአኪ ወአፍቀረ ስነኪ ወበእንተዝ ፈነወ ንቤኪ ወልዶ ዘያራቅር እንዲል ።

ሰአሊ ለን ቅድስት ። ተዳቀሚ ተከታይ ከሌለው ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኛልን ። ቅድስት ንጽሕት ጽንዕት ክብርት ልዩ ሲል ነው ፣ ንጽሕትም አለ ሌሎች ሴቶች ከቢነብ ከገቢር ቢነጹ ከሐልዮ አይነጹምና ፣ እርሱዋ ግን ከነቢብ ከገቢር ከሐልዮ ንጽሕት ናትና ፣ ወኢረከሰት በምንትኒ እምዘፈጠራ ድንግል በሕሊናሃ ወድንግል በሥጋሃ እንዲል ጽንዕትም አለ ሌሎች ሴቶች ቢጸኑ ለጊዜው ነው ፣ ኋላ ግን ተፈትሐ አለባቸው ፣ እርሱዋ ግን ቅድመ ፀኒስ ቅድመ ወሊድ ጊዜ ወሊድ ድኅረ ወሊድ ፣ ጽንዕት ናትና ክብርትም አለ ሌሎችን ሴቶች ብና ከብራቸው ጻድቃንን ሰማዕታትን ወለዱ ብለን ነው እርሱዋን ግን ወላዲተ አምላክ ብለን ነውና ፣ ልዩም አለ እናትነትን ከድንግልና አስተባብራ የምትገኝ ከመቤታችን በቀር ሌላ ሴት የለችምና ። ዓይኑ ዓ

ቢሆን አዕምሮውን ለብዎውን ሳይብን። አልፋው አ
ቢሆን ለምኛልን ማለት ነው። ልመናስ ከዚያ በኋላ
ስንኳን በርሱዋ በሌሎችም የለባቸውም። በቀደመ
ልመናዋ የምታስምር ስለ ሆነ እንዲህ አለ እንጂ።

ኩሉ ትውልድ ያስተበዕዑኪ ለኪ ለባሕተት
ኪ አእግዝእትን ወላዲተ አምላክ።

አምላክን የወለድኸ እመቤታችን አንቺን ብቻሽን
ትውልድ ሴም ትውልድ ካም ትውልድ ያፊት ያመ
ሰግኑሻል። ኩሉ አለ ከዚህ የወጣ ትውልድ የለምና
አንድም ፍጥረቱ ሁሉ ሲል ነው አሪት ዘልደት
እንዲል። ዘፍጥረት ሲል። አንድም እሱዋ ናሁ እም
ይእዜሰ ያስተበዕዑኒ ኩሉ ትውልድ ብላ ነበርና
ከዚያ አያይዞ እንዲህ አለ። አንድም ትውልድ የኃ
ልፍ ትውልድ ይተርፍ ያመሰግኑሻል። ትውልድ ይ
ተርፍ ይሁን። ትውልድ የኃልፍ እንደምን ነው ቢሉ
ጠባብረው ቁሳር የሚባል ገናና ንጉሥ ነበረ ከገና
ንቱም የተነሣ ይህን ዓለም እንደ ሰም አቅልጦ
እንደ ገል ቀጥቆጦ ገዝቶት ነበረ። የጌታን ነገር አ
ይሁድ በግፍ እንደ ገደሉት እየሰማ ሲያዝን ይኖር
ነበረ። አንድ ቀንም የዚያን ሰው እናት የሚያመጣ
ልኝ ባገኝ እኔ ቋሚ ለገሚ ሁኔ ሚስቴ ገረድ ይ
ንገጥር ሁንን በኖርን ነበር። ወዲያው አምጡ
ልኝ ብሎ ጭፍራ ሰደደ። ጌታ የመቤታችንን ተድላ
ሥጋዋን አይወድላትምና። በደመና ነጥቆ ከገነት አ

ግብቶ ከአቤል ጀምሮ እስከርሱዋ ድረስ ያሉት
ነፍሳት መድኃኒታችሁ እነሆ ብሎ ሰጥቷቸው
አመስግነዋታል። በዚህም ሰው ሐዘን እንዳይጸናበቶ
የሐንስ ወንጌላዊን ሄደህ አስተምረው ብሎት ሂደ
ሲያስተምረው በዕለተ ዓርብ አይሁድ እንደ ሰቀ
ሉት እንደ ገደሉት አድርገህ ስለህ አሳዩኝ አለው
ሲሥል ዕራቁቱን አድርጎ ቢሥለው። በከመ ሰቀ
ሉኔ አይሁድ ዕራቅዩ በኢየሩሳሌም ዳግመኑ ትሰቀ
ለኔ በርም አለው። ከለሜዳ አስታጥቆ ስሎታል።
ከለሜዳ አስታጥቆ መሣል ከዚያ በኋላ ተዠምገል
ስሎ ሲጨርስ በስመው ሁለት ስዓት ተያይዞ ቆይ
ቷል። ወጠግግ ከናፍረ ሥዕል ምስለ ከናፍረ የሐ
ንስ መጠነ ክልኤቱ ሰዓት እንዲል። የዚህም ሰው
ወረታው እንዳይቀርበት ልጁ ቢሞትበት። ዙቲ ጠማር
ዙተፈነውት እምነብ ጠባብረው ቁሳር ንጉሠ ምድር
ትብጻሕ ኅብ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሠ
ሰማያት ወምድር ብሎ ጽፎ ከዚያ ሰው መቃብር
ወስዳችሁ አስተኙት ይነሣልኛል ብሎ ሰደደ። ያፀት
ወርም የፎት ወርም ጎዳና ነው ቢሉ ወስደው
ቢያስተኙት ተነስቶለታል።

ተነበዩ ላዕሌኪ ዓቢያተ ወመንክራተ አሀገረ
እግዚአብሔር።

ሀገረ እግዚአብሔር መንግሥተ ሰማያት ላንቺ ድ
ንቅ ድንቅ ነገርን ተናገሩልኸ። ኢይትግፀው አናቅ
ጽኪ ወኢይጸልም ወርኅኪ ወኢየዓርብ ፀሐይኪ

ወለኪሰ ለሊሁ አግዚአብሔር ውእቱ ብርሃንኪ እያሉ።

እስመ ከንኪ አንቲ ማጎደረ ለፍሁሐን።

ደስ ብሏቸው የሚኖሩ የጸድቃን የሰማዕታት የመ ላእክት ማደሪያ ሁነኸልና።

ኩሎሙ ነገሥተ ምድር የሐውሩ በብርሃንኪ።

እለ ወልደ ንጉሥ ገብረ ክርስቶስ እለ ማርቆስ ዘ ቶርማቅ ዜናሽን ሰምተው ጣዕመ መንግሥተ ሰማ ያትን ምረረ ገሃነምን ዓውቀው መንነው ይሂዳሉ። ወአሕዛብኒ በፀዳልኪ።

ሠራዊቶቻቸውም ጣዕመ መንግሥተ ሰማያትን ም ረረ ገሃነምን አውቀው መንነው ይሂዳሉ። አመስ ግነኝ ብትለው ምነው ወደሌላ ሂደ በሊ። መሂድም አይደል፣ መንግሥተ ሰማያት ሁኖ የሚወረሰው ከር ሷ የነሣው ሥጋ ነውና፣ አንድም ሀገረ እግዚአብሔር አመቤታችን ላንቺ ድንቅ ድንቅን ነገር ተናገሩ ልሽ ነኪር ነገሩ በእንቲአኪ ሀገረ እግዚአብሔር እያሉ፣ ሀገረ እግዚአብሔር አላት ንጉሥ በከተማ ው እንዲኖር ሁጦር ካምስት ቀን ማጎፀንዋን ዓለም አድርጎ ኖሮበታልና ሀገረ እግዚአብሔር አላት። ደስ ብሏቸው የሚኖሩ የጸድቃን የሰማዕታት የማ ደሪያቸው ማደሪያ ሁነኸልና አለ። እለ አርቃድዮስ እለ ዘይኑን በልጅሽ አምነው ጸንተው ይኖራሉ አ ለ። እለ አምሰው የሐውሩ በቲ ለምንት የሐውር ወልደ ብእሲት ምስለ ብሉየ መዋዕል እንዲል መ

ራዊቶቻቸውም በልጅሽ አምነው ጸንተው ይኖራሉ አማርያም ኩሉ ትውልድ ያስተበጽዎኪ።

ይህንን ነግሮናል።

ወይሰግዱ ለዘተወልደ እምነኪ።

ይሰግዱ ለማለት ደገመው ከንቺ ለተወለደው ይሰግ ዱለታል።

ወያዓብይዎ።

ዓቢይ እግዚአብሔር እያሉ ያከብሩታል ያገኑታል ሰአሊ ለነ ቅድስት። ዓቢይ እግዚአብሔር

እያሉ ከሚያከብሩት ከሚያገኙት ልጅሽ ጽንዕት በ ድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኛልን አንቲ ዘበአማን ደመና እንተ አስተር አይኪ ለነ ማየ ዝናም።

ማየ ዝናምን ቋጥረሽ የታየሽልን እውነተኛ ደመና። የ ስኔ የግንቦት ደመና ያይደለሽ። የሐምሌ የነሐሴ ደ መና አንች ነሽ። የሰኔ የግንቦት ደመና ከዘረ በኋላ ዝናም ሳይዘንም ይበተናል። የሐምሌ የነሐሴ ደመ ና ግን ከዘረ በኋላ ዝናም ሳይዘንም አይበተንምና። እውነተኛ ደመና አላት። ልጅዋንም አንተ በአማን ን ጸሕ ዝናም እንዲለው። አንድም ደመና ኖላ አን ች ነሽ ኖላ ከመርከብ ከወጣ በኋላ መሥዋዕት ቢሠ ዋ እንደ ገና ብዝኑ ወተባዝኑ ወምልዕዋ ለምድር ወይፍርሁ አራዊተ ገዳም እምነክሙ ወይርእ ዱ አለው እኔ ለምኔ ጌታዬ ከኔ ልጆች ስሕተት ኃጢ አት አይቀር አንተ መፍረድህን አትተው ራርደህ

ልታጠፋቸው ለምኔ አለ። እሠይም ቀስትየ በውስተ
 ደመናት ኢያሚክስና ዳግመ ለምድር በማየ አይን ።
 ደመና በዘረ ጊዜ አራት ጎብር አድርጌ ቀርጬ አ
 ሳይሃለሁ ። ይኸውም ነጭ ቀይ ብጫ ጥቁር ነው ።
 ነጩ የውሀ ቀይ የእሳት ጥቁር የነፋስ ። እስመ ነፋስ
 ጸሊም በአርአያሁ እንዲል ። ብጫው የመሬት ከዚያ
 ጎልቶ የሚታየው ነጩና ቀይ ነው ። ከንግዲህ ወ
 ዲያ ካራቱ በሕርያት የተፈጠረውን ሰውን በንፍር
 ውሀ አላጠፋውም ሲል፣ አንድም ደመና የመቤታ
 ቸን ምሳሌ፣ አራቱ ጎብር ያራቱ በሕርያት፣ ጌታ አ
 ራቱን በሕርያት ከመቤታችን ለመንግብ፣ ምሳሌ፣ ከ
 ዚያ ጎልቶ የሚታየው ነጩ ቀይ ነው ። ወልድ እጉ
 የ ፀዓዳ በመለኮቱ ወቀይሕ በትስብእቱ፣ እንዲል ።
 አንድም ነጩ የጥምቀት በአምሳለ ማይ ይሰጠናል
 ፣ ቀይ የመንፈስ ቅዱስ በአምሳለ እሳት ይሰጣል
 ፣ ብጫው የሥጋው በአምሳለ ጎብስት ይሰጣልና
 ጥቁር የደሙ በአምሳለ ወይን ይሰጣልና ። አንድም
 ደመና ኤልያስ አንት ነሽ አለ። ንጉሠ አክሁን ን
 ግሥተቱ ኤልሳቤል ይባላሉ ለርሱ አራት መቶ ለ
 ርስዋ አራት መቶ ሃምሳ ። ስምንት መቶ ሃምሳ
 ነቢያተ ሐሰት ካህናተ ጣዖት ነበሩዋቸው ፣ ኤልያስ
 ተወ ጣዖት አታምልኩ በላቸው አይሆንም እያሉ
 ያመልኩ ጀመር፣ እንግዲያስ ያምላካቸውን ዓቅሙን
 ይወቁት ብሎ
 ሕያው እግዚአብሔር አምላክ ኃይል ዘቆምኩ ቀ

ድሜሁ ከመ ኢይረድ ዝናም በእላ መቀዕል ዘእ
 ንበለ በቃለ አፋየ አለ ሰስት ዓመት ከመንፈቅ ሰ
 ማይ ዝናም ለዘር ጠል ለመከር ከመስጠት ተከለ
 ከለ፣ ምድርም የዘሩባትን ከማብቀል የተከለባትን ከ
 ማጽደቅ ተከለከለች ። ከዚህ በኋላ ኤልሳቤል ታስፈ
 ልገው ጀመር። እንቅልፍ ታበጋገ ከነብር ትፋዘጋገ
 እንዲሉ ከኤልሳቤል ተጣልተህ ከዚህ ትኖራለህን ሐ
 ር ፈለን ከራት ወበህየ ይሌስዩክ ቋዓት ፍና ሠርክ አ
 ፈ ጸብሕ ምግብህን ያመላልሱልህ ውሀውን ከዚያው
 ጠጣ ብሎታል። ከዚህ በኋላ ምግቡን ቋዓት እያመላለ
 ሱለት ይኖር ጀመር ከወዲት ያመጡለታል ቢሉ በቤ
 ተ መንግሥት ከተሰናዳው፣ አንድም ነቢያት መሥዋዕ
 ት ሲሠወ የኤልያስ ፈንታ እያሉ ያኖሩ ነበር ከ
 ዚያ ያመጡለታል ይላሉ ።
 ከዚህ በኋላ ፍጡር ጨካኝ ነውና ዝናም አዝን
 ም ብሎ የማይለምነው ሆነ ምግቡን ቋዓት አስቀ
 ሩብት ውሀውን ሲጠጣ ውሀው ደረቀበት ። ወደ
 እግዚአብሔር በያመለክት ሐር ምድረ ሰራጥታ
 ወበህየ ትሌስዩክ ብእሲት መበለት ብሎታል ። ከዚ
 ህ በኋላ ሰራጥታ ሂደ ወረከበ ብእሲት መበለተ እ
 ንዘ ተሐጥብ ክልኤተ ዕፀወ እንዲል ጥቂት እንጨ
 ቶች ስትለቅም አገኛት ። ጠምቶኛል ውሀ አጠጭ
 ኝ አላት በኤልያስ ዘመን ውሀ ብላዋለች ። ተማልኳ
 ሊተ ፍተ ጎብስት አላት ። ሕያው እግዚአብሔርን
 እፍኝ ዝግኝ ጥርኝ ድቂት አለችኝ ጥቂት ዕንጨ

ቶች ለቃቅሜ ሂጄ ጋግሬያት አንተ እኔ ልጄ በል
 ተናት እንሞታለን አለቺው። ሕያው እግዚአብሔርን
 የረኃቡ ዘመን እስኪያልፍ ድረስ ይበርክት ብሏታል
 ልሕዙትኪኒ እንተ ቅብዕ ቀሡትኪኒ እንተ ሐሪጽ
 ኢየሐልቅ ብሏታል ቅብዕኪኒ እንተ ልጉነት ሐሪ
 ዕኪኒ እንተ ቀሡት ሲል ነው። ቅድሚ ሊተ ለኪ
 ሰ ወለወልድኪ ትገብሪ ድኅረ አላት። ከዚህ በኋ
 ላ ጋግራ ሰጥታው በልቶ ከሰገነት ላይ ተኛ። ከዚ
 ህ በኋላ ልጅቀ ሞተባት በሞትባት ሂዳ ነቢያ አግዚ
 አብሔር ሳይገባኝ ከቤቴ ገብተህ ኃጢአቴን ተመራ
 ምረህ ልጄን ትገድልብኝ አለችው። እንግዲህም ማ
 ን ነቢያ እግዚአብሔር ያለኛላ ያ ነፍስ ገዳዩ መ
 ጣ ይሉኛል እንጂ ብሎ የሚተኛበት ቤት ደርብ
 አለው ከዚያ አስተኝቶ አፋን ካፋ እጁን ከጁ እ
 ግሩን ከአግሩ አድርጎ እየወደቀ እየተነሣ ሲጸል
 ዩ በስድስተኛው መቀት ተሰምቶታል በሰባተኛው
 ተነሥቶለታል። በመገመሪያው ማሥነሳት ተስኖት አ
 ይደለም በፍጹም ትጋህ ታምራት እንዲያረግ ለማ
 ጠየቅ። አንድም አራቱ ባሕርያት ሥጋ ሶስቱ
 ባሕርያት ነፍስ እንደ ተስማሙለት ለማስረዳት ነ
 ው። በላቴናውም የናስ ነው ከዚህ በኋላ ሐር አ
 ስተርእዮ ለግክአብ አለው። ሲሂድ ንጉሡ ግክአብ በ
 ትወደዱ አብድዩ ሠራዊት አልቆባቸው ለፊረስ ለ
 በቅሎ ለምለም ሣር ጥሩ ውሀ እናያለን ብለው
 ሲሂዱ በመንገድ ተለያይተው አብድዩ በሂደበት በ

ኩል አገኘው። ሐር ጸውኦ ለአክአብ እግዚአብሔር
 ው ነቢያ እግዚአብሔር አንተን ሲሻ ያላከበት ን
 ጉሥ ያላማለው መኩንን የለም አንተን እንደ ል
 ማድህ መንፈስ ቅዱስ ነጥቆ ካንድ ተራራ በጥል
 ህ ከላይ አንገቴን ከታች ባቴን ይቅጣው ብለኸኝ
 ነውን። በዚያውስ ላይ ወረታዬን እንጅ በታውቅል
 ኝ ነው። ኤልሳቤል ነቢያት ከህናትን ስታስፈጅ አ
 ምሳውን ባንድ ዋሻ አድርጌ ልብስ ምግብ እየሰጠ
 ሁ መቶውን ነቢያት ከህናት አድኛለሁ አለው። ሕ
 ያው እግዚአብሔርን ከዚህ አልሂድም ሂድ ጠርተ
 ህ አምጣው አለው ሂደ ጠርቶ አመጣው ገና ከ
 ፋቅ ሲያየው አንተን ዘትገፈትዎሙ ለእስራኤል አ
 ለ እስራኤልን እንደ ግሣ መቀሎ የምታገላብጣ
 ቸው አንተን ነህ አለው። አንድም የረኃብ ዘመን ሰ
 ው ቀዩ ይጠቁራል ጥቁሩ ይነጣልና የምትለዋው
 ጣቸው ሲል ነው። አኮ አነ ዘእገፈትዎሙ አላ አ
 ንተ ወቤተ አቡክ አለው። አንተ ያባትህ ዘመዶች
 ጣዎት አምልካችሁ ነው እንጂ አለው። ከዚያው አ
 ያይዘ እስከ ማዕዘኑ ተሐነክሱ በክልኤሆን ጌጋያ
 ቴክሙ ለእመ ቤል አምላክ ኪያሁ አምልኩ ወ
 ኪያሁ ትልዉ። ወለእመኒ እግዚአብሔር አምላክ ኪ
 ያሁ አምልኩ ወኪያሁ ትልዉ አለው። አሁን እግ
 ዚአብሔርን ተጠራጥሮት እመን የሚጭንበት ሁኖ
 አይደለም። ቤልን ሲያይ እንዲህ አለ እንጂ። አሁን
 ም ላንት ፬፻ ለኤልሳቤል ፬፻፶ ፷፻፶ ነቢያት ሐሰ

ት ከሀናተ ጣዖት አሏችሁ። እኔ ነበያት ከሀናት አልቀው ብቻዬን ቀርቻለሁ መሥዋዕት እንሰዋና። ከሰማይ እሳት ወርዶ የበላለት አምላክ ነው። ከዚያ በኋላ ዝናም አዘንማለሁ አለው። እርሱም ሲቸነተል ፊ.ጥኖ አመጣ። ከዚህ በኋላ እላንት ብዙ ፣ናችሁ፣ እኔ አንድ ነኝ ከጊዜውም ከላሙም መርጣችሁ ሠወ አላቸው ለጊዜውም ነግሁን ከላሙም የሰበውን የወፊረውን መርጠው ሠወ። ከዚህ በኋላ ላሙን አርዳችሁ ሥጋውን አወራርዳችሁ ደንጊያ ጸፍጽ ፋችሁ እንጨቱን ረብርባችሁ ከዚያ ላይ አድርጋችሁ ጸልዩ። ከሰማይ እሳት ወርዶ የበላላችሁ እንደሆነ አምላክ ነው አላቸው። ከዚህ በኋላ ላሙን አርደው ሥጋውን አወራርደው ደንጊያውን ጸፍጽ ፊው ዕንጨቱን ረብርብው ከዚያ ላይ አድርገው ስምዖን ቢል ስምአነ ዳጎን አያሉ ቢጸልዩ ከሰማይ እሳት ወርዶ የማይበላላቸው ሆነ። ወአኃዘ ይህለቅ በሙ ኤልያስ ቴስብያዊ እንዲል፣ ይዘብትባቸው ዝመር አምላካችሁ እንጂ እንቅል ፋም ነውና ተኝቶ ይሆናል። አምላካችሁ እንጂ። ዋዘኛ ነውና ከአረኞች ጋር ይጫወት ይሆናል። አምላካችሁ እንጂ ደካማ ነውና ከጉድጓዳ ስፍራ ሁኖ ያዝን ይሆናል። ጮኻችሁ ጥሩት አላቸው። ከዚህ በኋላ በጠራቸው ይወጉ በሾተላቸው ይፈቁ ዝመር ስውነታችንን ሣይቀር ሰዋንልህ ሲሉ። እስከ ኃየሎ ሙ ደም ይላል። ደም አዙሮ እስኪጥላቸው ድረስ።

ከዚህ በኋላ መሥዋዕተ ሠርክ ደረሰ። እንከሰ ነን ከሙ አላቸው። ከዚያ በኋላ ያነን አንሥቶ ደንጊያውን ጸፍጽ። እንጨቱን ረብርብ ላሙን አርዶ ሥጋውን አወራርዶ ከዚያ አድርጎ ዙሪያውን አጉድጉዶ ፀት ቻል ውሀ አፍሰሱ አላቸው ድግሙ ሠልሱ ብሏቸዋል። ገዢት ይሆናል። በገዢ ሐዋርያት ምሳሌ፣ ከዚህ በኋላ አምላክ አብርሃም አምላክ ይስሐቅ አምላክ ያዕቆብ እኔ እከብርብት እበላበት እጠጣበት ብዬ አይደለም ለአምልኮትህ ቀንቼ ነው እንጂ ብሎ ወደ እግዚአብሔር ቢያመለክት ከሰማይ እሳት ወርዶ መብላት ከላይ ይዠምራል። ሥጋውን በልቶ እንጨቱን እንጨቱን በልቶ ውሀውን ውሀውን በልቶ ከመሬቱ ጋት ያህል ነስቶለታል። ወለሐሰ መሬቶ እንዲል። እሊያንም ከወንዝ አውርዶ አስፈጅቷቸዋል። ከዚህ በኋላ ቀርጫሎስ ከሚባል ተራራ ወጥቶ ጸሎት ጀመረ ኤልያስ ሲጸልዩ አንገቱን ከጉልበቱ አቀርቅሮ ነው። ከዚህ በኋላ ብላቴናውን ወጥተህ እይ ይለዋል እየወጣ እየገባ ሲያይ በጌተኛው መጠነ ሰከና ብእሱ የምታህል ደመና ከውቅያኖስ ውሀ ጠልፋ ስትወጣ አየሁ አለው ሂደህ ኖሮ ኖሮ የመጣ ዝናም ኃያል ነውና ፊጥነህ በፈረስ በሠረገላ ከቤትህ ግባ በለው አለው ከዚህ በኋላ ወዲያው ጭልምልም ብሎ ዝናም ዘንግላቸው ዘሩን በተአምራትም ቢሉ ያመት ባመት ይዘሩ ነበርም ቢሉ በልተው አድረዋል። ስለ

ዘሀ ደመና ኤልያስ አንቺ ነሽ አለ። ልም ወይወርድ
 እግዚአብሔር ውስተ ምድረ ግብፅ እንዘ ይዳግን ዲበ
 ደመና ቀሊል ብሎ የተናገረሽ ደመና መፍጠኒት
 አንቺ ነሽ አለ። አንድም ደመና ግብፅ አንቺ ነሽ
 አለ ። በግብፅ ዝናም አይዘንምም ባጅጅ ዘመን ለሐ
 ድሶተ ንስር ካፊያ ያካፋል አንድ ቀንም ቢዘንም
 በረድና እሳት እንደ ሰምና እንደ ፈትል ተጣ
 ምተው ወርደዋል። የእንጦጦ መምር ቢናገር ባመት
 ይውም እፊት እንዲሉ። ዘያማስን ሕይወተ ኢገብረ
 ሙስና ወዘይሁብ ሕይወተ ኢያማሰን እንዲል። እመ
 ቤታችንም እናትነት ከድንግልና አስተባብራ ተገ
 ጎታላችና ።

ትእምርተ ቀሀዱ ረሰየኪ አብ።
 በቀስትነት ሳለሽ የዕርቅ ምልክት አደረገሽ። አሁን
 ሰው ጸላቱን ያየው እንደሆን አውታሩን ወደሱ
 ደጋኑን ወደ ጸላቱ ያደርጋል ቀስቱን ሊያሠር።
 ወዳጁን ግን ያየ እንደሆን ደጋኑን ወደሱ አውታ
 ሩን ወደ ወዳጁ ያደርጋል። እንደዚህም ሁሉ ከ
 ርሱዋ የነሣውን ምጋ በዕሪናው አኑር እንግዲህ
 ወደሀ የልጄን ዘመዶች በንፍር ውሀ አለጠፋች
 ውም ሲል ደጋኑን ወደላይ አውታሩን ወደታ
 ች አድርጎ ይታይልናልና። በቀስትነት ሳለሽ የ
 ዕርቅ ምልክት አደረገሽ አለ ። አንድም ትእ
 ምርተ ቀሀድናሁ ይላል፤ የብቸኝነቱ ምልክት አደ
 ረገሽ አለ። እምቅድመ ዓለም እንበለ እናት ተወ

ልዩ ድገረ ዓለም እንበለ አባት አንድተወልጂው
 አደረገሽ ሲል ነው። አንድም ትእምርተ ቀሀዱ ረሰ
 የኪ አብ ይላል፤ የልጁ ምልክት አደረገሽ አለ
 ስትወልደው ማኅተመ ድንግልናዋ አለመለወጡ።
 ሰው ሲሆን አምላክነቱ ባለመለወጡ፤ ድንግል ወ
 እም ስትባል መኖሯ፤ አምላክ ወሰብእ ሲባል ለመ
 ኖሩ ምሳሌ ።

መንፈስ ቀዱስ ኃይረ ላዕለኪ ።
 መንፈስ ቀዱስ ቢያድርብሽ ።
 ወኃይለ ልዑል ጸለለኪ ።

ኃይለ ልዑል ወልድ ሥጋሽን ቢለብስ፤ አንድም
 መንፈስ ቀዱስ ከገቱ ግብራት ቢከለክልሽ፤ ወው
 አቱ ንጹሕ እምነ ገቱ ግብራት ዘውአቶሙ ዘርዕ
 ወሩካቤ ወሰስሎተ ድንግልና እለ ሥሩንን በእንላ
 እመሕያው እንዲል። ወኃይለ ልዑል ጸለለኪ፤ ኃይ
 ላ ልዑል ወልድም ከገቱ ግብራት ቢከለክልሽ።
 አማርያም ወለድኪ ቃለ ወልድ አብ ዘይነብር
 ለዓለም ።

ለዘላለሙ የሚኖር አካላዊ ቃልን ወለድሽልን ።
 መጽአ ወአድኃነነ እምኃጢአት ።
 ሰው ሁኖ ከኃጢአት ያዳነን ። አንድም ከኃጢአታ
 ችን ፍጻ ያዳነን ።

ዓቢይ ውእቱ ክብር ዘተውህበ ለከ ኦገብርኤል መ ልኦክ ዜናዊ ፍሡሐ ገጽ።

ደስ ያለህ ባለምሥራታ ገብርኤል ላንት የተሰጠህ ክብር ፍጹም ነው ደስታ የያዘ በፊቱ ይታወቃል። እምከመ ይትፎሣሕ ልብ ይበርህ ገጽ፣ ዓሠሩ ለል ብ ፍሡሐ ገጽ እንዲል፣ ገዛንም የያዘ በፊቱ ይታወቃል። እምከመ ይቲክዝ ልብ ይዴምን ገጽ እንዲል ሰበከ ለነ ልደተ እግዚአ ሐመጽኦ ጎቤነ። ወደኛ የመጣ የጌታን ልደት ለመቤታችን ነገርሃት አለ፣ ለነ አለ፣ የመቤታችን ባሕርይና የኛ ባሕርይ አንድ ነውና።

ወአብሰርካ ለማርያም ድንግል ዘእንበለ ርስሐት። ከዚህም አስቀድመህ ጽንሱን ነገርሃት። አንድም የጌታን ልደት ለኖሎት ነገርሃቸው። ወነዋ ተወልዶ ፍሥሐ ዘይከውን ለክመ፣ ወለኩሉ ዓለም ብለህ፣ ከዚህም አስቀድመህ ጽንሱን ለመቤታችን ነገርሃት። ወትቤላ ተፈሥሐ ኦምልዕተ ጸጋ እግዚአብሔር ምስሌኪ፣ እግዚአብሔር ከሥጋሽ ሥጋ ከነፍስሽ ነፍስ ነስቶ ካንቺ ጋራ አንድ ይሆናልና። ተፈስሐ፣ ደስ ይበልሽ ሰኦሊ ለነ ቅድስት

እንዲህ ካለ ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋው ክብሩን እንዳይነሳን ለምኝልን።

ረከብኪ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ኃድረ ላዕሌኪ። መንፈስ ቅዱስ ቢያድርብሽ። ወኃይለ ልዑል ጸለለኪ ኃይለ ልዑል ወልድም ሥጋሽን በሊብስ ጸጋን አገኘሽ። መንፈስ ቅዱስ ከሶስቱ ግብራት በከለክልሽ ውእቱኒ ንጹሕ እምሰለስቱ ግብራት ዘውእቶሙ ዘርእ ወሩካቤ ወሰሰሎተ ድንግልና አለ ሥሩዓን በእንለመእኩያው እንዲል። አንድም ረከብኪ ጸጋ ያለውን መንፈስ ቅዱስ ኃድረ ላእሌኪ ብሎ አመጣው። አማርያም አማን ወለድኪ ቅዱስ።

ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለው ከሚመሰገኑት ከሶስቱ አንዱን ቅዱስ ወልደሻልና። መድኅኑ ለኩሉ ዓለም። ሰውን ሁሉ የሚያድን። መጽኦ ወአድኃነን።

ሰው ሆኖ ያዳነን፣ ሰኦሊ ለነ ቅድስት፣ ሰው ሁኖ ካዳነን ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሳን ለምኝልን።

ግብረ ድንግል ይሁብሕ ልሳንነ። አንደበታችን የድንግልን ሥራ ያመሰግናል አለ። ቀድሞ ከነበሩት ጋራ እንዳለ ሆኖ። የምንወድሳ ለማርያም ወላዲተ አምላክ። ዛሬም እመቤታችንን እናመሰግናታለን አለ። ዛሬ ከሌት ጋራ እንዳለ ሆኖ።

በእንተ ዘተወልደ እምነሃ በሀገረ ዳዊት እግዚአን
 ወመድኃኒ ኢየሱስ ክርስቶስ።
 መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዳዊት አገር በ
 ዳዊት ባሕርይ ክርስቶስ ስለ ተወለደ፤ እስመ እምፍሬ
 ከርሥክ አንብር ዲበ መንበርክ ያለው ነገር እንደ
 ተፈጸመለት ለማጠየቅ ዳዊትን እያለፈ እያለፈ ያነ
 ሣዋል፤

ንዑ ውልክሙ አሕዛብ ናስተብዕዓ ለማርያም፤
 አሕዛብ ኑ እመቤታችንን እናመስግናት አለ፤ አሕዛ
 ብ ያላቸው እስራኤል ናቸው በጸያፍ የገባ፤ ስለብዛታ
 ቸው። አንድም ግብረ አሕዛብ ይሠራሉና፤ አንድ ወት
 ሮ ከፋርስ ከባቢሎን ከዕርዕ ከሚዶን በእግረ ሥጋ
 ኑ ማለት አይደለም፤ በእግረ ሕሊና ኑሲል ነው እ
 ንጂ። አንድም እስራኤልን አላመነም በቁሙ አሕ
 ዛብ ናቸው። አሕዛብ ነሥኡ ጽጌ ረዳ ወሃኩስ ተ
 ርፈ በኅብ አይሁድ። እንታክቲ አጥረየት ሰደፈ ወ
 ዛቲ አጥረየት ባሕርይ እስመ መጽሐፍ ለምኩራብ
 ወተዓውቆ ለቤተ ክርስቲያን ምኩራብ፤ አነመት ጸ
 ምረ ወቤተ ክርስቲያን ተዓጽፈቶ እንዲል።

እስመ ኮነት እመ ወድንግል ጽሙረ።
 እናትን ሁናለችና፤ ወድንግል ጽሙረ፤ ድንግልናም
 ደርባለችና፤ አንድም ድንግልና ያላት እናት ሁናለ
 ችና። ወጽሙረ። ድንግልናንም ደርባ ተገኝታለችና።
 ተፈሥሐ አድንግል ንጽሕት እንተ አልባቲ ርኩስ
 ዘመጽኦ ቃለ አብ ወተሰብኦ እምነሃ።

አካላዊ ቃል ካንቸ ሰው የሆነ አደፍ ጉድፍ የሌለ
 ብሽ ድንግል። ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ።
 ተፈሥሐ አሙዳይ እንተ አልባቲ ነውር ፍጽምት ዘ
 አልባ ርኩስ። አደፍ
 ጉድፍ የሌለብሽ ንጹሕ የሸቱ ዕቃ ተፈሥሐ ደስ ይ
 በልሽ የሸቱን ዕቃ ጠስ እንዳይተንበት ትቢያ እን
 ዳይበንበት ቤት ሰፍተው ሰቀለው ተከባክበው ያኖ
 ፋታል። እርስዎንም መንፈስ ቅዱስ ዓቀባ እምክር
 ሠ እማ ይላታል። አንድም በየጊዜው የጸጋ ክብር
 ይጨመርላታልና። አንድም የሸቱ ዕቃ ሽቱም ከው
 ስጡ ሳለ ሽቱም ከወጣ በኋላ መዓዛው አይለየው
 ም። እርስዎም ጌታን ፀንሣ ሳልች ተአምራት ታደ
 ርግ ነበርና። ጌታንም ከወለደችው በኋላ መዓዛ መ
 ለኮቱ አይለያትም። አንድም የሸቱ ዕቃ አራቱን ሽ
 ቱ አምስተኛ በዘይት አጣፍጠው ከሌዊ የተወለደ
 ከሆነትን የሚገባው ቀኝ ቀኝ አካሉን ተቀብቶ ከሆ
 ነት። ከይሁዳ የተወለደ መንግሥት የሚገባው ቀኝ ቀ
 ኝ አካሉን ተቀብቶ መንግሥትን ገንዘብ ያደርግ ነ
 በር ጌታም ከመቤታችን አራቱን ባሕርይት አምስ
 ተኛ ባሕርይ ነፍስን ነሥቶ ከሆነቱን መንግሥቱን ለ
 ራሱ ገንዘብ አድርጎ ለሌላው የሚያደል ሁጉዋልና
 ተፈሥሐ አንነት ነባቢት ማንደሩ ለክርስቶስ ዘኮነ
 ዳግማይ አዳም በእንተ አዳም ቀዳሚ ብእሰ።
 ስለ ቀደመው ሰው ስለ አዳም ዳግመኛ አዳም የተባ
 ለ የክርስቶስ እናቱ ነባቢት ገነት ተፈሥሐ ደስ ይበ

ልሽ ገነት ነበቢት አለ፡ በገነት ጌታና አዳም ተነጋ ገረውባታል እንጂ አስዋ አልተናገረችም ። ከዚያ ሲለይ ገነት ነበቢት አለ፡ ዘኮነ ዳግማዩ አዳም ይለዋል ።

ተፈሥሐ ኦቆሪቱ ለዋህድ ለዘኢተፈልጠ እምሕ ዕነ አቡሁ ።

ከባቱ ዕሪና ያልተለየ ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው እርሱን የወሰንሽው ።

ተፈሥሐ አከብካብ ንጹሕ ሥርግው በኩሉ ስነ ስብሐት ።

በፍጹም ጌጽ ያጌጸች ንጹሕ የሠርግ ቤት ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ ። የሠርግን ቤት አስቀድመው በሐር ይቆነጥጡታል ያነጽፋታል ይገቡዘጉዘታል ሽቱ ያረበርቡባታል፡ ሀረግ ወርድ ይስሉባታል እንደዚህም ሁሉ መንፈስ ቅዱስ ዓቀባ እምክርሠ እግ ይላታልና፤

በየጊዜው የጸጋ ክብር ይጨመርላታልና ። አንድም ሥርግው በኩሉ ስነ ስብሐት መጽአ ወተሰብአ እምኔኪ ። በፍጹም ክብር የከበረ መለኮት ከንቺ ሰው ሆነ ።

ተፈሥሐ አዕፀ ጳጦስ እንተ ኢያውዓያ እሳተ መለኮት ።

ባሕርየ መለኮት ያለወጠሽ ዕፀ ጳጦስ ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ ዕፀ ጳጦስን በወዲያ ሊቁ በወቀ ተናገረ በሐገራችን ግን ደደሆ እንጆሪ ጅብራ ነው ።

ተፈሥሐ አዳም ወእም ድንግል ወሰማይ ።

ባሕርየ መለኮት ያለወጠሽ ዕፀ ጳጦስ ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ ዕፀ ጳጦስን በወዲያ ሊቁ በወቀ ተናገረ በሐገራችን ግን ደደሆ እንጆሪ ጅብራ ነው ።

ተፈሥሐ አዳም ወእም ድንግል ወሰማይ ።

ተፈሥሐ አዳም ወእም ድንግል ወሰማይ ።

ዓመት ወሰማይ ድንግል ወእም ሲል ነው ። እመ ቤትነት ከገረድነት እናትነት ከድንግልና ያለሽ ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ ። አንድም እናትነት ከገረድነት ያለሽ ድንግል ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ ።

ወሰማይ ሰማያዊ እንተ የረት በሥጋ ዘይደግን ዲባ ኪሩቤል ።

በኪሩቤል አድር የሚኖረውን ሰማያዊ መለኮትን በሥጋ የተሸከምሽው ግጥርም ተባልሽ ።

ወበእንተዝ ንትፈሣሕ ወንዘምር ምስለ መላእክት ቅዱሳን በፍሥሐ ወበሐሣት ።

ስለዚህ ነገር ደስ ብሎን እናመሥግን ። ወንበል ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት ።

አምላክ ለሆነ ለሥጋ ከሥላሴ ጋራ ባንድነት ምሥጋና ይገባዋል ።

ወሰላም በምድር ። በምድርም ዕርቅ ተወጠነ አያልን ።

እስመ ኪያኪ ሠምረ ዘሎቱ ክብር ወስብሐት ። ክብር የክብር ክብር ያለው እርሱ አንቺን ለናትነት መርጧልና ።

ሰአሊ ለን ቀድሰት ። አንቺን ለናትነት ከመረጸ ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን ።

የዓቢ ክብራ ለማርያም እምኩሎሙ ቅዱሳን ። እምክብረ ኩሎሙ ቢል በቀና ነበር ከቅዱሳን ክብር የመቤታችን ክብር ይበልጣል ።

የዓቢ ክብራ ለማርያም እምኩሎሙ ቅዱሳን ። እምክብረ ኩሎሙ ቢል በቀና ነበር ከቅዱሳን ክብር የመቤታችን ክብር ይበልጣል ።

የዓቢ ክብራ ለማርያም እምኩሎሙ ቅዱሳን ። እምክብረ ኩሎሙ ቢል በቀና ነበር ከቅዱሳን ክብር የመቤታችን ክብር ይበልጣል ።

የዓቢ ክብራ ለማርያም እምኩሎሙ ቅዱሳን ። እምክብረ ኩሎሙ ቢል በቀና ነበር ከቅዱሳን ክብር የመቤታችን ክብር ይበልጣል ።

እስመ ድልወ ኮነት ለተወክሮ ቃለ አብ።
 አካላዊ ቃልን ለመቀበል በቀታ ተገኝታለችና ።
 ዘይፈርህዎ መላእክት።
 መላእክት የሚፈሩትን።
 ወየአኩትዎ ትጉሃን በሰማያት፤
 ትጉሃን በሰማያት የሚያመሰግኑትን፤
 ሀረፉ ማርያም ድንግል በከርሣ።
 ድንግል ማርያም በማጎፀንዋ ቻለችው ።
 ይአቲ ተዓቢ እምከሩቤል፤
 እንዲህም ከሆነ ከመላእክት ትበልጣለች ።
 ወትፈደፍደ እምሱራፊል።
 ከሱራፊልም ትበልጣለች፤ ዓብዩና ፊድፊደ ይወራረ
 ሳሉ፤ ወነገርዎሙ ዕብዩ ፍሬሃ እንዲል ብዝኃ ፍሬ
 ሃ ሲል፤ ወአልቦ ዘይፈደፍደክ ዘእንበለ መንበረ መን
 ግሥትዩ እንዲል፤ ዘየዓብዩክ ሲል፤
 እስመ ኮነት ታቦተ ለአሐዳ ዘእምቅድስት ሥላሴ።
 ከሶስቱ አካል ላንዳ ማደሪያ ሆናለችና ልጅ ከናቱ
 ባሕርይ እንዳገኝ ዓለሙም ከሥላሴ ባሕርይ ተገኝ
 ቷልና፤ ቅድስት አለ ንጹሕ ጽኑ ክቡር ልዩ ሲል ነው
 ንጹሕም አለ ሰውን ንጹሕ ቢሉት ጽድቅም ኃጢ
 አትም ይሰማማዋል እንደ ነጭ ልብስ ቀይም ቀለ
 ም ጥቁርም ቀለም ቢቀቡት ይቀበላል፤ ወኢሊሐኩከ
 ከ። ዘእንበለ ጽኑት ከመ ኢይኩን ሠናያቲክ ዘእንበ
 ለ ፍዳ ወኢርአዩ ከመ ትኩን ዘትትሌዓል እምኔሁ
 እምቅድመ ከዊን ዳግማዊ እስመ እግዚአብሔር አ

ዘዘ ከመ ይትወከፋ ጠባይዓት ዘይትገበር ቦን እን
 ዲል የሥላሴ ባሕርይ ግን ጽድቅ እንጂ ኃጢአት
 አይሰማማውምና ለወሀ ባሕርይ ቀረት እንጂ ው
 ዕየት፤ ለእሳት ባሕርይ ውዕየት እንጂ ቀረት፤ እን
 ዳይሰማማው እስመ ንጹሕት ጠባይዓቲሁ ለእግዚአ
 ብሔር ዘእንበለ ነውር እንዲል፤ ጽኑዕም አለ ሰው
 ን ጽኑ ቢሉት ድካም ይሰማማዋል በሕማም በሞ
 ት ይለወጣል። ንሕነሰ ንጠፍዕ ወኢንሂሉ ወቅሩብ
 ሙስናሃ በዲቦ አንቀጽ እማንቱሰ ይትኃጎላ እንዲል
 የሥላሴ ባሕርይ ግን ድካም አይሰማማውምና በሕ
 ማም በሞት አይለወጥምና፤ እስመ አነ አምላክ
 ዘኢይትዌለጥ እስመ ስምከተ መለኮት በዲቦ ህ
 ላዌሁ ሠናይ ወኢይተነትን እምዘሀሎ አንተሰ
 አንተ ክመ እንዲል፤ ክቡርም አለ ሰውን ክቡር
 ቢሉት ከአፍዓ በመጣለት ገንዘብ ነው፤ ምንት
 ብክ ዘኢነሣዕክ እምክልዕክ ወምንት ብክ ዘኢ
 ከነ ውሁብ ለክ እንዲል። የርሱ ግን የባሕርይ
 ነውና ስብሐቲሁ ዘእምኅቤሁ ወውዳሴሁ እምዚ
 አሁ በዕል ዘኢይሌቅሕዎ እግዚአ ዘኢይግዕዝዎ
 ንጉሥ ዘኢይሰይምም እንዲለው ልዩም አለ ጳ
 ወሎስ ስልዋናስ ጠሞቲዎስ አብርሃም ይስሐቅ
 ያዕቆብ ቢሏቸው። የአካል ፣ትነት ቢኖራቸው የባ
 ሕርይ የህልውና ጅነት የላቸውም ለእሳት ለቀ
 ላይ ለፀሐይ የአካል ፣ትነት ቢኖራቸው የባሕርይ
 የህልውና ጅነት የላቸውም። ሥላሴ ግን በአካል

፫ት በባሕርይ በህልውና ጅናቸውና እንዲህ አለ።
 ዛቲ ይእቲ ኢየሩሳሌም ሀገርሙ ለነቢያት ።
 የነቢያት ሀገራቸው ይህች ናት ።
 ወማኅደረ ፍሥሐሆሙ ለዙሎሙ ቅዱሳን ።
 ደስ ብሏቸው የሚኖሩ የጸድቃን የሰማዕታት የ
 መላእክት ማደሯቸው፣ አመስግነኝ ብትለው ምነው
 ወደሌላ ሄደ ቢሉ፣ ወደሌላ መሄድም አይደለም
 መንግሥተ ሰማያት ሁኖ የሚወርሰው ከርሱዋ
 የነሣው ሥጋ ነውና ። አንድም የነቢያት ሀገረ ትን
 ቢታቸው አመቤታችን ይች ናት፣ ኢየሩሳሌም
 ማለት ሀገረ ሰላም ማለት ነው ። ሀገረ ሰላም የ
 ተባለች አመቤታችን ናትና፣ በኪ ድኅነ ዓለም ወ
 በወልድኪ ከነ ሰላም እንዳላት፣ ደስ ብሏቸው የ
 ሚኖሩ የጸድቃን የሰማዕታት የመላእክት የማደ
 ሯቸው ማደሯ አመቤታችን ናት ።
 ሕዝብ ዘይነብር ውስተ ጽልመት ወጽላሎተ ሞት
 ብርሃን ዓቢይ ሠረቀ ላዕሌሆሙ ።
 ለ የቀረው ነው ለሕዝብ ሲል ነው፣ በድንቁርና
 በቀቢፀ ተስፋ ለነበሩ ሰዎች እውቀት ተሰጣቸው
 ሞት ላመጣው ምስል ሞትን በመምሰል ጆገጽ
 በማለት ለነበሩ ሰዎች ። ክርስቶስ ተወለደላቸው
 ወንጌል ተጸፈላቸው፣ በሞተ ሥጋ በሞተ ነፍስ ለነ
 በሩ ሰዎች ልጅነት ተሰጣቸው በኃጢአት በክህደ
 ት ለነበሩ ሰዎች ሃይማኖት ተሰጣቸው፣ ኃጢአትን
 ጽልመት ክህደትን ጽላሎተ ሞት አለ ። በጨለማ

ላይ የገደል የዛፍ ጥላ ሲጨመር ጨለማው እን
 ዲጸና በኃጢአትም ላይ ክህደት ሲጨመር ፍጹው
 ይጸናልና ።
 እግዚአብሔር ዘየአርፍ በቅዱሳኒሁ ተሰብአ እምቅ
 ድስት ድንግል ለመድኃኒተ ዚአነ ።
 በቅዱሳን አድሮ የሚኖር እግዚአብሔር እኛን ለ
 ማዳን ሰው ሁኑዋልና ።
 ንው ርእዩ ዘንተ መንክረ ።
 ይህን ድንቅ ምሥጢር ኑ እዩ ።
 ወዘምሮ ዘምሩ በእንተ ምሥጢር ዘተከሥተ ለነ ።
 ስለተገለጸልን ምሥጢር ምስጋና አቅርቡ ።
 እስመ ዘኢይሰባዕ ተሰብአ ።
 ከዚህም ቀደም ሰው ሁኖ የማያውቅ እንግዲህም
 ሰው የማይሆነው ሰው ሁኑዋልና፣ ይህን ድንቅ
 ምሥጢር ኑ እዩ ።
 ቃል ተደመረ ።
 ቃል ከሥጋ ጋራ ቢሞህድ ።
 ወዘአልቦ ጥንት ከነ ቅድመ ።
 ጥንት የሌለው መለኮት ጅሽህ ካጅ፤ ዘመን ሲፈ
 ጸም ዘመን ተቀድሞት ወደኋላ ተገኘ እንደ ሕፃን
 ሕፃን ካባቱ ፈት እንዳገኘ ።
 ወዘአልቦ መዋዕል ከነ ሎቱ መዋዕል ።
 ቅድምና የሌለውም ሥጋ ቀዳማዊ አምላክ ተባለ፣
 ጅም ወዘአልቦ ጥንት፣ ቅድምና የሌለው ሥጋ ቀዳማዊ
 አምላክ ተባለ፣ ዘመን የማይቆይርላትም መለኮት

ዘመን ተቈጸረለት፤ ወየዓክል ግክረምቱ፤ ወአከለ
፲ተ ወጀተ ክረምቱ ለእግዚአ ኢየሱስ ተብሎ፤ እ
ንደም በኩር ያልነበረ መለኮት በኩር ተባለ፤ ክብር
የሌለውም ሥጋ ክብር አምላክ ተባለ፤ ወይመጽእ
መዋዕለ ሣህል እምቅድመ ገጹ ለእግዚአብሔር
እንዲል።

ዘኢይትዓወቅ ተከሥተ።
በገዢነት የማይታወቅ ሥጋ በገዢነት ቢታወቅ።
ወዘኢይትረአይ ተርእየ።
በተገዢ ሥጋ ታይቶ የማይታወቅ መለኮት በተገ
ዢ ሥጋ ቢታይ።

ወልደ እግዚአብሔር ሕያው ጥዩቀ ኮነ ሰብአ፤
አካላዊ ቃል በጉላ በተረዳ ሰው ሁኑዋልና።
ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተማልም ወዮም።
ቅድመ ዓለም የነበረው በማዕከለ ዓለም ያለው
ወክመ ውእቱ እስከ ለዓለም።
መቶም መቶ የሚኖረው ኢየሱስ ክርስቶስ።

ጳህላዌ።
ከአብ ከባሕርይ አባቱ፤ ከመንፈስ ቅዱስ ከባሕርይ
ሕይወቱ ጋራ አንድ ባሕርይ ነው።
ሎቱ ንስግድ ወንሱበሕ።
እንሰግድለት እናመሰግነው ዘንድ።
ሰአሊ ለነ ቅድስት።
ከአብ ከባሕርይ አባቱ ከመንፈስ ቅዱስ ከባሕርይ
ሕይወቱ ጋራ አንድ ባሕርይ ከሚሆን ልጅሽ ፅንዕ

ት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሳን ለምኒ
ልን።

ሕዝቅኤል ነቢይ ኮነ ስምዓ በእንቲአሃ ወይቤ
ርኢኩ ፍጥተ በምሥራቅ ጎቱም በዓቢይ መን
ክር ማህተም።

ነቢይ ሕዝቅኤል የሲን ነገር በድንቅ ቀላልና የተቁ
ለፈች ደጅ በምሥራቅ አየሁ ብሎ ተናገረ።

አልቦ ዘቦአ ዘእንበለ እግዚአ ኃያላን።
ከእግዚአ ኃያላን በቀር ሳይከፍታት ገብቶ ሳይከፍ
ታት የወጣ የለም።

ቦአ ውስቴታ ወወጽአ።

እግዚአ ኃያላን እሱ ሳይከፍታት ገብቶ ሳይከፍታት
ወጣ እንጂ የቀደሙ ሰዎች ከምሥራቅ ወደ ምዕራ
ብ ይገባሉ ርደተ ገሃነም አለብን ሲሉ እኛ ግን ከ
ምዕራብ ወደ ምሥራቅ እንገባለን ርደተ ገሃነም የ
ለብንም ስንል። ወደቤተ እግዚአብሔር ሲገባ ከወ
ደኋላው ድምፅ ሰማ ወሚጠኑ መንገለ አዜብ ይላል
አዜብነቱ ለደብተራ አሪት ነው ወደቀኝ ተመልሶ
ቢያይ አዲስ ቤት እንደተቁለፈች ቀይ ጉልማሳ ሳ
ይከፍታት ገብቶ ሳይከፍታት ሲወጣ አይቷል ቤት
የመቤታችን ምሳሌ መቁለሬያ የማህተመ ድንግል
ናዋ ቀይ ጉልማሳ የጌታ ምሳሌ። እግዚአ ኃያላን
አለ ሥጋዊ ኃይል ነው ቢሉ እንደ ዳዊት እንደ
ሶምሶን እንደ ዮፍታሔ እንደ ጌዴዎን እንደ ባርቅ
ኃይል መንፈሳዊ ነው ቢሉ እንደ አብርሃም ወኢ

ሞግኒ ሰይፈ ፀላጊ እንዲል ኃይል መልአካዊ ነው ቢሉ ወነሥዓ መልአክ ኃያል ወጸኑዕ ዕብነ ከመ እንተ ማህረፅ ወወገረ ውስተ ባሕር ወይቤ ትትገደ ፍ ባቢሎን ሀገር ዓባይ እንዲል ።

ሰአሊ ለነ ቅድስት ።

እግዚአ ኃያላን ከሚባለው ልጅሽ ፅንዕት በድንግልና ጸጋውን ከጸፋን እንዳይነሣን ለምኛልን ።

ኅገተሰ ድንግል ይአቲ እንተ ወለደት ለነ መድኅነ ።

ኅገተም የተባለች መድኃኒታችንን ጌታን የወለደችልን ድንግል ናት ።

እምድኅረ ወለደት ኪያሁ ነበረት በድንግልና ከመ ትከት ። እሱን ከወለደችው በኋላ እንደ ቀድሞ ማህተመ ድንግልናዋ ሳይለወጥ ኑራለችና ቡሩክ ውእቱ ፍሬ ከርሥኪ ።

የማኅፀንሽ ፍሬ ኢየሱስ ክርስቶስ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለበት በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ የሚያድል ነው ።

አወላዲተ እግዚአ ዘመጽአ ወአድኃነነ እምእደ ፀላጊ ዘአልቦ ምሕረት።

ለሰው ከማያዝን ከማይራራ አንድም ለሱ ከሥላሴ ዘንድ ምሕረት ከሌለው አንድም ኃጢአቱን ሸልጎ ከማይሠራ ከዲያብሎስ እጅ ያዳነን ጌታችንን የወለደሽው አንቺ ፍጽምት በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ ፍጽምት ነሽ ።

ለሰው ከማያዝን ከማይራራ አንድም ለሱ ከሥላሴ ዘንድ ምሕረት ከሌለው አንድም ኃጢአቱን ሸልጎ ከማይሠራ ከዲያብሎስ እጅ ያዳነን ጌታችንን የወለደሽው አንቺ ፍጽምት በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ ፍጽምት ነሽ ።

ለሰው ከማያዝን ከማይራራ አንድም ለሱ ከሥላሴ ዘንድ ምሕረት ከሌለው አንድም ኃጢአቱን ሸልጎ ከማይሠራ ከዲያብሎስ እጅ ያዳነን ጌታችንን የወለደሽው አንቺ ፍጽምት በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ ፍጽምት ነሽ ።

ለሰው ከማያዝን ከማይራራ አንድም ለሱ ከሥላሴ ዘንድ ምሕረት ከሌለው አንድም ኃጢአቱን ሸልጎ ከማይሠራ ከዲያብሎስ እጅ ያዳነን ጌታችንን የወለደሽው አንቺ ፍጽምት በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ ፍጽምት ነሽ ።

ወቡርክት ። መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለብሽ በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ እያማለ ድሽ የምታሰጭ ነሽ ።

ረከብኪ ሞገሰ በኅብ ንጉሠ ስብሐት ።

በክብር ባለቤት ዘንድ ባለሚልነትን አግኝተሻልና። አምላክ ዘበአማን ።

የባሕርይ አምላክ አለ ጌትነቱ እንደ ነገሥታት በጉልበት እንደ ካህናት በሀብት እንደ ጣዖት በሐሰት አይደለምና አምላክ ዘበአማን አለ ።

ለኪ ይደሉ ዕባይ ወክብር እምኩሎሙ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር ።

በዚህ ዓለም ከሚኖሩ ሰዎች ይልቅ ክብር ላንች ይገባል። አንድም በኅብ ኩሎሙ ይላል በዚህ ዓለም በሚኖሩ ሰዎች ዘንድ ክብር ላንች ይገባል።

ቃለ አብ መጽአ ወተሰብአ እምኔኪ ።

አካላዊ ቃል መጥቶ ከሥጋሽ ሥጋ ከነፍስሽ ነፍስ ነሥቶ ሰው ሆነ ።

ወአንሶሰወ ምስለ ሰብአ ።

ሰው ሰውኛውን ኖረ ።

እስመ መሐሪ ውእቱ ወመፍቀሬ ሰብአ ።

መሐሪ ነውና ሰው የሚወደው ሰው ወዳጅ ነውና ።

አድኃነ ነፍሳቲን በምጽአቱ ቅዱስ ።

በልዩ አመጣጡ መጥቶ አዳነን፣ የቀደመው የረድኤ ት ነው፣ የዛሬው የኩነት ነውና፣ አኮ በተንባል ወአኮ በመልአክ አላ ለሊሁ እግዚአ ይመጽእ ወያድ

ጎነን እንዲል ፡ አንድም በጽኑ ቀጠሮው መጥቶ አ ዳነን ፡ በጽኑ ቀጠሮው አለ አምሥት ሸህ ከምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም አንድ ሰዓት አላሳለፈምና ። ሰአሊ ለነ ቅድስት ።

በጽኑ ቀጠሮው መጥቶ ከዳነን ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና እመቤታችን ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን ። ። ቅድስት አንደ መጀመሪያው ነው ።

ውዳሴን ለእግዝእትን ማርያም ድንግል ወላዲ ተ አምላክ ዘይትነበብ በዕለተ ሐሙስ ።

ለምስጋና አራተኛ ለፍጥረት አምስተኛ ቀን ነው በዚህም ቀን እመቤታችን ትመጣለች የብርሃን ድባብ ይዘረጋል የብርሃን ዙፋን ይነጸፋል ። ከዚያ ላይ ሁኖ ሰላም ለከ አፍቁርዩ ኤፍሬም ትለዋለች እሱም ታጥቆ እጅ ነስቶ ይቆማል ወድሰኒ ትለዋለች ክርክር አልቋልና ባርክኒ ይላታል በረከተ ወልድየ ወአቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ይኅድር በላዕሌስ ትለዋለች ምስጋናዋን ይጀምራል ውዳሴ ዘሐሙስ ውዳሴ በሐሙስ ውዳሴን ለእግዝእትን ማርያም ድንግል ወላዲተ አምላክ ዘይትነበብ በዕለተ ሐሙስ ይላል አንድ ነው ቃለ ጸሐፊ ነው ። እርሱ ግን ዕፀ እንተ ርእየ ሙሴ ብሎ ያመጣል ። በዚህም ቀን ከ ወትሮ ይልቅ ነቢያትን ሐዋርያትን አስከትላ መጥታለታለችና ።

ዕፀ እንተ ርእየ ሙሴ በነደ እሳት ውስተ ገዳም ወእ ዕፀቂሃ ኢትውዒ ትመስል ማርያም ድንግል ። እንበለ ርኩስ ።

ነደ እሳት ሰፍሮበት በነደ እሳት ተከባ ሜሮቸዋ ሳይቃጠሉ ሙሴ በደብረ ሲና ያያትን ዕፀ ድንግል ማርያም ትመስላለች ። አንድም ሙሴ በደብረ ሲና ያያት ዕፀ እመቤታችንን ትመስላለች አለ ። መመሳሰል የጋራ ነውና ብሎ ።

ተሰብአ እምኔሃ ቃለ አብ ። ድንግል ዘእን

በለ ርኩስ ተሰብአ ብሎ ይገጥሟል፤ አካላዊ ቃል ከ ሥጋዋ ሥጋ ከነፍሱዋ ነፍስ ነስቶ ሰው ሁኑዋልና ወኢያውዓያ እሳተ መለኮቱ ለድንግል ።

ባሕርዩ መለኮቱ አለወጣትምና ዕፀን ትመስላለች ። እምድኅረ ወለደቶ ድንግልናሃ ተረከበ ።

እርሱንም ከወለደችው በኋላ ማኅተመ ድንግልናዋ አልተለወጠምና ዕፀን ትመስላለች ።

ወመለኮቱ ኢተወለጠ ከነ ወልደ እንላ እመሕያው ። ሰውም ቢሆን ባሕርዩ መለኮቱ አልተለወጠምና እሳቱን ይመስላል ። አንድም አምላክ ዘበእግን መጽአ ወአድኃነ ።

ሰውም ቢሆን ባሕርዩ መለኮቱ አልተለወጠምና ሰው ሁኖ ያዳነን የባሕርዩ አምላክ ነው ።

ሰአሊ ለነ ቅድስት ።

ሰው ሁኖ ከዳነን ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን

ጥያቄዎቹ ውልኑ አጠገብነትን ወላዲተ አምላክ።
አምላክን የወለደሽ አመቤታችን ሁላችን እናከብርሻለን እናገንሻለን።

አስሙ ግህልኪ ይኩን ላዕላ ውልኑ።
ይቅርታሽ ለሁላችን ይሆናልና፤ አንድም ይቅርታሽ ለሁላችን ይሆን ዘንድ ነውና፤ አንድም ይቅርታሽ ለሁላችን ይሆን ዘንድ።

ተምክህተ ውልኑ ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ።
ዘበአንተአሃ ተሥዕረ ዘቀዳሚ መርገም እን ተቃደረት ዲባ ዘመድን።

መጽሐፍ ምሥጢር እንጂ ዘይቤ አይጠነቅቅምና።
ዘበአንተአሃ ተሥዕረ ብሎ አንተ ቃደረት አለ። በበሕርያችን ጸንቶ የነበረ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ በርሱም ምክንያት የጠፋልን አምላክን የወለደች ድንግል ማርያም የሁላችን መመኪያ ናት።
በዕልወት ዘገብረት ብአሲት።

ሐዋን ባደረገችው ያመፅ በበሕርያችን ጸንቶ የነበረ በሌዳት እምዕፅ።
በለሽን በልታህ አንድም ምን አደረገች ትለኝ እን ደሆን ዕፅ በለስን በላች።

በአንተ ሐዋን ተነፅወ ኖላተ ገነት።
በሐዋን ምክንያት የገነት ደጅ ተዘጋ፤ ወአጠመ ለኪፍቤል ወሱራሬል ዘውስተ እደዌሆመ ሰይፈ እሳቱ እንተ ተተመያየጥ ከመ ይዕቀብ ፍኖተ ዕፅ ሕይወት እንዲል።

ወበእንተ ማርያም ድንግል ተርገወ ለን ዳግመ።
በድንግል ማርያም ምክንያት ዳግመኛ ተከፈተልን ያልተከከለ ዳግመ ነው። ለመውጣታቸው መጻባታቸውን ዳግመ አለ። አንድም የተከከለ ዳግመ ነው። ቀድሞ ለመግባታቸው ኋላ መጻባታቸውን ዳግመ አለ። ወአግንሃ ለቡራሬ ዘየጻቅብ ፍና ዕፅ ሕይወት፤ ወአእተተ እምአደሁ ከኖተ እሳት እንዲል፤ አንድም ዳግመ ከፈለን ንብላዕ እምዕፅ ሕይወት። ዳግመኛ ከዕፅ ሕይወት እንበላ ዘንድ አደለን። ዘውእቱ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወደመ ክቡር በእንተ ፍቅረ ዚአነ መጽአ ወአድኑነን። ይኸውም አኛን ስለ መውደድ ሰው ሆኖ ያዳነን የክርስቶስ ክቡር ሥጋው ክቡር ደመ ነው። ዕፅ ሕይወትን ሊቃውንት በያበላላቸው ተርጉመውታል ሳዊሮስ ትንሣኤ ማር ይስሐቅ ፍቅር፤ ኤፍሬም ሥጋው ደመ። ዮሐንስ ትንሣኤ፤ ብለው ተርጉመውታል። ሥጋውን ደመን ካልተቀበሉ ፍቅርን ካልያዙ ታደሱ ካልተነሱ መንግሥተ ሰማያት መግባት የለምና እንዲህ ብለዋል። በገነት ሶስት ዕፅዋት አሉ አንዱን ብላ ብሎታል። አንዱን አትብላ ብሎታል። አንዱን ብላም አትብላም አላለውም። አትብላ ያለው ዕፅ በለስን ነው። ብላ ያለው ምግቡን ነው። ብላም አትብላም ያላለው ዕፅ ሕይወትን ነው አዳም ዕፅ በለስን ባይበላ ሽህ ዘመን ኑሮ ዕፅ ሕይወትን በልቶ ታደሱ መንግሥተ ሰማያት ይገባ ነበር።

አይ ልቡና። ምን አእምሮ ነው።
 ወአይ ነቢብ። ምን አንደበት ነው።
 ወአይ ሰሚዕ። ምን ገሮ ነው።
 ዘይክል አእምሮ ዝንቱ ምሥጢር መንክራተ ዘይት
 ነበብ ላዕሌሃ። ለርዕ ድንቅ ሆኖ የሚነገረውን ነገር
 መናገር የሚቻለው ምን አንደበት ነው። መስማት
 የሚቻለው ምን ገሮ ነው። ማወቅ የሚቻለው
 ምን አእምሮ ነው።

እግዚአብሔር መፍቀሬ ሰብእ ሰውን የሚወድ ሰው የሚወደው እግዚአብሔር ።
 ጅዱ ውእቱ ባሕቲቱ ቃለ አብ። ማኅደርም ኃዳሪም ያይደለ አካላዊ ቃል።
 ዘህሎ እምቅድመ አለም በመለኮቱ እንበለ ሙስና ሳይለወጥ ቅድመ አለም የነበረ አካላዊ ቃል።
 እምጅ አብ መጽአ ወተሰብአ ወልድ ሞህድ እም ቅድስት እሙ።

ከአብ አንድነት መጽቶ ንዕድት ክብርት ከምትሆን ከመቤታችን ሰው ሁኑዋልና።
 እምድጎረ ወለደቶ ኢማሰን ድንግልናሃ። እርሱንም ከወለደቶው በኋላ ማኅተመ ድንግልናዋ ሳይለወጥ ኑራላችና።
 ወበእንተዝ ጻህደ ኮነት ከመ ወላዲተ አምላክ ይእቲ። ስለዚህም ነገር አምላክን የወለደች እንደሆነች በጎላ በተረዳ ነገር ታውቃለችና። ስለርዕ ድንቅ ሁኖ

የሚነገረውን ነገር መናገር የሚቻለው ምን አንደበት ነው። መስማት የሚቻለው ምን ገሮ ነው። ማወቅ የሚቻለው ምን አእምሮ ነው።
 አዕሙቅ ብዕለ ጥበቡ ለእግዚአብሔር። የእግዚአብሔር የጥበቡ ምላት ስፋት ምን ይረቅ ምን ይጠልቅ። አንድም ለእግዚአብሔር ለጥበቡ ምላት ስፋት አንክሮ ይገባል።

ከርሥ ዘፈትሐ ላዕሌሃ ተለድ በፃዕር ወሕማም ወኃዘን ልብ። ወኮነት ፈልፈለ ሕይወት። በፃር በጋር በምጥ ተወልድ ዘንድ። በሕማም ለዲ ወ ወለደኪ ይኩን ምግባእኪ ጎበ ምትኪ ብሎ የፈረ ደባት ማኅፀን ሞዌውን ጥሶ ኮነት ፈልፈለ ሕይወት የድጎነት መገኛ ሆነች። ውጎበ አርዌ ምድር ቁዓ ጎ ምዘ በኢሰሚዕ ህዩ ቃል በዊኦ በሰሚዕ አሕየወ እንዲል።

ወወለደት ዘእንበለ ዘርአ ብእሲ ዘይሥዕር መርገመ እምዘመድን። ከባሕርያችን መርገመ ሥጋን መርገመ ነፍስን የሚ ያጠፋልንን ጌታን ዘርምክንያት ሳይሆናት ወለደች፤ ወበእንተዝ ንሱብሐ እንዘ ንብል ስብሐት ለክ አመ ፍቀሬ ሰብእ። ስለዚህ ነገር ሰውን የምትወድ ሰው የሚወደህ አ ቤቱ ክብር ላንተ ይገባል እያልን እናመስግነው፤ ጌር ወመድኃኔ ነፍሳቲን፤ ጌር ዘበሀላዌ ዘልማዱ ጊሩት እያልን እናመስግነው።

አይ ልቡና። ምን አእምሮ ነው።
 ወአይ ነቢብ። ምን አንደበት ነው።
 ወአይ ሰሚዕ። ምን ገሮ ነው።
 ዘይክል አእምሮ ህንቱ ምሥጢር መንክራተ ዘይት
 ነበብ ላዕሌሃ። ለርቧ ድንቅ ሆኖ የሚነግረውን ነገር
 መናገር የሚቻለው ምን አንደበት ነው። መስማት
 የሚቻለው ምን ገሮ ነው። ማወቅ የሚቻለው
 ምን አእምሮ ነው።

እግዚአብሔር መፍቀሬ ሰብእ ሰውን የሚወድ ሰው የሚወደው እግዚአብሔር ።
 ጆዱ ውለቱ ባሕቲቱ ቃለ አብ። ማኅደርም ኃዳሪም ያይደለ አካላዊ ቃል።
 ዘሀሎ እምቅድመ አለም በመለኮቱ እንበለ ሙስና ሳይለወጥ ቅድመ አለም የነበረ አካላዊ ቃል።
 እምጆ አብ መጽአ ወተሰብአ ወልድ ሞህድ እም ቅድስት እሙ።

ከአብ አንድነት መጽቶ ንዕድት ክብርት ከምትሆን ከመቤታችን ሰው ሁኑዋልና።
 እምድንረ ወለደቶ ኢማሰነ ድንግልናሃ። እርሱንም ከወለደቶው በኋላ ማኅተመ ድንግልናዋ ሳይለወጥ ኑራላችና።
 ወበእንተዝ ሳህደ ኮነት ከመ ወላዲተ አምላክ ይለቲ።

ስለዚህም ነገር አምላክን የወለደች እንደሆነች በጎላ በተረዳ ነገር ታውቃለችና። ስለርቧ ድንቅ ሆኖ

የሚነገረውን ነገር መናገር የሚቻለው ምን አንደበት ነው። መስማት የሚቻለው ምን ገሮ ነው። ማወቅ የሚቻለው ምን አእምሮ ነው።
 አዕሙቅ ብዕለ ጥበቡ ለእግዚአብሔር። የእግዚአብሔር የጥበቡ ምላት ስፋት ምን ይረቅ ምን ይጠልቅ። አንድም ለእግዚአብሔር ለጥበቡ ምላት ስፋት አንክሮ ይገባል።

ከርሥ ዘፈትሐ ላዕሌሃ ትለድ በዓዕር ወሕማም ወኃዘነ ልብ። ወኮነት ፈልፈለ ሕይወት። በዓር በጋር በምጥ ትወልድ ዘንድ። በሕማም ለዳ ወ ወለደኪ ይኩን ምግባእኪ ኅበ ምትኪ ብሎ የፈረ ደባት ማኅፀን ዋዌውን ጥሶ ኮነት ፈልፈለ ሕይወት የድኅነት መገኛ ሆነች። ወኅበ አርዌ ምድር ቁዳ ኅ ምዘ በኢሰሚዕ ህዩ ቃል በዊኦ በሰሚዕ አሕየወ እንዲል።

ወወለደት ዘእንበለ ዘርአ ብእሰ ዘይሥዕር መርገመ እምዘመድን።

ከበሕርያችን መርገመ ሥጋን መርገመ ነፍስን የሚያጠፋልንን ጌታን ዘርምክንያት ሳይሆናት ወለደች፤ ወበእንተዝ ንሱብሐ እንዘ ንብል ስብሐት ለከ አመፍቀሬ ሰብእ።

ስለዚህ ነገር ሰውን የምትወድ ሰው የሚወደህ አቤቱ ክብር ላንተ ይገባል እያልን እናመስግነው።

ኑር ወመድኃኔ ነፍሳቲን።

ኑር ዘበሀላዌ ዘልማዳ ኒሩት እያልን እናመስግነው

ሰአሌ ለነ ቅድስት። ጌር ዘበሀላዌ ዘልማ
 ዱ ጌሩት ከሚባል ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋ
 ውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኒልን።
 አዝመንከር ወዕፁብ ኃይለ ከርሣ ለድንግል ወላዲ
 ተ አምላክ ዘእንበለ ዘርእ።
 ዘር ምክንያት ሳይሆናት አምላክን የወለደት ድንግ
 ል የማጎፀንዎ ሥራ ምን ይረቅ ምን ይጠልቅ። አን
 ድም ለድንግል ለማጎፀንዎ ሥራ አንከሮ ይገባል
 ስምዓ ከነ ጠልአክ ዘአስተርአዮ ለዮሴፍ።
 ለዮሴፍ የነገረው ጠልአክ ጠስክረልና። ምንተ ይ
 ቤሎ ዘአስተርአዮ እንዲል።
 እንዘ ይባል ከመዝ። እስመ ዘይተወለድ አምኔሃ እመ
 ንፈስ ቅዱስ ቃለ እግዚአብሔር ውእቱ ተሰብእ ዘ
 እንበለ ውላጤ።
 ሳይለወጥ ሰው የሆነ አካላዊ ቃል ከርስዎ የሚወለ
 ድ ዘግብረ መንፈስ ቅዱስ እንደሆነ መስክርዎልና።
 ወለደዱ ማርያም ምክዕበተ ዝንቱ ፍሥሐ።
 የደህታዎ ዕጽፍ ድርብ የሚሆን ጌታን ወለደችው
 ሴቶች ልጅ ትወልዳላችሁ ሲሏቸው ደስ ይላቸዋል
 ይልቁንም ወንድ ትወልዳላችሁ ሲሏቸው ደስ ይላ
 ቸዋልና። ከዚያውም አምላክ መሆኑ ደስ ያሰኛልና
 አንድም መጽሐፈ ኢሳይያስ ስትመለከት ናሁ ድን
 ግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ከሚል አንቀጽ ብ
 ትደርስ ከዘመንዎ ደርጌ ወጥቼ ወርጂ አገልግያት
 ብላለች እንጂ እኔ ሁኔ አላለችም። ከዘመንዎ ወደ

ረስ ደስ ያሰኛል። ከዚያውም ዘንድ እርስዎ መሆን
 ዎ ደስ ያሰኛልና። አንድም የደስታ እጽፍ የሚሆ
 ን እርሱን ወለደችው።
 ወይቤ ትወልዲ ወልደ።
 ልጅ ትወልዳለሽ አላት። ስምዓ ከነ ወይቤ ብሎ ይገ
 ጥሟል።
 ወይሰመይ አማኑኤል።
 ስሙም አማኑኤል ይባላል።
 ዘበትርጓሚሁ እግዚአብሔር ምስሌ።
 አማኑኤልም ማለት እግዚአብሔር ከሥጋችን ሥጋ
 ከነፍሳችን ነፍስ ነስቶ ከኛ ጋራ ፊባሐርይ ሆነ ማለት
 ነው። ምን ይተረጉምላቸዋል ጠልአኩ ለዮሴፍ ሆ
 ንገሩ በዕብራይስጥ ወንጌላዊም የሚጽፍላቸው በዕ
 ብራይስጥ ቋንቋ ነው ምን ይተረጉምላቸዋል በሉ
 ይህስ ቅዱስ ቁርሱስ የንስጥሮስን ነገር ሲያስፈርድ
 አንተ ኅድረት ካልህ አማኑኤል ያለውን ንባብ እ
 ግዚአብሔር ምስሌ። ብሎ የተረገመ ወንጌላዊ አ
 በላ ብሎ አረትቶበታል። ሕስወኔ ይሰመይ ወንጌላዊ
 ዘይተረገም በነቤሆሙ እንዲል። ይተረገምላቸዋል
 ትርጓሚው ግን ከዚያው ከውሥጡ አልፎ አልፎ ስ
 ህናቱ የሚያውቁት ሕዝቡ የማያውቁት አንድ ጥሬ
 ያለ አለና ያነን በዘ በወ አጉልቶ ይተረገምላቸ
 ዋል በወ በዘ ማጉላት ማጽናቸ ልማድ ነው። በዘ
 ሲያገቡ ምንት ብክ ዘኢነሣኦስ አምክልዕክ ወም
 ንት ብክ ዘኢከነ ውሁብ ለክ ይላል። በወ ሲያገቡ

ሰአሊ ለገብ ቅድስት። ጌር ዘበሀላዊ ዘላማ
 ዱ ጌሩት ከሚባል ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋ
 ውን ከብሩን አንዳይነሣን ለምኒልን።
 አዝመንከር ወዕፁብ ኃይል ከርሣ ለድንግል ወላዲ
 ተ አምላክ ዘአንበለ ዘርእ።
 ዘር ምክንያት ሳይሆናት አምላክን የወለደች ድንግ
 ል የማጎፀንዋ ሥራ ምን ይረቅ ምን ይጠልቅ። አን
 ድም ለድንግል ለማጎፀንዋ ሥራ አንከሮ ይገባል
 ስምዓ ከነ መልአክ ዘአስተርአዮ ለዮሴፍ።
 ለዮሴፍ፣ የነገረው መልአክ መስክሯልና። ምንተ ይ
 ሌሎ ዘአስተርአዮ እንዲል።
 እንዘ ይብል ከመዝገብ አስመ ዘይተወለደ አምኔሃ እመ
 ንፈስ ቅዱስ ቃለ አግዚአብሔር ውእቱ ተሰብአ ዘ
 እንበለ ውላጤ።
 ሳይለወጥ ሰው የሆነ አካላዊ ቃል ከርስዋ የሚወለ
 ድ ለግብረ መንፈስ ቅዱስ እንደሆነ መስክርዋልና።
 ወለደቶ ማርያም ምክዕቢተ ዝንቱ ፍሥሐ።
 የደስታዋ ዕጽፍ ድርብ የሚሆን ጌታን ወለደችው
 ሴቶች ልጅ ትወልዳላችሁ ሲሏቸው ደስ ይላቸዋል
 ይልቁንም ወንድ ትወልዳላችሁ ሲሏቸው ደስ ይላ
 ቸዋልና። ከዚያውም አምላክ መሆኑ ደስ ያሰኛልና
 አንድም መጽሐፈ ኢሳይያስ ስትመለከት ናሁ ድን
 ግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ከሚል አንቀጽ ብ
 ትደርስ ከዘመንዋ ደርጌ ወጥቼ ወርጂ አገልግያት
 ብላለች እንጂ እኔ ሁኔ አላለችም። ከዘመንዋ ወደ

ረስ ደስ ያሰኛል። ከዚያውም ዘንድ እርስዋ መሆን
 ዋ ደስ ያሰኛልና። አንድም የደስታ አጽፍ የሚሆ
 ን እርሱን ወለደችው።
 ወይሴ ትወልዲ ወልደ።
 ልጅ ትወልዳለሽ አላት። ስምዓ ከነ ወይሴ ብሎ ይገ
 ጥሟል።
 ወይስመይ አማኑኤል።
 ስሙም አማኑኤል ይባላል።
 ዘበትርጓሚሁ አግዚአብሔር ምስሌነ።
 አማኑኤልም ማለት አግዚአብሔር ከሥጋችን ሥጋ
 ከነፍሳችን ነፍስ ነስቶ ከኛ ጋራ ፅባሕርይ ሆነ ማለት
 ነው። ምን ይተረጉምላቸዋል መልአኩ ለዮሴፍ ሙ
 ንገሩ በዕብራይስጥ ወንጌላዊም የሚጽፍላቸው በዕ
 ብራይስጥ ቋንቋ ነው ምን ይተረጉምላቸዋል ቢሉ
 ይህስ ቅዱስ ቁርሎስ የንስጥሮስን ነገር ሲያስፈርድ
 አንት ሳደረጉ ካልህ አማኑኤል ያለውን ንብብ አ
 ግዚአብሔር ምስሌነ ብሎ የተረገመ ወንጌላዊ አ
 በላ ብሎ አረትቶብታል። ሕስወኬ ይሰመይ ወንጌላዊ
 ዘይተረገም በነቤሆሙ እንዲል። ይተረጉምላቸዋል
 ትርጓሚው ግን ከዚያው ከውሥጡ አልፎ አልፎ ከ
 ሀናቱ የሚያውቁት ሕዝቡ የማያውቁት እንደ ጥራ
 ያለ አለና ያነን በዘ በወ አጉልቶ ይተረጉምላቸ
 ዋል በወ በዘ ማጉላት ማጽናት ልማድ ነው። በዘ
 ሲያገቡ ምንት ብክ ዘኢነሣእክ አምክልዕክ ወም
 ንት ብክ ዘኢከነ ውሁብ ለክ ይላል። በወ ሲያገቡ

ፍጥረት ወሐሄት ፍቅር ወሰላም ይላል። አንድም ጥሐ
ነስ ወንጌላዊ ግቴዎስ ወንጌልን በሀገር ኤላንሣን
ተርጉሙዋል በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ምስሌን ት
ርገሟው ከኤላንሣን መጥቷልና። አማኑኤል ንበቡ
ክዕብራይስጥ መጥቷልና አማኑኤልን የመሰለ በኤ
ላንሣን ቀርቶብናል። አንድም የሀገራችን መላሽ ሲ
መልስ አማኑኤል ማለት እግዚአብሔር ምስሌን ማ
ለት ነው። እግዚአብሔር ምስሌንም ማለት እግዚአ
ብሔር ከሥጋችን ሥጋ ከነፍሳችን ነፍስ ነሥቶ ከኛ
ጋራ አንድ ባሕርይ ሆነ ማለት ነው ብሎ ተርጉሙ
ዋል።

ወዳዲ ይሰመዩ ኢየሱስሃ ዘያድጎኛሙ ለሕዝቡ እ
ምኃጢአቶሙ።

ዳግመኛም ወገኖቹን ከኃጢአታቸው ፍዳ የሚያደ
ናቸው። አንድም ከኃጢአታቸው የሚያደናቸው መ
ድኃኒት ይበላል፤ ስሙን ከነትርገሟው ነገረው። ኃይ
ሎ ለስም ወፍካሬሁ አብጽሐ ቅዱስ መልአክ እን
ዲል።

- ያድጎን በኃይሎ።
- በክረሎቱ በከሃሊነቱ ያድጎን ዘንድ።
- ወይሥረይ ኃጢአተን።
- ኃጢአታችንን ያስተሠርዩልን ዘንድ።
- እሰመ ጥዩቀ አእመርናሁ ከመ አምላክ ውለቱ ።
- ከነ ሰብአ ሎቱ ሰብሐት እስከ ለዓለም።
- እስከ ልላተ ምጽአት ድረስ፤ ከብር ይግባውና ሰው

የሆነ እሱን አምላክ እንደሆነ በተረዳ ነገር አውቀ
ነዋልና አለ። ብቻውም አምላክ ቢሆን ባልተመ
ም ነበርና፤ ሶበኒ አምላክ ውለቱ ባሕቲቱ እር አም
ሐመ ሶበ ሰቀልም ወሞተ እንዲል፤ ብቻም ሰው
ቢሆን ባላዳነንም ነበርና፤ ሶበኒ ሰብአ ውለቱ ባሕ
ቲቱ እር አምአድኃነ ፍጡራን ሶበ ሰቀልም ወሞተ እን
ዲል

አገመንከር ልደተ አምላክ አማርያም አምቅድስት
ድንግል።

ንዕድት ከብርት ከምትሆን ከመቤታችን ይዐ ያም
ላክ መወለድ ምን ይረቅ ምን - ይጠልቅ። አንድም
ለዚህ ለአምላክ መወለድ አንክር ይገባል፤ ወዘአሐ
ቲ ሐሊበ በግዕት ያጸግብ ለጂኤ ወራዙት እንዲል
አግመረቶ ለቃል።

ቃልን ወሰነቸው።
ኢቀደሞ ዘርዕ ለልደቱ።

ለልደቱም ዘርዕ ምክንያት አልሆነውም።
ወኢአማሰነ በልደቱ ድንግልናሃ።

በመወለዱም ማኅተመ ድንግልናዋን አለመጠውም።
አምጎበ አብ ወጽአ ቃል ዘእንበለ ድካም።
ከአብ አካል ዘአምአኤል ባሕርይ ዘአምባሕርይ ደ
ካም ሳይሰማው ተወለደ።

ወእምድንግል ተወልዶ ዘእንበለ ሕማም።
ጅሽህ ካምስት ፤ ዘመን ሲፈጸም ከድንግል ሕማም
ሳያሰማት እርሱንም ሕፃናትን የሰማሚ ሳይሰማው

ተወለደ። ሎቱ ሰገዱ ሰብአ ሰገል።
 ሰብአ ሰገል ሰገዱለት።
 አምጽኦ፡ ዕጣን ከመ አምላክ ው-አቱ።
 አምላክ ነውና አምላክ እንደሆነ ለማጠየቅ ዕጣን አመጡለት።
 ወርቅ እስመ ንጉሥ ው-አቱ።
 ንጉሥ ነውና ንጉሥ እንደሆነ ለማጠየቅ ወርቅ አመጡለት።
 ወከርቤ ዘይትወሀብ ለሞቱ።
 ማኅየዊ የሚሆን የሞቱ ምሳሌ ከርቤን አመጡለት ማኅየዊ በእንቲኦነ ተወክሏ በፈቃዱ።
 ማኅየዊ ጌታ ወዶ የተቀበለው የሞቱ ምሳሌ የሚሆን ከርቤን አመጡለት። በናቱ ወርቅን ያስቀድማል ብለው ወርቅን ያስቀድማሉ፤ ወርቅ አመጡለት አለ ይኸን እንገብርላቸው የነበሩ ነገሥታት ቀድሞም ፍጡራን ኋላም ኃላፍያን ናቸው። አንተ ግን ቀድሞም ያልተፈጠርህ ኋላም የማታልፍ ነህ ሲሉ ወርቅ አመጡለት፤ ዕጣን አመጡለት አለ ይኸን እና ጥናቸው የነበሩ ጣዖታት ቀድሞም ፍጡራን ናቸው። ኋላም ኃላፍያን ናቸው። አንተ ግን ቀድሞም ያልተፈጠርህ ኋላም የማታልፍ ነህ ሲሉ ዕጣን አመጡለት፤ ከርቤ አመጡለት አለ ምንም ቀድሞ ያልተፈጠርህ ኋላም የማታልፍ ብትሆን በሰውነትህ መራራ ሞትን መቅመስ አለብህ ሲሉ ከርቤ አመጡለት አለ። አንድም ወርቅ ጽፋይ ነው፤ ጽፋየ ባሕር

ይ ነህ ሲሉ። ዕጣን ምዑዝ ነው ምዑዝ ባሕርይ ነህ ሲሉ። ከርቤ የተሰበረውን ይጠግኛል የተለያየውን አንድ ያደርጋል። አንተም ከማኅበረ መላእክት የተለየ አዳምን አንድ ታደርገዋለህ ጽንዓ ነፍስ ሰጥተህ ታጸናዋለህ ሲሉ። ወርቅ ዕጣን ከርቤ አመጡለት አንድም ወርቅ ጽፋይ ነው ባንተ ያመኑ ምዕመናን ጽፋያን ምግባር ወሃይማኖት ናቸው ሲሉ። ዕጣን ምዑዝ ነው፤ ባንተ ያመኑ ምዕመናን ምዑዝን ምግባር ወሃይማኖት ናቸው ሲሉ። ከርቤ በዕለተ ሞቱ ያቀምሱታልና ወርቅ ዕጣን ከርቤ አመጡለት። አንድም ወርቅ የሃይማኖት የወርቅ ጽፋይና ግብዝነቱ በእሳት እንዲታወቅ የሃይማኖትም ጽፋይና ግብዝነቱ የሚታወቅ በመከራ ነውና። ዕጣን የተሰፋ ያ ከሩቅ እንዲሸት ተስፋም ያላዩትን እንዳዩት ያልያዙትን እንደ ያዙት ታደርጋለችና። እስመ አሚንስ ትሬስዮ ለዘኢሀለወ ከመ ዘሀለወ እንዲል። ከርቤ የፍቅር ያ አንድ እንዲያደርግ ፍቅርም አንድ ታደርጋለችና። ሃይማኖት ተስፋ ፍቅር ገንዘቦችህ ናቸው ሱሉ ወርቅ ዕጣን ከርቤ አመጡለት። አንድም ወርቅ የሰማዕታት ከመ ወርቅ ፈተኖሙ ለሰማዕት በእሳት እንዲል። ዕጣን የባሕሪው ያን ያ ከሩቅ እንዲሸት በተስፋ ኑዋሪዎች ናቸውና። ከርቤ የምዕመናን ያ አንድ እንዲያደርግ ምዕመናንም በፍቅር አንድ ይሆናሉና። ሰማዕታት በሕታው ያን ምዕመናን ገንዘቦችህ ናቸው ሲሉ። ወርቅ ዕጣን ከርቤ አመጡለት። አንድም ወርቅ የመላእክ

ት ዕጣን የደቂቀ አዳም ከርቤ የካልዕ ፍጥረት ከ
ጭለሰው ለአዲሱ ከርብቶስ ይለግድ ውሎ ብር
ክ ዘበሰማይ ወዘበምድር ወዘታሕተ ምድር እንዲል
መላእክት ደቂቀ አዳም ካልዕ ፍጥረት ገንዘባችሁ
ናቸው ሲሉ ወርቅ ዕጣን ከርቤ አመጡለት።

አሐዱ ውሎቱ ባሕቲቱ።

ማደሪያ ሕዳሪም ያይደሉ።

ኄር ወመፍቀሪ ሰብአ።

ቸር ሰው ወዳጅ የሚሆን። ሰአሊ ለነ ቀድሰት

ሕዳሪም ማኅደርም ከይደለ ልጅሽ ጽንዕት በድንግ

ልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

አዝ መንከር ነሥአ አሐደ አጽመ እምገቡ

ለአዳም።

ከአዳም ጉን አንድ አጽም ነሥቷልና ይህ መንሣ

ቱ ምን ይረቅ ምን ይጠላቅ ። አንድም ለመንሣቱ አ

ንክር ይገባል ። አንድም መንከር በአርያው የሚባል

ጌታ አንድ አየንትን ነሥቷልና ለመንሣቱ አንክር

ይገባል።

ወለሐኩ እምኔህ ብእሲተ።

ያነ የነሣውን አጽም ሔዋንን ፈጠረ።

እምኔህ ለአዳም።

ከአዳም ሔዋንን ፈጠረ።

ወኩሎ ፍጥረት እንላ እምሔያው።

ፍጥረትን ሁሉ ከአዳምና ከሔዋን ፈጠረ።

ተውሀበ እግዚእ ቃለ አብ።

እንዲህም አድርጎ ለኩነተ ሥጋ ተሰጠ። ወተሰ
ምየ አማኑኤል።

አማኑኤልም ተባለ፤ አማኑኤል ማለት ሰው የሆነ አ
ምላክ ማለት ነው፤ ወዝ ስም ዓቢይ ጥቀ ወኢይደ
ሉ ፈሊጦቶ እንዲል።

ወበእንተዝ ንስኦል ኅቤሃ ኩሎ ጊዜ።

ስለዚህ ነገር ሁለገዜ እርስዋን እንለምን።

ከመ ታስተሥሪ በእንተአነ ኅብ ፍቁር ወልዳ።

ንስኦል ኩሎ ጊዜ ከመ ታስተሥሪ ብለህ ግጠ

ም። ሁልጊዜ ከልጅዋ ከወዳጅዋ ታማልደን ዘንድ።

ኄርት ይእቲ በኅብ ኩሎሙ ቅዱሳን።

በቅዱሳንም ዘንድ ቸር ናት።

ወሊቃነ ጳጳሳት አስመ አምጽአት ሎሙ ዘኪያሁ ይ
ጸንሑ።

ለሊቃነ ጳጳሳት አስበ ጽጽስናችንን ይሰጠናል ብለ
ው ደጅ የሚጠኑትን ወልዳላቸዋለችና። ኄርት ይእ
ቲ ንስኦል ኅቤሃ ብለህ ዕወር።

ወለነቢያትኒ አስመ አምጽአት ሎሙ ለዘበእንቲአ
ሁ ተንበዩ፤

ነቢያት አስበ ትንቢታችንን ይሰጠናል ብለው ይወ
ርዳል ይወለዳል ብለው ትንቢት የተናገሩለትን ወል
ዳላቸዋለችና ኄርት ይእቲ ንስኦል ኅቤሃ፤

ወለሐርያትኒ ወለደት ሎሙ ዘሰበኩ በስሙ ውስተ
ኩሎ አጽናፈ ዓለም፤

ሐዋርያት አስበ ስብከታችንን ይሰጠናል ብለው።

ስተ ሁሉ ምድር ወጽኦ ነገሮሙ፤ ወእስከ አጽናራ
 ዓለም በጽሐ ነቢዮሙ እንዲል። ጽንፍ እስከ ጽንፍ
 ዙሪው ያስተማሩለትን ወልዳላቸዋለችና። ጌርት ያል
 ቲ፡ ንስኦል ጎቤሃ።
 ለሰማዕት ወለመሐይምናን ወጽኦ እምኔሃ ዘተጋደራ
 በእንቲአሁ ኢየሱስ ክርስቶስ።
 ሰማዕታት ከዓላውያን ነገሥታት ከዓላውያን መኳንን
 ንት ገብተው አስበ ትዕግሥታችንን ይሰጠናል ብ
 ለው መከራውን ታግሠው የተቀበሉለትን።
 ምዕመናን አስበ ተጋድሏቸውን ይሰጠናል ብለው
 ከፍትወታት ከእኩያት ኃጣውኦ የተቀገሉትኢየሱስ
 ክርስቶስን ወልዳላቸዋለችና ጌርት ያለቲ፡ ንስኦ
 ል ጎቤሃ። አንድም ሰማዕታት አስበ ትዕግ
 ሥታችንን ይሰጠናል ብለው ከዓላውያን ነገሥታት
 ከዓላውያን መኳንንት መከራውን ታግሠው የተቀበ
 ሉት ምዕመናን አስበ ተጋድሏቸውን ይሰጠናል ብለ
 ው ከፍትወታት ከእኩያት ኃጣውኦ የተቀገሉትኢ
 የሱስ ክርስቶስ ክርስቶ ተወለደ።
 ብዕለ ጸጋ ጥበቡ ዘኢይትዓወቅ።
 በጥበቡ እየሰፈረ የሚሰጠው የጸጋው ብዛት የማ
 ይታወቅ የባሕርይ ክብሩን ጸጋ ይለዋል፡ ለሰ
 ው የሚሰጠው ስለሆነ። ወዘመለኮቱ ጸጋ ምሉዓ
 እንዲል። አንድም ጸጋ ሆኖ የሚሰጥ ኃይሉ ለአብ
 ወጸጋ ዘኢሕዳብ እንዲል፤ አንድም ብዕለ ጸጋ በተ

ዋህዶ የከበረ፡ አንድም በለጋስነት የከበረ ሥጋዬን
 ብሎ ደሜን ጠጡ ብሎ የሚሰጥ ከርሱ በቀር ሌላ
 የለምና እንዲህ አለ።
 ንጎሥሥ ዕባዩ ሃህሉ።
 የተርነቱን ብዛት መርምረን እንወቅ።
 እስመ መጽኦ ወአድኃነነ፤
 ሰው ሁኖ አድናናልና።
 ስኦሊ ለ፣ ቅድስት።
 ሰው ሁኖ ከዳነን ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋ
 ውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኻልን።
 መሐለ እግዚአብሔር ለዳዊት በጽድቅ ወኢይኔስሕ
 ተናግሮ የማያስቀር እግዚአብሔር ለዳዊት በዕውነ
 ት ማለለት።
 እስመ እምፍሬ ከርሥከ አነብር ዳቦ መንበርከ፤
 ከባሕርይህ የተከፈለ ልጅህን በዙፋንህ እንዳናርልህ
 ብሎ ማለለት፤ ይህማ የሰሎሞን አይደለም ቢሉ ለጊ
 ዜው ለሰሎሞን ቢሆን ፍጻሜው የጌታ ነውና፤ ጎ
 ቢያ ያጎሥኦ ለክሙ እምአኃዊክሙ ዘከማዩ ወሎ
 ቱ ስምዕዎ ያለው ለጊዜው ለኢየሱስ ቢሆን ፍጻ
 ሜው ለጌታ አንደሆነ፤ አንድም ሰሎሞን በግዘፍ የ
 ነገሠባቸውን ጌታ በርቀት ነግሦባቸዋልና፤ አንድም
 የጌታ መንግሥቱ ዳዊት ስምዒ ወለትዩ ወርአዬ
 ብሎ በተናገረለት በምዕመናን ላይ ነውና፤ አንድም
 ነገሠ መበሉ በቁሙ በሥጋ ዳዊት ነውና። ዲቦ መ
 ንበረ ዳዊት ተጸንዕ መንግሥቱ ለክርስቶስ እንዲል

ወሰብ ተወክሮ ውእቱ ዳድቅ ከመ እምኔህ ይትወ
 ለድ ክርስቶስ በሥጋ።
 ክርስቶስ በሥጋ ክርሱ እንዲወለድ ባመነ ጊዜ።
 ፈቀደ ይገሥሥ ወይርከብ ማጎደሮ ዘእግዚአብሔ
 ር ቃል፤ የአካ
 ላዊ ቃል ማደሪያውን መርምሮ ያውቅ ዘንድ ወደደ።
 ወፈጸመ ዘንተ በዓቢይ ትጋህ።
 ቀኖና ገባ።
 ወእምዝ ጸርሐ በመንፈስ ወይቤ ናሁ ሰማዕናሁ በኤ
 ፍራታ ወማጎደሮ ለእምላክ ያዕቆብ፤
 ከዚህ በኋላ በኤፍራታ ተወልዶ በጎል ተጥሎ በጨ
 ርቅ ተጠቅሎ በግዕዝ ሕፃናት ሲያለቅስ ሰማነው አለ
 እንተ ይእቲ ቤተ ልሔም ዘኃረያ አማኑኤል ይት
 ወለድ ውስቴታ በሥጋ ለመድኃኒተ ዚእነ፤
 እኛን ስለማዳን ይወለድባት ዘንድ የመረጣት ቤተ
 ልሔም ናት አለ፤ ዳዊት ኢያቡሴምንን ወግቶ ደብ
 ረ ጸዮንን አቅንቶ በጸድ በዝግባ በተሠራ ቤት
 ተቀምጦ ስለ ናታን ነቢዩ ሊጠይቀው መጣ አዝ
 ኖ በያየው ምን ሆነህ አዝነሃል አለው፤ ምነው አላ
 ዝን እኔ በጸድ በዝግባ በተሠራ ቤት ተቀምጫ ታቦ
 ተጸዮን በድንኳን ተቀምጣ አለው። ጠላት ነው ጠ
 ፍቶልሃል አታንጽም አለው ያውስ ለእግዚአብሔር
 ታላመለከትህልኝ ይሆናልን አለው፤ ከዚህ በኋላ ሁለ
 ቱ ቀኖና ቢገቡ የቤተ መቅደስ ነገር ለናታን ተገ
 ለጸለት። አኮ አንተ ዘትንድቅ ሊተ ቤተ። አላ ወል

ድክ ዘወጽእ እምሐቄክ ውእቱ ይነድቅ ሊተ ቤተ
 በስምዩ አለው። ለርሱ ግን የበለጠ የሥጋዊ ነገር
 ተገልጸለት። ናሁ ሰማዕናሁ በኤፍራታ አለ። በኤፍ
 ራታ ተወልዶ በጎል ተጥሎ በጨርቅ ተጠቅሎ በ
 ግዕዝ ሕፃናት ሲያለቅስ ሰማነው አለ የበለጠ ነገር
 ም መግለጽ ለእግዚአብሔር ልማዱ ነው። ዕዝራ
 ሚጠተ እስራኤልን ሲሻ ቀኖና ቢገባ የበለጠ የሥ
 ጋዊ ነገር ተገልጸለት። አንበሳ ወጽእ እምገዳም ው
 እቱኬ ወልድ ውእቱ እንዳለ። ዳንኤልም ሚጠተ እ
 ስራኤልን ሲሻ ቀኖና ቢገባ የበለጠ የሥጋዊ ነገር
 ተገልጸለት እስከ ክርስቶስ ንጉሥ ትትሐነጽ መቅ
 ደስ እንዳለ። እሱም ናሁ ሰማዕናሁ በኤፍራታ አለ
 ካዕበ ይቤላ ካልዕ እምነቢያት።
 ከነቢያት አንዱ ሚክያስ ዳግመኛ እንዲህ አላት።
 ወአንቲኒ ቤተ ልሔም ምድረ ኤፍራታ ኢትቴሐ
 ቲ እምነገሥተ ይሁዳ።
 እንቺም የኤፍራታ ዕፃ የምትሆኝ ቤተ ልሔም ነገ
 ሥታተ ይሁዳ ከነገሡባቸው አህጉር ብትበልጭ እ
 ንጂ አታንሽም።
 እስመ እምኔከ ይወጽእ ንጉሥ ዘይርአዮሙ ለሐ
 ዝብዩ እስራኤል።
 ወገኖቼ እስራኤልን የሚጠብቅ ንጉሥ ባንቺ ይነ
 ግሃልና። ነቢዩ ሚክያስ ነው ሌላውን ሲያስተምር
 ውሎ ወደማታ በርሷ በኩል ሲያልፍ ተፈታ
 ቋያ በቅሎባት አዩ እንዲህ እንደሆነሽ አትቀጥምን

ጉሥ ይነግሥብሻል ነገሪት ይሰማብሻል ድንኳን
 ይተከልብሻል አስራኤል ደጅ ይጠኑብሻል አሕዛብ
 ይገብሩብሻል ብሏታል ይህም አልቀረም ዘሩባቤል
 ነግሦባታል አሕዛብ ገብረውባታል አሥራኤል ደጅ
 ጠንተውባታል ነገሪት ተሰምቶባታል። ድንኳን ተተ
 ክሎባታል። አንድም አንቺም የኤፍራታ ዕፃ የምት
 ሆኝ ቤተ ልሔም ነገሥታት ይሁዳ ከነገሡባቸው አ
 ሀጉር ብትበልጭ አንጂ አታንሽም። አስራኤል ዘነ
 ፍስን የሚጠብቅ ንጉሥ ባንቺ ይወለዳልና ድንኳን
 እንደተተከለባት የብርሃን ድንኳን ተተክሎባታል። አሕ
 ዛብ እንደገቡሩት ሰብአ ሰገል ገብረዋል አሥራኤል
 ደጅ እንደጸኑ የው ነገደ መላእክት ደጅ ጸንተዋል ነገ
 ሪት እንደ ተሰማባት ቅዳሴ መላእክት ተሰምቶባታል
 አንድም አንቺም የኤፍራታ ልጅ የምትሆኝ ቤተ
 ኅብስት አመቤታችን በይሁዳ ከነገሡት ነገሥታት
 ብትበልጭ አንጂ አታንሽም። አስራኤል ዘነፍስን የ
 ሚጠብቅ ንጉሥ ካንቺ ይወለዳልና ከነዋዌው ጠ
 ቀሰው ወበእንቲአክሙ ይጸርፉ አሕዛብ እንዲል።
 አዝ ነገር ለአሉ አለ ተነበዩ ዘበአሐዱ መንፈስ በ
 እንተ ክርስቶስ።
 አዝ ነገርሙ ለአሉ፤ አዝ ነገረ አሉ ሲል ነው። በ
 አንድ በመንፈስ ቅዱስ ተገልጾላቸው የክርስቶስን
 ነገር የተናገሩ ሚክያስና ዳዊት የተናገሩት ነገር ም
 ን ይረቅ ምን ይጠልቅ፤ አንድም ሚክያስና ዳዊት
 ለተናገሩት ነገር አንክሮ ይገባል።

ሎቱ ስብሐት ምስለ ኄር አቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ
 እምይእዜ ወእከ ለፃለም፤
 ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዕለተ ምጽአት ድረስ፤ ከአብ ከ
 ባሕርይ አባቱ ከመንፈስ ቅዱስ ከባሕይ ሕይወቱ ጋ
 ሬ ከብር ይግባውና። ሰአለ ለነቅድስት።
 ከአብ ከባሕርይ አባቱ ከመንፈስ ቅዱስ ከባሕርይ
 ሕይወቱ ጋራ ከብር ከሚገባው ልጅሽ ጽንዕት በድን
 ግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።
 ዳዊት ዘነግሠ ለአስራኤል አመ ይትነሥኡ
 ላዕሴሁ ዕልዋን።
 ለአስራኤል የነገሠ ዳዊት ለበጎ ነውና ለአሥራኤ
 ል አለ፤ ለክፉ ቢሆን በአስራኤል ይል ነበር። አሎ
 ፍላውያን በጸላትነት በተነሡበት ጊዜ፤
 ፈተወ ይስተይ ማየ እምፃዘቀተ ቤተ ልሂም።
 ከቤተልሔም ምንጭ ውሀ ይጠጣ ዘንድ ወደደ፤
 ዳዊት ታመመ ቢታመም ዘመዶቹ ቀሳ አወጡት፤
 አሎፍላውያን ይህን ሰምተው ቤተ ልሔምን አልፈ
 ው ሰፈሩ። ከቤተልሔም ምንጭ ውሀ ማን ባመጣል
 ኝ አለ ያለዘት የተሬ ውሀ ነውና። አንድም ሲጠጣው
 ያደገ ነውና። አንድም ማየ ሕይወትነት ያለው ነውና
 እንደ ልደታ ወሀ። አንድም ወይ እኔ ዳዊት ድሮ ታ
 መምሁና ጠላቶቹ ሠለጠኑ ሲል የኃያላኑን ልቡና
 ለመፈተን፤
 ፍጡነ ተንሥኡ መላሕቀተ ሐራሁ
 የጭፍራ አበጋዘቹ አዲናን አያቡስቲ አልያናን አፋ

አፋቸውን ታጥቀው ዘገራቸውን ነጥቀው እረዋታቸውን ጭነው የማን ጌታ በውሀ ጥም ይሞታል ብለው ፈጥነው ተነሡ።

ወተቃተሉ በውስተ ትዕይንተ ዕልዋን።

በኢሎፍላውያን ከተማ ተዋጉለት። መዋጋትስ አልተዋጉም ሲያዋቸው ጊዜ አሊሀማ ካልተለወጡ ይሞታሉ ብለው የወንድ በር ሰጥተዋቸው ቀድተው አምጥተውለታል።

ወአምጽኡ ሎቱ ውእተ ማየ ዘፈተወ ይስተይ።

ይጠጣ ዘንድ የወደደውን ውሀ አመጡለት።

ወሶበ ርአየ ውእቱ ጸድቅ ከመ አጥብቡ ወመጠወ ነፍሶሙ ለቀትል በእንቲአሁ።

ስለርሱ ሰውነታቸውን ለሞት አሳልፈው እንደ ሰጡ ባየ ጊዜ። ከዓወ ውእተ ማየ።

የረዋቱን ውሀ አፈሰሰው።

ወኢሰትየ እምኔሁ።

በማለፊያውም ቀድተው የሰጡትን አልጠጣም።

ወእምዝ ተነሎቁ ሎቱ ጽድቅ እስከ ለዓለም።

ጽድቅ ቢል ጽድቅ ሁኖ ተነገረለት፤ ጽድቅ ቢል ከጽድቅ ገብቶ ተቈጠረለት፤ የሚወደውን ነገር መሥዋዕት ይሁነኝ ብሎ አፍሶታል። አንድም የናንተን ደም መጠጣት ነው ብሎ አፍሶታል። በግብጽ ያሉ መነኮሳት በመት ሁለት ጊዜ ያበሰላሉ ከዚህ በኋላያን የደረሰውን ዙሪክ-ሪቱን እያነሡ ይመገባሉ። ከአኃው አንዱ በታመምም ትኩስ እንጂራ የሚያመጣልኝ

በገኝ በቀመስሁ አለ። ከዚህ በኋላ የማን ወንድም ትኩስ እንጂራ እያለ ይሞታል ብሎ በመካከሉ በርበር የሚባል ጋላ ያለበት ነው ያነን አልፎ ሃይ አምጥቶ አምጥቼልሃለሁ ቅመስ አለው። በርበር ቢገልህ ከሂድህ በት ድቀት በያገኝህ ሥጋህን መብላት አይደለም አይሆንም ብሏል እምቢታና እምቢታን ያነጻጽራሉ እንጂ እርሱስ ተገልግሎ ቀምስዋል፤ አንድም እስራኤል ማለት ሕዝበ እግዚአብሔር ማለት ነው። ፍጥረቱ ሁሉ የሠለጠነ አዳም ፍትወታት እኩያት ኃጣውእ በጸላትነት በተነሡበት ጊዜ ከመቤታችን ከተገኘ ከጌታ ጉን የተገኘ ማየ ገቦን ይጠጣ ዘንድ ወደደ። የተፋፋት አበጋዘች ሃይማኖት ትውክልት ተፋቅሮ ፈጥነው ተነሡ። በአጋንንት ከተማ ተዋጉለት። ይጠጣው ዘንድ የወደደውን ማየ ገቦ አመጡለት አለ፤ አዳም አድነኝ አለ እንጂ መትልኝ ተሰቀልልኝ አላለም። ነቅዕ የሚያገናኛቸው ስለሆነ ደሙን ውሀ አለው። ለአዳም ሃይማኖት ትውክልት ተፋቅሮ ጌታን ለሞት አሳልፈው እንደሰጡለት ባየ ጊዜ። አንዱም አንዱ በሰማዕትነት ደሙን ያፈሣል ሆነ በራሱ ደም አልዳነም ከጽድቅ ተቈጸረለት እንጂ። ጽድቅ ቢል ጽድቅ ሁኖ ተነገረለት እንጂ። አማን መነኩ ሰማዕት ጣዕማ ለዛ ዓለም። አዳናን ኢያቡስቴ ኤልያናን ጣዕመ ዓለምን እንደናቁ፤ ጻዊት ጣዕመ ማይን እንደናቀ፤ ሰማዕታት ጣዕመ ዓለምን ናቁ።

ወከዓዉ ደሞሙ በእንተ እግዚአብሔር ።
አዲኖን ኢያቡስቴ ኤልያናን ስለ ዳዊት ብለው
ደማቸውን እናፍስ እንዳሉ። ዳዊት ውሀውን እንዳ
ፈሰሰ ሰማዕታትም ስለ እግዚአብሔር ብለው ደማ
ቸውን አፈሰሱ።

ወተዓገሡ ሞተ መሪ በእንተ መንግሥተ ሰማያት።
አዲኖን ኢያቡስቴ ኤልያናን ስለ ዳዊት ብለው
መራራ ሞትን እንታገሥ እንዳሉ። ዳዊት ጽምዓ
ማይን እንደታገሡ ። ሰማዕታትም መራራ ሞትን
ታገሡ ።

ተሣላን በከመ ዕብዩ ሣህልክ።
እንዘ ይብሉ ያለበት ነው፤ እንደ ቸርነትህ ብዛት
ይቅር በለን እያሉ አንድም እንዲህ ይላል ሊቁ።
እኛስ እንደ ሰማዕታት ከዓላውያን ነገሥታት ከ
ዓላውያን መኳንንት ገብተን መከራውን ታግሠን
ተቀብለን እንደ ምዕመናን ከፍትወታት ከእነዚያት
ከኃጣውኦ ተዋግተን ድል ነሥተን መዳን አይቻለ
ንምና እንደ ቸርነትህ ብዛት ይቅር በለን አለ፤ አ
መሥግንኝ ብትለው ምነው ወደሌላ ሄደ በሉ።
ወደሌላ መሄዱም አይደለም ዳዊት አባቷ ነውና፤
መንግሥተ ሰማያትም ሁኖ የሚወረሰው ከሱቀ የነ
ሣው ሥጋ ነውና የርሱቀም ሥጋ ከዳዊት የተገኘ
ሥጋ ነውና ።

ሰአሊ ለነ ቅድስት።
መንግሥተ ሰማያት ከሚባል ልጅሽ ጽንዕት በድን

ግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኛልን ።

እሐዱ ዘእምቅድስት ሥላሴ ርእዮ ተሕትና።
ከቺቱ አካል ፩ዱ አካል በእግረ አጋንንት መረገጣ
ችነን መጠቀጠቃችንን አየና ።

አጽነነ ሰማየ ሰማያት ።

ባሕርዩን ዝቅ አድርጎ ።

መጽአ ወኃደረ ውስተ ክርሠ ድንግል፤

ሰው ሁኖ በድንግል ማጎፀን አደረ። አንድም ከቺቱ
አካል ፩ዱ አካል በእግረ አጋንንት መረገጣችንን፤
መጸቃታችንን አይቶ ባሕርዩ መላእክትን ባሕርይ

አላደረገም፤ ባሕርዩ ሰብእን ባሕርይ አድርጎ በድን
ግል ማጎፀን አደረ። ኢነሥአ ለዘነሥአ እመላእክት
አላ ዘእንበለ ዳዕሙ እምዘርዓ አብርሃም እንዲል፤

ወከነ ሰብአ ከማነ ዘእንበለ ኃጢአት ባሕርታ።

ከብቻዋ ከኃጢአት በቀር እንደኛ ሰው ሆነ፤

ወተወልደ በቤተ ልሂም በከመ ሰበኩ ነቢያት፤

ሚከያስና ዳዊት በቤተ ልሂም ይወለዳል ብለው እ
ንደተናገሩ፤ በቤተ ልሂም ተወለደ፤

አድኃነ ወቤዘወነ፤

አድኃነ እንደ አምላክነቱ። ቤዘወነ እንደ ሰውነቱ ።

ይሙት ቤዘነ በትስብእቱ ወየሀበነ መድኃኒተ ዘከመ
መለኮቱ እንዲል ።

ወረሰየነ ሕዝብ ዚአሁ ። ወገኖቹ ያልነበርን እኛን

ወገኖቹ አደረገን የቀደመው የረድኤት ነው፤ የዛሬ

ው የኩነት ነውና፤ እንዘ ቀዲሙ ኢኮንክሙ ሕዝብ

ይእዜሱ ሕዝብ እግዚአብሔር አንትሙ እንዲል፤

ሰአሊ ለነ ቅድስት ።

ወገኖቹ ካደረገን ልጂሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋው
 ን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን፤ ቅድስት ንጽሕት
 ጽንዕት ከብርት ልዩ ሲል ነው። ንጽሕትም አለ ሌ
 ሎች ሴቶች ከነቢብ ከገቢር ቢነጹ ከሐልዮ አይነ
 ጹምና፤ እርሱዋ ግን ከነቢብ ከገቢር ከሐልዮ ንጽ
 ሕት ናትና። ወኢረከሰት በምንትኒ ግብር እምዘፈ
 ጠራ ድንግል በሕሊናሃ ወድንግል በሥጋሃ እንዲል
 ጽንዕትም አለ ሌሎች ሴቶች በጸኑ ለጊዜው ነው
 ኋላ ግን ተፈትሐ አለባቸው፤ እርሱዋ ግን ቅድመ
 ፀኒስ ቅድመ ወሊድ ጊዜ ወሊድ ድኅረ ወሊድ ጽ
 ንዕት ናትና፤ ከብርትም አለ ሌሎችን ሴቶች ብናከ
 ብራቸው ጸድቃንን ሰማዕታትን ወለዱ ብለን ነው
 እሱዋን ግን ወላዲተ አምላክ ብለን ነውና። ልዩም አለ
 እናትነት ከድንግልና አስተባብራ የምትገኝ ከመቤ
 ታችን በቀር ሌላ ሴት የለችምና ዓይነ ዓቢሆን አ
 አምሮውን ለብዎውን ሣይብን አልፋው አቢሆን ለ
 ምኝልን ማለት ነው ልመናስ ከዚያ በኋላ ስንኳን
 በርሱዋ በሌሎችም የለባቸውም በቀደመ ልመ
 ናዋ የምታከምር ስለሆነ እንዲህ አለ እንጂ ይ
 ኸን ሲጨርስ በያዘችው መስቀለ ብርሃን ባርካው
 ወደሰማይ ታርጋለች እርሱም እጅ ነሥቶ ይ
 ቀራል።

ውዳሴሃ ለእግዝእትን ማርያም ድንግል ወላዲ
 ተ አምላክ ዘይትነቡብ በዕለተ ዓርብ ፤
 ይዘትስ እንደ መጣ ስዱስ ቢል በቀና ንበር ።
 ወደ ምሥጢር ሂዶ ዓርብ አለ እንጂ ዓርብ
 ማለት የፍጥረት መካተቻ ማለት ነው። ስድስቱን
 ቀን ሲፈጥር ሰንብቶ በሰባተኛው ቀን በዕለተ ቀዳ
 ሚት አልፎጠረም። ወአእረፈ እግዚእነ አምላኩ ግ
 ብሩ ዘአኃዘ ይግበር እንዲል። አንድም የመና መካ
 ተቻ ማለት ነው። ሰባቱን ቀን መናው እየዘነመላቸ
 ው ሲለቅሙ ሰንብተው በስድስተኛዬቱ ቀን በዕለተ
 ቀዳሚት አይዘንምም የቀዳሚቱን ዓርብ ደርበው ያ
 ገባሉና የመና መካተቻ ማለት ነው። አንድም የሥ
 ራ መካተቻ ማለት ነው። ሠላሳ ሶስት ዓመት ከሶስ
 ት ወር በዚህ ዓለም የሰውነት ሥራ ሲሠራ ኑሮ
 በዚህ ቀን ሥራውን ፈጽሞ አርጎል። ወዓርብ ፋሲ
 ካሆሙ ለአይሁድ እንዲል። አለፈ ተከተተ ሲል ነ
 ው። በዚህም ቀን እመቤታችን ትመጣለች የብርሃን
 ድብብ ይዘረጋል የብርሃን ምንጻፍ ይነጻፋል ከዚያ
 ላይ ሁና ሰላም ለከ አፍቀሮዩ ኤፍሬም ትለዋለች፤ እ
 ርሱም ታጥቆ እጅነሥቶ ይቆማል። ወድሰኒ ትለዋለ
 ች ክርክር አልቋልና ባርክኒ ይላታል በረከተ ወል
 ድዩ ወአቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ይኅድር በላዕልክ ት
 ለዋለች። ምስጋናዋን ይጀምራል። ውዳሴ ዘኅርብ ው

ዳሴ በዓርብ ውዳሴ ለእግዝእትን ማርያም ድንግል ወ ላዲተ አምላክ ዘይትነበብ በዕለተ ዓርብ ይላል ቃለ ጸ ሐሬ ነው እሱ ግን ምስጋናዋን ቡርክት አንቲ ብሎ ይ ዠምራል። በዚህም ቀን ከወትሮው ይልቅ ደናግልን አስከትላ ትመጣለች።

ቡርክት አንቲ እምአንስት ።

ከሌቶች ተለይተሽ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የ ሌለብሽ በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ እያማለድሽ የ ምታሰጭ ነሽ።

ወቡሩክ ፍሬ ከርሥኪ።

የማገፀንሽም ፍሬ ኢየሱስ ክርስቶስ መርገመ ሥ ጋ መርገመ ነፍስ የሌለበት በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ የሚደድል ነው።

አማርያም ድንግል ወላዲተ አምላክ ዘእንበለ ርኩስ አምላክን የወለድሽ ድንግል ማርያም።

ሠረቀ ለነ እምኔኪ ፀሐየ ጽድቅ።

ድንግል ዘእንበለ ርኩስ ብሎ ይገጥጣል። ፀሐየ ጽ ድቅ ጌታ ከንቹ ተወልዷልና ይኣተ አሚረ ይሠር ቅ ፀሐየ ጽድቅ ወሕይወት ታሕተ ከነሬሁ ካለው ከነቢዩ አያይዞ እንዲህ አለ።

ወአቅረባን ታሕተ ከነሬሁ።

በከንፊ ረድኤቱ አቀረባን ከንፍ ሥልጣን መለከት ረድኤት መስቀል ሐዋርያት፣ የቆቅ አውራ ማልዶ ተ ነሥቶ ይጮሀል። ቆቅሕ ይነቁ ወያሱተጋብዕ ዘኢወለደ እንዲል፣ የቆቅ ገላግልት አባታቸውን መስጧቸው

ተሰበሰበው ባንድ ሲለቅሙ ያረፍዳሉ። በቀትር ጊዜ ቀና ብለው አይተው አባታቸው እንዳልሆነ አውቀው ጥለውት ይበተናሉ የቆቅ አውራ የተባለ ዲያብ ሎስ ነው ማልዶ ተነሥቶ እንደ መጮሀ በገንት አ ዳምና ሔዋንን አስቷል። የቆቅ ገላግልት አባታችን ነው መስጧቸው ተሰበሰበው ባንድ ሲለቅሙ እንደ ማርፈድ አምስት ሺህ ከምስት መቶ ዘመን ኃጢአ ት ሲያሠራቸው ጣዖት ሲያስመልካቸው ነሯል። በ ቀትር ጊዜ ቀና ብለው አይተው አባታቸው እንዳል ሆነ አውቀው ጥለውት እንደ መበተን ጌታ ሰው በሆነ ጊዜ እሱን ጥለውት በጌታ አምነዋልና።

እስመ ውእቱ ፈጠረን።

በሐዲስ ተፈጥሮ በጥንተ ተፈጥሮ ፈጥሮአልና።

ሰአሊ ለነ ቅድስት። በሐዲስ ተፈጥሮ በ

ጥንተ ተፈጥሮ ከፈጠረን ልጅሽ ጽንዕት በድንግል ና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ቅድስት እንዳለፈው።

ለኪ ለባሕተትኪ ኦአግዝትን ወላዲተ አምላክ።

አምላክን የወለድሽ እመቤታችን አንቹን ብቻሽን እመ ብርሃን አንቲ።

የብርሃን እናቱ ነሽና።

ናዓብየኪ በሰብሐት ወበውዳሴ።

በአፍዓ በውስጥ በሥጋ በነፍስ እናከብርሻለን እና ገንሻለን።

ቡርክት አንቲ ተዓብዶ እምሰማይ።

ከሰማይ ትበልጫለሽ። ወትኩብሪ እምድር።
 ከምድርም ትበልጫለሽ። ሰማይና ምድር የማይቻሉትን ችለዋለችና። በሥጋማ አለያስ ችለውት የለምን ቢሉ አኒያ እርከዋን ምክንያት አድርገው ነው። እርስዋ ግን በባሕርይዋ ነውና፤ አንድም፣ ከመላእክት ትበልጫለሽ ከደቂቀ አዳምም ትበልጫለሽ። አንድም ከልዑላን ትበልጫለሽ። ከትሑታኑም ትበልጫለሽ። ልዑላን ትሑታን በመላእክት በደቂቀ አዳም ዘንድ አለ።
 ወላዕለ ኩሉ ሕሊናት፣ ከሕሊናት ሁሉ በላይ ነሽ። ሕሊናት አስቦ ክብርዋን አይፈጽመውምና።
 መነ ዘይክል ነቢ.በ ዕበይኪ፣ ነቢ.በ ዕበይኪ ክብርሽን ገናንነትሽን መናገር የሚቻለው ማነው፤
 ወአልቦ ዘይመስል ኪያኪ፣ አንቺንስ የሚመስል ማነው፤ አንድም ክብርሽን ገናንነትሽን መናገር የሚቻለው የለም። አንቺንም የሚመስል የለም።
 አማርያም መላእክት የዓብዱኪ፣ መላእክት ያከብሩሻል ያገኑሻል፣ ወሱራፊል ይሴብሐኪ። ሱራፊልም ያመሰግኑሻል። እስመ ዘይነብር ዲበ ኪሩቤል ወሱራፊል መጽአ ወዓደረ ውስተ ከርሥኪ።

በኪሩቤል በሱራፊል አድሮ የሚኖረው እርሱ ሰው ሁኖ በማጎፀንሽ አድሮዋልና። መፍቀሬ ሰብእ አቅረቢን ኅቤሁ። ሰውን የሚወድ ሰው የሚወደው እርሱ ካባቱ ጋራ አስታረቀን። ከራድዮን የሚባል ፀጃ ያፍ አለ ከነ ገሥታቱ ቤት ይኖራል። ሰው ሲታመም አምጥተው ከፊቱ ያኖራል። የሚሞት እንደሆነ ፊቱን ይመልስበታል የሚደን እንደሆነ ቀርቦ አፋን ካፋ አድርጎ እስትንፋሱን ይቀበለዋል ነጭ የነበረው ይጠቀራል። ዋዕዩ ፀሐይ ሲሻ ወደ ንዩር ይወጣል። ፫ት ሰዓት ዋዕዩ ፀሐይ ተመቶ ወደ ባሕር ይወርዳል። ፫ት መዓልት ፫ት ሌሊት በከርሠ ባሕር አድሮ የቀደመ ጠጉሩን መልጦ ታደሶ ይወጣል። ያፍ ፀጃ የተባለ ጌታ ነው ፀጃ በመለኮቱ እንዲለው። ድውይ የተባለ አዳም ነው ቀርቦ እስትንፋሱን እንደመቀበል ባሕርዩን ባሕርይ አድርጓል ደዌ በእስትንፋስ ወደሱ እንደተመለሰ የአዳምን ባሕርይ ባሕርይ ቢያደርግ በአዳም የተፈረደውን መከራ ተቀብሏል። ወደእ እግዚአብሔር ኪየሱስ ክርስቶስ ውስተ ኩሉ ፀዋትወ መከራ እንተ ባቲ አመከረን ጸላዒ እንዲል። ወደ አዩር እንደ መውጣት ወደ መስቀል መውጣት ነው። ዋዕዩ ፀሐይ ሲሰማው ወደ ባሕር እንደ መውረድ ወደ መቃብር መውረድ ነው። ፫ት መልዓት ፫ት ሌሊት በከርሠ ባሕር አድሮ የቀደመ ጠጉሩን መልጦ ታደሶ እንደ መውጣት ፫ት መ

ዓልት ርት ሌሊት በከርሠ መቃብር ኑሮ ስ ወገን ሁኖ ለመገዛቱ ምሳሌ። ወኃደገ ንዴተ ሀላዌ ተመ ይጠ ወገብአ ውስተ ስብሐተሁ ወክብሩ እንዲል።

ዘሎቱ ክብር ወስብሐት።

ክብር የክብር ክብር ያለው።

ሰላላ ለነ ቀድሰት።
ክብር የክብር ክብር ካለው ልድሽ ጽንዕት በድን ግልፍ ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ቡርክተ አንቲ ማርያም ወቡሩክ ፍሬ ከርሥኪ አድንግል ይወላዲተ አምላክ ምክሆን ለደናግል። ድንግል ማርያም የደናግል መመኪያቸው ነሽ ቀድ ሞገደንዶች በሌቶች ይመኩባቸው ነበር እላንት ከኛ ተገኝታችኋል እንጂ እኛ ከናንተ ተገኝተናልን እ ያሉ ሔዋን ከአዳም ብትገኝ ጌታችን ከመቤታችን ተገኝቶ የለም ብለው የሚመኩባት ሁነዋልና፤ ወበ ከመ አውጽኦ ብእሲ ብእሲተ ዘእንበለ ብእሲት ከ ማሁ አውጽኦት ብእሲት ብእሲ ዘእንበለ ብእሲ ወ ሀሎ ዕዳ ላዕለ ትዝምደ አንስት ወበእንተዝ ከነት ፈዳይተ ዕዳሃ ለሔዋን እንዲል። አንድም ቀድሞ ወ ንዶች ሴቶችን በናንተ ምክንያት ከገነት ወጣ ን እያሉ እርስት አያከፍሏቸውም ነበር ጳውሎስ ብእሲ ወብእሲት ስ እሙንቱ በክርስቶስ ብሎ እስ ኪያስተምር ድረስ በሔዋን ምክንያት ከገነት ብት ወጡ በመቤታችን ምክንያት ገነት መንግሥተ ሰ ማያት ገብታችሁ የለምን ብለው የሚመኩ ሁነዋ

ልና። አንድም በናንተ ምክንያት ሞት መጣብን እያ ሉ ይመኩባቸው ነበር። በመቤታችን ሕይወት ተገ ጃቷልና በማቴዎስ ያሉ የሐምስ ጠባባት መመ ኪያቸው ነሽ። አንድም ለደናግል ዓስበ ድንግል ናቸውን ታሰጣቸዋለችና ምክሆን ለደናግል አለ። ዘእምቅድመ ዓለም ሀልው ተሰብአ እምኔኪ ብሉ የ መዋዕል ወጽኦ እምከርሥኪ።

ቅድመ ዓለም የነበረ እርሱ ሰው ሁነዋልና ካንቹ ተወለደ። ሥጋን ነሥኦ።

የኛን ሥጋ ነሥቶ፤

ወመንፈሶ ቅዱስ ወሀበነ፤ የርሱን ሕይወት ሰጥቶ፤ ወረሰየን ዕሩያን ምስሌሁ በብዝኃ ኒሩቱ፤ ከርሱ ጋራ አስተካከለን አለ በቸርነቱ ጠዛት እንደ ንመስለው አደረገን ሲል ነው፤ እምከመ አረይነ ሕ ማመ ንጌሪ ክብረ እንዲል፤

አንቲ ተዓብዬ እምብዙኃት አንስት፤

ከብዙ ሴቶች አንቹ ትበልጫለሽ አዲንቱማ ካንዲቱ ብትበልጥ ምን ድንቅ ነዋ ብሎ፤

አለ ነሥኦ ጸጋ ወክብረ።

ክብር የክብር ክብር ካላቸው ከብዙ ሴቶች አንቹ ትበልጫለሽ።

አማርያም ወላዲተ አምላክ ሀገር መንፈሳዊት ዘኃ ደረ ላዕሌሃ አግዚአብሔር ልዑል።

አምላክን የወለድሽ ድንግል ማርያም ልዑል አግዚ አብሔር የከተመብሽ ረቂቅ ከተማ ነሽ። ንጉሥ ለ

ከተማው እንዲኖር ህ ወር ካጅ ቀን ማኅፀነ-ዋን ዓለ
ም አድርጎ ኖሮበታልና ሀገረ እግዚአብሔር አላት
እስመ ዘይነብር ዲበ ኪሩቤል ወሱራፌል በእራን
ኪ ሐቀፍኪያ።

ለ የቀረው ነው። በኪሩቤል በሱራፌል አድሮ የሚ
ኖረው እሱን በማህል እጅሽ ይዘሽዋልና። ሕፃናት
አናት ይወርዳቸዋልና ብለው በማኸል እጃቸው እ
ንዲገዙቸው። አንድም በክንድሽ ይዘሽዋልና።
ወዘያሱሴ ለኩሉ ዘሥጋ በብዙኃ ነፋቱ አኃዘ አጥ
ባተኪ ወጠበው ሐሊበ።

በቸርነቱ ባዛት ፍጥረቱን ሁሉ በገናም አብቅሎ
በፀሐይ አብስሎ የሚመግበው እርሱ ጡትሽን ይዘ
ጠባ። አንድም ሰውን ሁሉ ሥጋውን ደሙን ሰጥቶ
የሚመግበው እርሱ ጡትሽን ይዘ ጠባ።

ዘውአቱ አምላክን መድኃኔ ዙሉ።

ይኸውም ፈጣሪያችን መድኃኒታችን ነው።

ይርእየን እስከ ለዓለም።

ለዘለዓለም ይጠብቀናል።

ንስግድ ሎቱ ወንሰብሐ።

እንሰግድለት እናመሰግነው ዘንድ።

እስመ ውአቱ ፈጠረን።

በሐዲስ ተፈጥሮ በጥንተ ተፈጥሮ ፈጥሮናልና። ሰ

ጊድ ሁለት ወገን ነው። ልዱ ከዚህ አንሥተህ የፈ

ጠርሽኝ ሲል ነው። ሁለተኛ በኃጢአት ምክንያት

ብሰኛክል በንስሐ አዳንሽኝ ሲል ነው።

ሰአሊ ለነ ቅድስት። ሰጊድ ከሚገባው ል
ጅሽ ጸንፅት በድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይ
ነሣን ለምኝልን።

ማርያም ድንግል ሙዳየዕፍረት ነቅዳ ፈልፈል
ማየ ሕይወት።

ነቅዕና ፈልፈል አንድ ወገን እመቤታችን። ማየ ሕ
ይወት ጌታ። አንድም ነቅዕ እመቤታችን። ፈልፈል
ጌታ። ማየ ሕይወት ልጅነት ኅድገት ሊተ ነቅዳ ማየ
ሕይወት ወከረዩ ዓዘቅተ ዘኢይትረከብ ማየ እንዲል
ፍሬ ከርሣ አድኃኒ ዙሎ ዓለመ።

የማኅፀኑ ፍሬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰውን ሁሉ አ
ድኑዋልና።

ወሠዓረ እምኔን መርገመ።

ከኛ መርገመ ሥጋን መርገመ ነፍስን አጠፋልን።

ወገብረ ሰላመ ማዕከሉን በመስቀሉ።

በመስቀሉ ኅሩይ ማዕከለ እግዚአብሔር ወሰብእ
እንዲል። በመካከል ሁኖ አስታረቀን። ወገብረ ሰላመ
በደመ መስቀሉ እንዲል።

ወበትንሣኤሁ ቅድስት አግብጦ ለብእሴ ዳግመ ው
ስተ ገነት።

ያልተካከለ ዳግመ ነው። ለመውጣታቸው መግባታ
ቸውን ዳግመ አለ። አንድም የተካከለ ዳግመ ነው
ቀድሞ ለመግባታቸው ኋላ መግባታቸውን ዳግመ
አለ። በልዩ ትንሣኤው አዳምን ዳግመኛ ወደ ገነት
መለሰው። በልዩ ትንሣኤው አለ ከነአልዓዘር ትንሣ

ኤ ሲለይ። እሊያ አስነሸ. ይሸሉ፣ እርሱ ግን በገዛ ሥልጣኑ ነውና። ወተንሣኦስ በሥልጣን በሕቲት ዩ እንዲል። አብ አንሥኦ መንፈስ ቅዱስ አንሥኦ በ.ል፤ አንድ ነው። ዕሪናቸውን መናገር ነው አንድም የነአልዓዘር ትንሣኤ በብሉይ ሥጋ ነው የርሱ ግን በሐዲስ ሥጋ ነውና። የነአልዓዘር ትንሣኤ ሞትን ያስከትላል። የርሱ ግን ሞትን አያስከትልምና። አንድም የነአልዓዘር ትንሣኤ ዘገብዔን ይጠብቃል፤ የርሱ ግን አይጠብቅምና።

ሰአሊ ለነ ቅድስት ።

አዳምን ዳግመኛ ወደገነት ከመለሰ ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ግርያም ነጽሕት ድንግል ወላዲተ አምላክ ማዕምንት ።

ድንግል ግርያም የታመነች አምላክን የወለደች ናት። ንስጥርስ ሕስወኔ ትሰመይ ቅድስት ድንግል ወላዲተ አምላክ። ወአማነ ትሰመይ ወላዲተ ሰብእ ብሏት ነበርና እንዲህ አለ።

ማዕምንት ሰአሊተ ምሕረት ለውሉደ ሰብእ፤ የታመነች የምሕረት አማላጅ ናት አለ፤ ከዚህ ዓለም ሰው ሲለይ የዚህ ዓለም ሰው አማልዶኝ ያሉት እንደሆን ነገር አጽንቶ ይመለሳል ከዚያ ሲለይ እንዲህ አለ።

ሰአሊ ለነ ኅብ ክርስቶስ ወልድኪ ።

ከልጅሽ ዘንድ አማልጅን፤ ይሥረይ ኃጢአተነ።

ኃጢአታችንን ያስተሠርይልን ዘንድ። ሰአሊ ለነ ቅድስት ።

ኃጢአታችንን ከሚያስተሠርይ ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን፤

ግርያም ድንግል ትጸርሕ በቤተ መቅደስ ። ድንግል ግርያም በቤተ መቅደስ ጸርሐት ሲል ነው ተናገረች አለ። አመ ይወጽኡ እስራኤል እምግብፅ አመ ይትነሥኡ ላዕሌሁ ዕልዋን እንዲል ። ጸርሃት አለ፤ ጮሆ የተናገሩት ሩቅ እንዲሰማ ነገሩ ፅንፍ እስከ ጽንፍ ይደርሳልና ጸርሐት አለ እንጂ ተናገረች ሲል ነው ።

ወትብል የአምር እግዚአብሔር ከመ አልብዩ ዘዩ አምር በዕደ ። ወኢምንትኒ ዘእንበለ ድምፀ ቃሉ ለመልአክ ዘአብዕረኒ በክብር ወይቤለኒ ሰላም ለኪ አቅድስት ድንግል። ምልዕተ ክብር እግዚአብሔር ከሥጋሽ ሥጋ ከነፍስሽ ነፍስ ነስቶ አንድ አካል ይሆናል ብሎ መልአኩ አክብሮ ከነገረኝ ነገር በቅር ምንምን የማውቀው እንደ ሌላኝ እግዚአብሔር ያውቃል ብላ ጸርሐት፤ ተናገረች አለ። አመ ቤታችን የብፅዓት ልጅ ናት ሶስት ዓመት ሲሆናት እናት አባቷ ወስደው ለካህናት ሰጥተዋታል። ካህናትም ከቤተ መቅደስ አገቧት። ከቤተ መቅደስ አሥራ ፪ ዓመት ትኖራለች ይህ አሥራ ሁለት ካባት ከናቷ ቤት ሶስት። አሥራ አምስት ዓመት ሲሆናት አይሁድ ናሁ ወርዘወት ወለተ እስራኤል፤ መጠነ አ

ንስት አደረሰች ቤተ መቅደስ ታሳድፍብናለች ት
 ውጣልን አሉ። ዘክርያስ ገብቶ እንደ ምን ትሆኝ
 ብሎ ቢጠይቃት ወደ እግዚአብሔር አመልክትልኝ
 እንጂ እኔ ምን አውቃለሁ አለቺው። ወደ እግዚ
 አብሔር ቢያመለክት ከነገደ ይሁዳ ሚስቶቻቸው።
 የሞቱባቸውን አስቈጥረህ ብትራቸውን ከቤተ መ
 ቅደስ አግብተህ አውጣ አለው።

ብትራቸውን ሰብስቦ ከቤተ መቅደስ አግብቶ ቢያ
 ወጣው። ከበትረ ዮሴፍ አዮሴፍ ወልደ ዳዊት ኢ
 ትፍራህ ነሢኦታ ለማርያም ፍሕርትክ የሚል ተቀ
 ርዖ ተገኝቷል ርግብም ወርዳ ከራሱ ላይ አርፋብ
 ታለች ዕፃም ቢጣጣሉ ለሱ ደርሳዋለች። በዚያም በ
 ዚያም ሆነ እንካ ካላሰናበትንህ አትንካ ብለው ሰጡ
 ት ከዚህ በኋላ ከቤቱ ወስዶ አኖራት ጊዜው ዓ
 ፀባ ነበርና ንግድ ሂዶ ሶስት ወር ኑሮ ቢመለስ ዮ
 ሐንስ የሚባል ፈላስፋ ወዳጅ ነበረው ሊጠይቀው
 መጣ ተጫውተው ሲሸገው ፈላስፋ ነውና በመል
 ኳ ዓውቆ ይህች ብላቴና ፀንሳለች ካንተ ነው ከሌ
 ላ አለው። እኔስ እንኳን የገበር የሐልዮ አላውቅባ
 ትም አለው እንግዲያውስ ገብተህ ጠይቃት አለው
 ገብቶ አወለተ እስራኤል መኑ ቀረፀ አክናፈ ድንግ
 ልናኪ ቢላት እኔስ መልአኩ አክብሮ ከነገረኝ በቀ
 ር ሌላ አላውቅም ብላ ተናግራ ነበርና ጸርሐት አለ
 በዚያውስ ላይ አዕዋፍ እንዲራቡ አዕዋም እንዲያ
 ፈሩ የሚያደርግ ማን መስሎሃል አለቺው፤ ከደጃም

የቆመ ደረቅ ግንድ ነበረ አለምልማ አሳይታዋለች
 ከዚህ በኋላ ለበዓል የሚወጡበት ጊዜ ቢደርስ ይገ
 ትም ብወጣ ሴሰንሽ ብለው በደንጊያ ወግረው ይገድ
 ሉብኛል፤ ትቻትም ብሄድ ያረገዝች ታስታውቅ ከደ
 ረቷ ትታጠቅ እንዲሉ ያደረገውን ዓውቆ ትቷት
 መጣ ይሉኛል ብሎ። ወወደቀ ዮሴፍ ውስተ ጸኑዕ
 መዋግደ ሕሊና እንዲል ይኸንን ሲያወጣ ሲያወር
 ድ መልአኩ ይዘህ ውጣ አለው ይዟት ወጣ፤ ከዚ
 ህ በኋላ አይሁድ ለምቀኝነት አያርፉምና፤ ማየ ዘለ
 ፋ ትጠጣልን አሉ ማየ ዘለፋ ቢያጠጣት ብርሀት
 ጸድልት ሁና ተገኝታለች ወአጽደለ ገጸ እምብርሃነ
 ፀሐይ ዘወርኃ ኔሳን እንዲል በዚህ ጊዜ አይሁድ ይ
 ችን ብላቴና በከንቱ አምተናታል ብለው ስለ ጮሁ
 ጸርሐት አለ አንድም ከሆናት ዕለት ዕለት አድንግ
 ል አከ ለዮሴፍ ዘተፍሕርኪ ለተቃርቦ አላ ከመ ይ
 ዕቀብኪ ንጹሐ እስመ ከማሁ ኮነ እያሉ የሚያመሰ
 ግኑ ስለሆነ እንዲህ አለ፤

ዖርኪ ዘኢይፀወር የማይቻለውን ቻልሽ
 አግመርኪ ዘኢይትገመር። የማይወሰነውን ወሰንሽ
 ወአልቦ ዘያገምሮ ምንትኒ።

ምንም ምን የሚወስነው የሌለውን፤
 ይበዝሳ ውዳሴኪ ኦምልዕተ ጸጋ በሁሉ ክብር፤
 ምልዕተ ክብር ሆይ በክብረ ወሊድ ላይ ክብረ ድ
 ንግልናን ደርቦሽ ብትገኝ ላንቺ የተሰጠሽ ክብር ፍ
 ጹም ነው

እስመ ኮንኪ አንቲ ማኅደረ ቃለ አብ፡ የአካላ
 ዊ ቃል ማደሯ ሀ-ነሻልና።
 አንቲ ው-እቱ መንጠላዕት ስፍሕት እንተ ታስተጋ
 ብዎሙ ለመሐይምናን ሕዝበ ክርስቲያን፡
 ምዕመናንን ሰብስቦ የያዘቻቸው ጴጥሮስ በናሕሰ ኢ
 ዮዲ ያያት ሰፊ መጋረጃ አንቺ ነሽ።
 ወትጫህሮሙ ሰጊዶ ለሥሉስ ማኅየዊ፡
 ለሥላሴ ሰጊድን የምታስተምራቸው።ጴጥሮስ በናሕሰ
 ኢዮዲ ምግቡን እስኪያሰናዳለት ተደሞ መጣበት
 ሰፊ መጋረጃ በአራቱ ማዕዘን ተይዞ ስትወርድ ሥዕ
 ለ አንስሳ ሥዕለ አራዊት ሥዕለ አዕዋፍ ተሥለው
 ባት ወደ እሯው እያመለከተ መልአኩ ኅርድ ወብ
 ላዕ ሲለው ግሙራ ኢቦአ ርኩስ ውስተ አፉዩ ወ
 ኢበላዕኩ ዘኢኮነ ንጹሐ ሲል ይህን ሶስት ጊዜ ተ
 ነጋግረው ተጠቅላ ወደ ሰማይ ስታርግ አይቲል። ይ
 ኸውም ምሳሌ ነው ሰፊ መጋረጃ የወንጌል ምሳሌ
 ባራት ማዕዘን መያዛ ወንጌል ባራት ማዕዘን ለመነ
 ገሯ ምሳሌ። ሥዕለ አንስሳ የምዕመናን እስራኤል ም
 ሳሌ። ሥዕለ አራዊት የምዕመናን አሕዛብ ምሳሌ።
 ሥዕለ አዕዋፍ የነቢያት የካህናት ምሳሌ። ኅርድ ወ
 ብላዕ ማለቱ ቆርነሌዎስን አስተምር ሲለው ነው ሶ
 ስት ጊዜ መሆኑ የሶስትነት። ቃሉ ያለመለዋወጡ ያ
 ንድነት ምሳሌ። ይህ ነሱ ተጠቅሎ ተመልሶ ሲያር
 ግ ማየቱ እኒህ ሁሉ በወንጌል አምነው ገነት መንግ
 ሥተ ሰማያት ለመግባታቸው ምሳሌ። አንድም መ

ጋረጃ የመቤታችን ምሳሌ፤ ባራቱ ማዕዘን መያዛ ባ
 ራቱ ማዕዘን ሰአሊ ለነ ቅድስት ሳይላት የሚውል
 የለምና፤ ሥዕለ አንስሳ አይለወጥም ለሥላሴ ሰጊድ
 ን የምታስተምራቸው አለ። አንድነቱ ሶስትነቱ መታ
 ወቁ ጌታችን ከመቤታችን ሰው ከሆነ በኋላ ነውና
 ወአልቦ ዘአእመሮሙ መነሂ ለሥሉስ ቅዱስ ዘአ
 ንበለ እምድነረ ተሠገወ ወልድ ዋህድ እምቅድስ
 ት ድንግል እንዲል። አንድም ለሥላሴ ሰጊድን የም
 ታስተምራቸው የቤተ ወንጌል መጋረጃ አንቸ ነሽ።
 የቀደሙ ሰዎች ደጃቸው አንድ መጋረጃቸው አንድ
 ነው አንድ ገጽ እንላለን ሲሉ። እኛ ግን መጋረጃች
 ን አንድ ደጃችን ሶስት በአካል ሶስት በመለኮት አን
 ድ እንላለን ስንል።
 አንቲ ው-እቱ ዘየርኪ ዓምዶ እሳት ዘርእየ መሴ።
 መሴ ያየውን ዓምዶ እሳት የተሸከምሽ አንቺ ነሽ።
 ዘው-እቱ ወልዶ እግዚአብሔር መጽአ ወኃደረ ው
 ስተ ከርሥኪ።
 ይኸውም ሰው ሁኖ በማኅፀንሽ ያደረው ወልዶ እ
 ግዚአብሔር ነው
 ኮንኪ ታቦቶ ለፈጣሬ ሰማያት ወምድር።
 ሰማይና ምድርን ለፈጠረ ለሱ ማደሯ ሆንሽ።
 ያርኪዮ በከርሥኪ ፱ተ አውራኃ።
 ኮንኪ ታቦቶ ብዬም ብናገር ወታቦት ለንጉሥ እ
 ንዳለው ያለ አይደለም ዘጠኝ ወር ከምሸት ቀን
 በማኅፀንሽ ቻልሽው።

አንቲ ማዕምንት ለዘኢያገምርዎ ሰማያት ወምድር። ሰማይና ምድር የማይወስኑትን ለመወሰን የታመን ሽ ነሽ።

ኮንኪ ተንከተመ ለዕርገት ውስተ ሰማይ። ከምድር ወደ ሰማይ ለመውጣት መሰላል ሆንሽ። በመሰላል የላዩ ወደታች ይወርድበታል የታቹ ወደ ላይ ይወጣበታል፤ የላዩ ወደታች እንዲወርድበት መለኮት ከትስብእት ጋራ በመዋሀድ የታቹ ወደላይ እንዲወጣበት ትስብእት ከመለኮት ጋራ ለመዋሀድ ምክንያት እሷ ናትና። አንድም የላዩ ወደታች እንዲወርድበት ሥላሴ በኛ ለማደራቸው። የታቹ ወደ ላይ እንዲወጣበት እኛ ከሥላሴ ጋራ ለመዋሀዳችን ምክንያት እርስዋ ናት፤።

ብርሃንኪ የዓቢ እምብርሃን ፀሐይ። ልጅሽ ከፀሐይ ብርሃን ይበልጣል። ያንስ በደገኛው ኮከብ ብሩህ ብሎ ያመጣዋል ብሎ። ከብርሽ ከፀሐይ ብርሃን ይበልጣል። ፀሐይ ከማትደርስበት ደርሳ ትመ ሠገናለችና።

አንቲ ውእቱ ምሥራቅ ዘወጽኦ እምኔኪ ኮከብ ብሩህ ዘነጸርዎ ቅዱሳን በፍሥሐ ወበሐሜት። ቅዱሳን ሰብኦ ሰገል እለበለዓም ደስ ብሏቸው ያዩ ት ኮከብ ካንቺ የተወለደ ምሥራቅ አንቺ ነሽ ቅዱሳን ጽኑዓን ሰል ነው፤ ወርኢኩ ረሲዓን እንዘ ይወርዱ ውስተ መቃብር ቅዱስ እንዲል። አንድም ቅዱሳን ሐዋርያት ደስ ብሎቸው ያዩት ኮከብ ካን

ቺ የተወለደ ምሥራቅ አንቺ ነሽ። ዘፈትሐ ላዕል ሔዋን ትለድ በዓዕር ወሕማም።

በዓር በጋር በምጽ ትወልድ ዘንድ በሔዋን የፈረደ ባት። አንድም ሔዋን በሕማም ለዲ ወወለደኪ ይኩን ምግባዕኪ ብህ ምትኪ የሚል ድምፅ ሰማች። አንቲሰ ማርያም ሰማዕኪ ዘይብል ተፈሥሐ። አምልዕተ ጸጋ።

አንቺ ግን ምልዕተ ክብር ሆይ ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ የሚል ድምፅ ሰማሽ። አንድም ሔዋን በሕማም ለዲ የሚል ድምፅ ሰምታ ምክንያተ ሞት ቃየልን አስገኘች። አንቺ ግን ተፈሥሐ፤ አምልዕተ ጸጋ የሚል ድምፅ ሰምተሽ።

ወለደኪ ለነ ንጉሠ እግዚአ ሱሉ ፍጥረት። ፍጥረቱን የሚገዛ ንጉሥን ወለድሽልን። ዘመጽኦ ወአድኃነን።

ሰው ሁኖ ያዳነን። መሐሪ ውእቱ ወመፍቀሬ ስብእ። መሐሪ ነው መፍቀሬ ስብእ ነው።

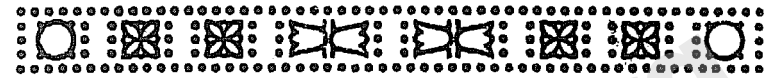
በእንተዝ ንዌድሰኪ በከመ ገብርኤል መልአክ እንዘ ንብል ቡርክት አንቲ ማርያም ወቡሩክ ፍሬ ከርሥኪ ስለዚህ ነገር መልአኩ ቡርክት አንቲ ብሎ እንዳ መሠገነሽ።

ተፈሥሐ እምልዕተ ጸጋ እግዚአብሔር ምስሌኪ። እግዚአብሔር ከሥጋሽ ሥጋ ከነፍሰሽ ነፍሱ ነሥቶ ካንቺ ጋራ አንድ ባሕርይ ሁኑዋልና፤ ተፈሥሐ ደስ

ያበልሽ ብለን እናመሠግናለን፤ አንድም መልአኩ ተፈሥሐ ብሎ እንዳመሠገነንሽ፡-ቡርክት አንቲ፡ ብለን እናመሠግንሻለን ።

ሰአሊ ለነ ቅድስት ።

እንዲህ ካለ ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ከ ብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን፡ ቅድስት ንጽሕት ጽንዕት ክብርት ልዩ ሲል ነው፡፡ ንጽሕትም አለ ሌሎች ሴቶች ከነቢብ ከገበር በነጹ ከሐልዮ አይነጹም ። እርስዋ ግን ከነቢብ ከገበር ከሐልዮ ንጽሕት ናትና ወኢረዥሰት በምንትኒ እምዘ ፈጠራ ድንግል በሕሊናሃ ወድንግል በሥጋሃ እንዲል፡ ጽንዕትም አለ ሌሎች ሴቶች በጸኑ ለጊዜው ነው ኋላ ግን ተፈትሐ አለባቸው እርስዋ ግን ቅድመ ፀኒስ ቅድመ ወሊድ ጊዜ ወሊድ ድኅረ ወሊድ ጽንዕት ናትና፡ ክብርትም አለ ሌሎችን ሴቶች ብናከብራቸው ጸድቃንን ሰማዕታትን ወለዱ ብለን ነው እስከግን ግን ወላዲተ አምላክ ብለን ነውና፡ ልዩም አለ እናትነት ከድንግልና አስተባብራ የምትገኝ ከመቤታችን በቀር ሌላ ሴት የለችምና፡ ግደኑ ግ በሆን አዕምሮውን ለብዎውን ሳይብን አልፋው አ በሆን ለምኝልን ማለት ነው፡፡ ልመናስ ከዚያ በኋላ ስንኳን በርስዋ በሌሎችም የለባቸውም በቀደመ ልመናዋ የምታስምር ስለሆነ እንዲህ አለ እንጂ ይኸን ሲጨርስ በያዘችው መስቀለ ብርሃን ባርከው ታርጋለች እርሱም እጅ ነሥቶ ይቀራል።

ውዳሴሃ ለእግዝእትን ማርያም ድንግል ወላዲተ አምላክ ዘይትነብብ በዕለተ ቀዳሚት ሰንበት ። በክብር ትቀድማለችና ። አንድም በዕለት ። ሰንበተ አይሁድ የሚል አብነት ይገኛል፡ አይሁድ በብሉይ የሚያክብሯት ሲል ነው፡፡ በዚህም ቀን እመቤታችን ትመጣለች የብርሃን ድባብ ይዘረጋል፡ የብርሃን ምንጻፍ ይነጠፋል ። ከዚያ ላይ ሁና ሰላም ለስ እናቅርዮ ኤፍሬም ትለዋለች ። እርሱም ታጥቆ እጅ ነሥቶ ይቆማል ። ወድሰኒ ትለዋለች ክርክር አልቋልና ። ባርክኒ ይላታል ። በረከተ ወልድየ ወአቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ይጎድር በላዕሌክ ትለዋለች ። ምሥጋናዋን ይጀምራል ። ውዳሴ ዘቀዳሚት ውዳሴ በቀዳሚት ውዳሴሃ ለእግዝእትን ማርያም ድንግል ወላዲተ አምላክ ዘይትነብብ በዕለተ ቀዳሚት ሰንበት ይላል ቃለ ጸሐፊ ነው ። እርሱ ግን ንጽሕት ወብርሀት ብሎ ይገኛል ። ንጽሕት ወብርሀት ። ንጽሕት ነሽ ብርሀት ነሽ ። ወቅድስት በኩሉ ። በአፍአ በውሥጥ ንጽሕት ነሽ ። እርሷ የምትለወጥ ሁና አይደለም ። እርሱ እየቀደመ እየበቃ ማየቱን መናገር ነው ። እንተ ሐቀፈቶ ለእግዚእ በእራቷ ።

ጌታን በግሀል እጅሽ የያዘሽው ሕፃናትን አናት ይወርዳቸዋልና ብለው በግሀል እጃቸው እንዲይ ይቸው ። አንድም በክንድሽ የያዘሽው ።

ወኩሉ ፍጥረት ይተፈሥሐ ምስሌ፣ ፍጥረቱ ሁሉ ከንቺ ጋራ እንዳንቺ ደስ ይላቸዋል ። እንዘ ይጸርሑ ወይብሉ ። ሰአሊ ለን ቅድስት አያሉ ። አንድም ተፈሥሐ አምልዕተ ጸጋ ።

ምልዕተ ክብር ሆይ፣ ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ አያሉ ። ተፈሥሐ እስመ ረከብኪ ሞገሰ ። ተፈሥሐ እግ ዘአብሔር ምስሌኪ ።

እግዚአብሔር ከሥጋሽ ሥጋ ከነፍስሽ ነፍስ ነሥቶ ከንቺ ጋራ አንድ ባሕርይ በሆን ባለሚልነትን አግኝተሻልና፣ ተፈሥሐ ደስ ይበልሽ ።

ናስተበዕዕ ዕዘየኪ አግርምት ድንግል ። ግርምት ድንግል ክብርሽን ገናንነትሽን ዕፁብ ዕፁብ እያልን እናመሰግናለን ። ግርምትነቷ በአይሁድ በመናፍቃን በአጋንንት ዘንድ ።

ወንፌኑ ለኪ ፍሥሐ ምስለ ገብርኤል መልአክ ። ከመልአኩ ጋራ እንደ መልአኩ ምሥጋና እናቀር ባለን ። ፍሥሐ አለው ምሥጋናውን ተፈሥሐ ተፈሥሐ አያሉ ነውና ።

እስመ እምፍሬ ከርሥኪ ከነ መድኃኒተ ዘመድነ። ከግንፀንሽ ፍሬ የባሕርያችን ድኅነት ተገኝተልና አንድም የግንፀንሽ ፍሬ ኢየሱስ ክርስቶስ የባሕርያችን ድኅነት ሆነዋልና ።

ወአቅረበነ ኅብ እግዚአብሔር አቡሁ ። ከባቱ ጋራ አስታረቀን ።

ሰአሊ ለን ቅድስት ። ከባቱ ጋራ ከስታረቀን ልጅሽ ፅንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሳን ለምኝልን ።

ከመ ከብከብ ዘአልቦ ጥልቀት ። እንደ ሠርግ ቤት አደፍ ጉድፍ የሌለብሽ ሆነሽ በያገኝሽ ።

መንፈስ ቅዱስ ኃይረ ላዕሌኪ ።

መንፈስ ቅዱስ አድርብሻልና ።

ወኃይሉ ልዑል ጸለሰኪ ።

ኃይሉ ልዑል ወልድም ሥጋሽን ለብስዋልና፣ እንደም መንፈስ ቅዱስ ከሶስቱ ግብራት ከልክሎሽ ልና፣ ኃይሉ ልዑል ወልድም ከሶስቱ ግብራት ከልሎሻልና ። ወውአቱ ንጽሕ እምሮ ግብራት ዘውአቶ መ ዘርዕ ወሩካቤ ወሰስሎተ ድንግልና እለ ሥሩዓን በእገለ እመሕያው እንዲል ።

አግርያም አግን ወለድኪ ቃለ ወልደ አብ ዘይነብር ለዓለም ።

ለዘላለሙ ጸንቶ የሚኖር አካላዊ ቃልን ወለድሽልን፣ መጽአ ወአድኃነን እምኃጢአት ።

ሰው ሁኖ ከኃጢአት አዳነን፣ አንድም ከኃጢአታችን ፍዳ ያዳነን ።

ሰአሊ ለን ቅድስት ።

ሰው ሁኖ ከኃጢአታችን ፍዳ ከዳነን ልጅሽ ጽንዕት

በድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኛልን
 አንቲ ውእቱ ዘመድ ዘእምሥርወ ዳዊት ።
 ከዳዊት ሥርወ. የተገኘሽ በሕርይ አንቸ ነሽ። ሥር
 ር ወደላይም ወደታችም ያድጋል። ወደላይ ቢሉ ፅሜ
 ይ፣ ወደታች ቢሉ ኢያቄም መገናኛ ዳዊት።
 ወለድኪ ለነ በሥጋ መድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ
 መድኃኒታችንን ኢየሱስ ክርስቶስን በሥጋ ወልደ
 ሽልናልና።
 ቀህድ ቃል ዘእምአብ ዘእምቅድመ ዓለም ህልው።
 ቅድመ ዓለም የነበረ ከአብ በሕርይ ዘእምባሕር
 ይ አካል ዘእምአካል የተወለደ ተቀዳሚ ተከታይ
 የሌለው አካላዊ ቃል።
 ኃብአ ርእሶ።
 ባሕርዩን በሥጋ በሠውር።
 ወነሥአ እምኔኪ አርአያ ገብር።
 ከንቺ አርአያ ገብርን በነሣ። መድኃኒታችንን ኢየ
 ሱስ ክርስቶስን ወልደሽልናልና። አንድም ቅድመ
 ዓለም ኅቡፅ የሚሆን አካላዊ ቃል። ኃብአ ርእሶ
 ባሕርዩን በሥጋ ሠወረ። ወነሥአ እምኔኪ አርአ
 ያ ገብር። ከንቸም ኃየሰ ወረሰ ከብረ ተለዓለ ነግ
 ሠ መባልን ገንዘብ አደረገ።
 ሰአሊ ለነ ቅድስት።
 ኃየሰ ወረሰ ከብረ ተለዓለ ነግሠ ከሚባል ልጅሽ
 ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን
 ለምኛልን።

ከንኪ ዳግሚት ሰማይ ዳቦ ምድር ።
 ከምድር በላይ ያለሽ ሁለተኛ ሰማይ አንቺ ነሽ
 አንድም ከምድር በላይ ያለች የጠፈር በልንጅ
 ራ ሆንሽ።
 አወላዲተ አምላክ ዘእንበል ርከሰ።
 አምላክን የወለድሽ እመቤታችን።
 ሠረቀ ለነ እምኔኪ ዐሐዩ ጽድቅ።
 ዐሐዩ ጽድቅ ጌታ ከንቸ ተወልዷልና።
 ወወለድኪዮ በከመ ትንቢተ ነቢያት።
 ነቢያት ይወርዳል ይወለዳል ብለው እንደተናገሩ።
 ዘእንበል ዘርእ ወአሙስና።
 ዘር ምክንያት ሳይሆንሽ መለወጥ ሳያገኝሽ ወል
 ደሽዋልና።
 ሰአሊ ለነቅድስት
 ዘር ምክንያት ሳይሆንሽ ከወለድሽው ልጅሽ ጽን
 ዕት በድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለም
 ኛልን።
 አንቲ ውእቱ ደብተራ እንተ ተሰመደኪ ቅድስተ
 ቅዱሳን።
 ከተለዩ የተለዩሽ ከከበሩ የከበርሽ ደብተራ አንቺ ነሽ
 ወውስቴታ ጽላተ ኪዳን።
 ሕግ የተጻፈሽት ኪዳን ያለብሽ።
 መሶበ ወርቅ እንተ መና ኅቡፅ።
 መና ያለበት መሶበ ወርቅ ያለብሽ።
 ዘውእቱ ወልደ እግዚአብሔር መጽአ ወሐደረ ኅብ

ማርያም ድንግል። ይኸም ሰው ሁኖ በማገፀንሽ ያደረገው ወልደ እግ ዜክብሔር ነው ደብተራ የመቤታችን ምሳሌ፡ ቅድስት የነፍሷ ምሳሌ፤ ቅዱሳን የፀቱ ባሕርያት ታቦት የመንፈስ ቅዱስ፤ ጽላት የልብናዋ፡ ቃሉ በመንፈስ ቅዱስ የተገለጸላት ምሥጢር። አንድም ቅዱሳን የሥጋዋና የነፍሷ ቅድስት የልብናዋ ታቦት የማገፀንዋ። ጽላት የተከሰባት፡ ቃሉ የመለኮት ምሳሌ። ተሰብአ እምኔሃ ቃለ አብ። አካላዊ ቃል ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሱዋ ነፍስ ነሥቶ ሰው ሆነ። ወወለደቶ ውስተ ዓለም ለንጉሠ ስብሐት። የክብር ባለቤት እርሱን በዚህ ዓለም ወለደችው። መጽአ ወአድኃነ። ሰው ሁኖ ያዳነን። ትትፌሣሕ ገነት አመ በግዕ ነባቢ። የነባቢ በግዕ እናቱ ገነት ትትፌሣሕ ደስ ይላታል ኢነባብያን አባግዕ አሉና ከዚያ ሲለይ በግዕ ነባቢ አለ። አንድም ጌቱን ጽራሐ መስቀል የተናገረ፤ አባ ሥረይ ሎሙ አስመ በዘኢየአምሩ ይገቡኑ ኤሎሄ ኤሎሄ የም ትሂሉ ምስሌየ ውስተ ገነት፡ ነዋ ወ ልድኪ ነያ እምክ ጸማዕኩ አባ አመኃጽን ነፍስየ ውስተ እዴክ፤ ወይቤ ተፈጸመ ኩሉ ብሎ የተናገረ ሲል በግዕ ነባቢ አለ። ወልደ አብ ዘይነባር ለዓለም።

ለዘላለሙ ጸንቶ የሚኖር አካላዊ ቃል። መጽአ ወአድኃነን እምኃጢአት። ሰው ሁኖ ከኃጢአት ያዳነን፤ አንድም ከኃጢአታችን ፍዳ ያዳነን። ሰአሊ ለነ ቅድስት። ሰው ሁኖ ከኃጢአታችን ፍዳ ከዳነን ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን ተሰመዶኪ እመ ለክርስቶስ ንጉሥ። እሞ ቢል በቀና ነበር፤ የክርስቶስ እናቱ ተባልሻ። እምድንረ ወለድኪ ኪያሁ ነበርኪ በድንግልና። እርሱን ከወለድሽ በኋላ ማገተመ ድንግልናሽ ሳይለወጥ ኑረሻልና። በመንክር ምሥጢር ወወለድኪየ ለአማኑኤል። ድንቅ በሚያሰኝ ተቀሀዶ አማኑኤልን ወለድሽ። አማኑኤል ማለት ሰው የሆነ አምላክ ማለት ነው ወዝ ስም ዐቢይ ጥቀ ወኢይደሉ ፈሊጦቶ እንዲል በእንተዝ ዓቀበኪ እንበለ መስና። ስለዚህ ነገር ባለመለወጥ አጸናሽ። ሰአሊ ለነ ቅድስት። አንዲህ ካለ ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን። አንቲ ውኦቱ ሰዋሰው ዘርአየ ያዕቆብ እግዚአብሔር ሳዕሌሁ። እግዚአብሔር ሳዕሌሁ ለማለት ደገመው። አንድም

ራዕዩን ያየበት ቀን ቀዳሜ ነው። ራዕዩ የተፈጸመ በት ማክሰኞ ነውና ከዚያም ከዚህም አነሣ። እስመ ያርኪ በከርሥኪ ሕቱም ዘኢይትዓወቅ እም ዙላሂ።

እርሱንም ከመፅኑ አስቀድሞ እርሱንም ከፀነሰኸ በኋላ እርሱንም ከመውለድኸ አስቀድሞ እርሱንም ከወለድኸው በኋላ በተፈትሐ በማይታወቅ ማኅፀንኸ ችለሽዋልና። አንድም ሰውም ከመሆኑ አስቀድሞ ሰውም ከመሆኑ በኋላ የማይመረመር እርሱን በተፈትሐ በማይታወቅ ማኅፀንኸ ችለሽዋልና።

ኮንኪ ለነ ሰአሊቱ ኅበ እግዚአብሔር ሊያሱስ ክርስቶስ ዘ ተሰብአ እምኔኪ በእንተ መድኃኒትን።

እኛን ስለማዳን ካንቺ ሰው ከሆነ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ አማላጅ ሆነኸን ሰዋሰው ያለውን ተረጉመው።

ሰአሊ ለነ ቅድስት።

እኛን ስለማዳን ሰው ከሆነ ልጅኸ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ናሁ እግዚአብሔር ወጽኦ አምኔኪ አቡርክት ጽርሕ ንጽሕት።

ጌታ ካንቺ ተወለደ። እርሱን በመርፃዊ ከመሰለ ዘንድ እርሷንም በጽርሕ ይመስላታል። አንድም ጽርሕ ንጽሕት ዘሚልክያስ አንዲላት።

ያድገን ዙላ ግለመ ዘፈጠረ በዕባዩ ሣህሉ

በዕባዩ የሣህሉ ወጽኦ ብሎ ይገጥሟል። ያድገን በዕባዩ ሣህሉ። በጥርነቱ ብዛት ያድን ዘንድ። እስመ ቀን የትክ ወምልክናክ ዙላ ይሬስየክ ተሣሃል ላዕለ ኩሉ እንዲል። አንድም ዘፈጠረ በዕባዩ ሣህሉ። በጥርነቱ ብዛት የፈጠረውን። ወፍጥረት ግለም ያኤ ምር ኅበ አፍቅርቱ ሰብአ እንዲል። ንሰብሐ ወንወድሶ።

በአፍአ በውስጥ እናመሥግን።

እስመ ሙሉቱ ኒር ወመፍተሬ ሰብአ።

ቸር ሰው ወዳጅ ነውና

ሰአሊ ለነ ቅድስት።

ቸር ሰው ወዳጅ ከሆነ ልጅኸ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን

ተፈሥሐ ለምልዕተ ጸጋ ድንግል ዘእንበለ ርኩስ አደፍ ጉድፍ የሌለብኸ ድንግል ምልዕተ ክብር ሆይ ተፈሥሐ ደስ ይበልኸ።

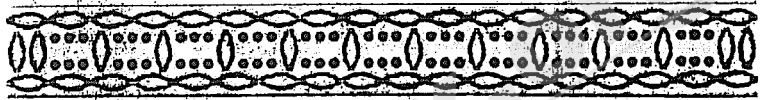
ልሕዙት ንጽሕት ክብር ዙላ ግለም።

ለሰው ሁሉ ክብር የምትሆኝ ልሕዙት ንጽሕት ሞ ብረሌ መርጠብ ብርጭቆ ነው። እሊህን ትቢያ እንዳይባንባቸው። ጠስ እንዳይተንባቸው ቤት ሰፍተው ሰቅለው ያኖሯቸዋል በወረደቸውም ጊዜ በክቡር እጅ ይውላሉ ለሚያጠግባቸውም ለሚጠግባቸውም ክብር ናቸው። ቤት ሰፍተው ሰቅለው እንዲያኖሯቸው። መንፈስ ቀዱስ ግብን ለምክርሠ እግ ይላታል በየጊዜውም የጸጋ ክብር ይጨመርላታል። ለሚያ

ጠጣባቸው ከብር እንደሆኑ። ሥላሴ በኛ ለማድረግ
 ቸው። ለሚጠጣባቸው ከብር እንደሆኑ እኛ ከሥላ
 ሴ ለመዋሐዳት ምክንያት እርስዎ ናትና። እንደም
 ልሕዥት አርጤክስ። አርጤክስ በሶስት አልፍ መ
 ከሊቸ ወርቀት የገዛት የዕንቀጥ ጽዋዕ ነበረች። በዚያ
 ቸ ክልጠጣ ንጉሠ ነገሥት አደባልም ነበር። የመ
 ቤታችንም ከብረ ፍጹም ነውና። እንደም ልሕዥት
 ኤልሳዕ። ኤልሳዕ መምሩን ሸንቶ ሲመለስ የርዳኛ
 ስን ተሻግሮ አያሪስ ደረሰ ከብር የቆመ ሕፃናት እ
 ርግ በራህ እርግ በራህ አሉት። ሁለት ደባት አሰነ
 ሥቶ እርባ ሁለት ሕፃናት አስፈይቷል። ከዚህ በኋ
 ላ ከከተማው ገብቶ ሠናይት ንብረታ ለዛቲ ሀገር
 አለ ወማየ ብሔራሰ እዙይ ውላቱ። ነቢያ እግዚ
 አብሔር ውሀው ወላድ በጠጣው የመክናል። መካ
 ን በትጠጣው እንደታገን ቆርጦ ሆይን በጥበብ ይ
 ገድላታል አሉት። አዲስ ሸክላ ጨው ጨምራችሁ
 አምጡልኝ አለ ነቀዑን አሳዩኝ አለ ነቀዑን አሳዩት
 ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ አሰራኤል ፈ
 ወስክም ለዝንቱ ማይ ከመ አልቦ ዘይመክን እም
 ኔህ። ወዘኢ ይመውት ብሎ ከነቀዑ ላይ አድርጎ ጸ
 ልዮብታል። ለጥዕምክም ወለጥክም ሲል ነው። ሸክላ
 ው የመቤታችን ጨው የጌታ ምረቱ የፍጹም የመ
 ርገም ምሳሌ። ምረቱ ከወሀው እንጂ ከመሬት እ
 ንዳልተገኘ ፍጹም መርገምም ከዲያብሎስ እንጂ ከአ
 ጻም ላለመገኘቱ ምሳሌ።

ብርሃን ዘኢትጠፍዕ። የማሕጠፍ ፋፍ
 በደብተራ አሪት መሴ አርን በቀዳማይ ሰዓተ ሌ
 ሊት አብርተው በቀዳማይ ሰዓተ መዓልት የሚያ
 ጠፏት ፋፍ ነበረች ከዚያ ሲለይ ብርሃን ዘኢትጠ
 ፍእ አለ
 መቆደስ ዘኢትገሠት።
 የማትረርስ መቆደስ አለ። እስኪ ከፍስተሰ ጋራ ጋራ ተ
 ትሐነጽ መቆደስ ወእምዝ ትትመዘበር ካለው ሐልፎ
 በትረ ሃይማኖት ዘኢትጸንን ምስጢራዊ ለቀዳሳን
 በትር ካልሁ ብሎ ዘኢትጸንን አል እንጂ የማትገደው
 ጥ የቆደሳን ሃይማኖታቸው ሲል ነው
 ሰአሊ ለነ ገብ ወልደኪ ኑር መድኃኔ፤
 ከልጅሽ ዘንድ አማልጅን።
 ይምሐረነ ወይሠሃለን።
 በአፍአ በውስጥ በነፍስ በሥጋ ይቆር ይለን ዘንድ
 ይሥረይ ኃጢአተን።
 ኃጢአታችንን ያስተሠርይልን ዘንድ።
 ሰአሊ ለነ ቅድስት ኃጢአታችንን ከሚያስተሠር
 ይልን ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ከብሩን
 እንዳይነሣን ለምኝልን ቅድስት ንጽሕት ጽንዕት ከ
 ብርት ልዩ ሲል ነው ንጽሕትም አለ ሌሎች ሴቶች
 ከነቢብ ከገቢር በነጹ ከሐልዮ አይነጹም እርስዎ
 ግን ከነቢብ ከገቢር ከሐልዮ ንጽሕት ናትና። ወኢ
 ረከሰት በምንትኒ እምዘፈጠራ ድንግል በሕሊና
 ሃ ወድንግል በሥጋ እንዲል፤ ጽንሕትም አለ ሌሎ

ቸዎ ሴቶች ቢጸኑ ለጊዜው ነው ኋላ ግን ተፈት ለ ለለባቸው ። እርሶዋ ግን ቅድመ ፀኒሰ ቅድመ ወ ሊደ ጊዜ ወሊድ ድጎረ ወሊድ ጽንዕት ናትና ። ክ ባርቶም አለ ሴቶችን ሴቶች ብናከብራቸው ጸድቃ ንን ሰማዕታትን ጠለዱ ብለን ነው ። እርሶዋን ግን ወላጅተ አምላክ ብለን ነውና ። ልዩም አለ እናትን ት ስድንግልና አስተባብራ የምትገኝ ከመቤታችን በቀር ሌላ ሴት የለችምና ። ግዴት ግን ቢሆን አእምሮ ውን ለብዎውን ሳይብን ። አልፋው አ ቢሆን ለምኝ ልን ግለት ነው ። ልመናስ ከዚያ በኋላ ስንኳን በርስ ዋ በሴቶችም የለባቸውም በቀደመ ልመናዋ የም ታስምር ስለሆነ እንዲህ አለ እንጂ ። ይኸን ሲጨርስ በያዘችው መስቀለ ብርሃን ባርከው ታርጋለች እሱ ም እጅ ነሥቶ ይቀራል ።

ውዳሴን ለእግዚአቲላ ግርያም ድንግል ወላጅተ አምላክ ዘይትነበብ በዕለተ ሰንበተ ክርስቲያን ። ሰንበተ አይሁድ አለችና ከዚያች ሲለይ ሰንበተ ክር ስቲያን አለ ። ያውስ በከንቱን ነው ወበዛቲ ዕለት እ መነ ተፈጸመ ፍሥሐሃ ለቤተ ክርስቲያን እንዲል ። ቋን ቀን የሚያከብር የሆነ እንደሆነ ግርብ በሰአት ይወጣ ል አሁድ በሰአት ይወርዳል ። አንዱን ቀን የሚያከብር የሆነ እንደሆነ ቅዳሜ በተሲያት ይወጣል አሁድ በተሲያት ይወርዳል ። አንዲህ እያለ ሲኖር ጌታ የሚ መጣ በዕለተ አሁድ ነው እንደወጣ ይቀራል ። በዚህም ቀን እመቤታችን ከወትሮው ጊዜዋ ቀደም ብለ መጥ ታ ለምንት ኢወደስከኒ በዛቲ ዕለት አለችው ። ከወት ሮ ጊዜዋ ቀደም ብለ ከመጣች ስለምን ለምንት ኢወ ደስከኒ አለችው ቀደም ካለች በምን አውቃ ቢሉ የሕሊናውን አውቃ ። እሱም በገድል ተቀጥቆጦ ነዋሪ ነውና ጥቂት ወይን ጠጥቶ ዕረፍት ሽቶታል ። ጳውሎ ስ ጠጥቶም ስን ጎዳጠ ወይን ቶስሕ በእንተ ሕግመ ከብድክ ዘዘልፍ እንዳለው ። ዛቲ ዕለት ጎባይ ወክብርት አላት ። ዛቲ ዕለት ተጎቢ እምኩሎን ዕለታት ወውዳ ሴያቲሃኒ የግብያ እምኩሎን ውዳሴያት አለችው ከዚ ህ በኋላ ባርከኒ ይላታል በረከተ ወልድየ ወአቡሀ

ወመንፈስ ቅዱስ ይገድር በላዕሌከ ትለዋለች። ምስ ጋናዋን ይጀምራል በዚህም ቀን በቤተ መቅደስ ባሉ ነጻዎች ለመሰበ ወርቅ በተቀዋመ ወርቅ በማዕጠን ተ ወርቅ በበተረ አይን እየመሰለ ሲያመሰግናች አ ድረገጽ ።

ተሰመደኪ ፍቅርተ አቡርካት እምአንስት ። ንዕድት ከብርት ከሴቶች ተለይተሽ የሥላሴ ባለሚ ል ተባልሽ ።

አንቲ ወ-አቱ ዳግሚት ቀመር እንተ ትሰመዱ-ቅድ ስተ ቅዱሳን።

ከተለዩ የተለዩሽ ከከበሩ የከበርሽ ቅዱሳን ኪፋቤል የተሰለ-ብሽ ። ቅዱሳን ከህጻን የሚያመሠግኑ-ብሽ ሀ ለተኛ ክፍል አንቺ ነሽ።

ወውስቴታ ጽላተ ኪዳን።

ሕግ የተጻፈበት ጽላት ያለብሽ፤ ሕጉን ኪዳን ይለ ዋል ብተጠብቁት ይጠብቃችኋል ብሎ ተካይዶ በታልና

ገቱ ቃላት አለ ተጽሕፋ በአግባቡ ለእግዚአብሔር። ኪዳንም ያልሁት በአግባቡ እግዚአብሔር የተጻፉ ገፋ ቃላት ናቸው። በግብረ አምላካዊ ስለተገኙ በ አግባቡ እግዚአብሔር አለ።

ቀዳሙ ዜነውን በየውጣ እንተ ይአቲ ቀዳሚ ስሙ ለመድኃኒን ኢየሱስ ክርስቶስ። ከሰመ ሥጋዊው የ ሚቀድም ስሙን በየውጣ ነገረን፤ ወለው-አቱ መቅድ መ ቃል ይበርከድ። ወእንተሰ እምላዕሎ ጥበብ ቀዳሚሂ

ንጹሕት ይአቲ፤ ቀዳሚሁ ቃል እንዲል፤ ከሰመ ሥጋ ዊው የሚቀድም ስሙን። ኢታምልክ በዕደ አም ላክ ዘእንበሌዩ ብሎ በየድ ፊደል ነገረን አለ፤ የድ ለአሌፍ አስረኛ እንደሆነች አታምልክም ለአታ ፍቱ አስረኛ ናትና። አንድም ከሰመ ሥጋዊው የ ሚበልጥ ስሙን በየውጣ ነገረን አለ። ቀዳሚ ፍ ጥረቱ ብሂሞት ቀዳሚሁ መ ለአሕዛብ አማሌቅ እ ንዲል። የውጣ በሀገራቸው ዕዝል ቅጽል የላትም አንድ ጭራ ናት። አሰርቱም በሀገራችን ዕዝል ቅ ጽል የላትም አንድ ጭራ ናትና አንድም የሀይ ቃሉ እግዚአብሔር በአግባቡ መንፈስ ቅዱስ በማ ገፅቶ እንዲቀረጽ አሰርቱ ቃላትን በጽላቱ ጽፎ በማኖሩ ነገረን፤ እስራኤል ከግብፅ ከመጡ በኋላ ሙ ሴ አይንንና ሐርን ከተማ ጠባቂ አድርጎ ኢየሱስን አስከትሎ ደብረ ሲና ሂዶ ስድስት ቀን ቃል ለቃ ል ይነጋገረዋል። ወላሳ ዳራት ቀን በልቡፍው የሣለ በጉን እየነገረ ያጽፈዋል። ከዚህ በኋላ ሙሴ በዘገይ ባቸው እስራኤል ከአርን ዘንድ ሂደው አርን አርን ግብር ለን አማልክተ አለ የሐውሩ ቅድሚን ወእለ ይ ፀብው ፀረን እስመ ገዡስ ሙሴ ዘአውጽኦን እምድ ረ ግብፅ ኢነአምር ከመ ምንተ ከነ። አመሌ አመ ሴ ሴል ድብረ ሲና ያየው አሳትም በልቶት እንደሆነ ወደ ኤርትራ ተመልሶ ሂዶ አስጥማው ቀርቶ እን ደሆነ አናውቅም። ጣዖት ሥራልን አሉት አሉም እምበደም ባዩ ባላቸው እስራኤል ቁጠግን ናቸው

በደንገያ ወገረው ይገሉኛል። ይሁንም ብዬ ብላ ቸው ፈጣሪዬ ይጣላኛል ብሎ፤ እስራኤል ከብት ወዳጆች ናቸው ከነግህ ከሠለስት ሲሉ ወንድሜ ይመጣልኛል ከነገር እድናለሁ ብሎ ሌቶችንም ወንዶችንም ከግብፅ ያወጣችሁትን ገንዘባችሁን አምሎ አላቸው፤ ሰዳጣን አነሣስቷቸዋልና እንዋል እንደር ሳይሉ ዕለቱን አመጡለት ጉድጓድ አስምሶ እሳት አስነድዶ ከዚያ ላይ አስጣለው፤ ከዚህ በኋላ አንድ ቀንዱ የወርቅ አንድ ቀንዱ የብር ገራቱ የሐርምስል ወጥቶ ቆመ፤ ይህን ምትሐት ይመለሳል ብሎ ተደብሏል ብሎ ወጣ፤ እሱ ቅርጽ አውጽቶ አሰርቶታል። ከዚህ በኋላ በፍኅ ተሳልቆ ጌላም በዓለ እግዚአብሔር አዋጅ ነገረ ከዚህ በኋላ መሥዋዕቱን በልተው ሲዘፍኑ ሲያጨበጁቡ ሙሴ ሙሴ አበሱ እስራኤል ሕዝብክ አለው ጸብ ተጀመረ ሕዝብዬ ይላቸው የነበረ ሕዝብክ አለው። አባት ልጁን ሲጣላ ያልጅሽ እንዲህ አደረገ እንዲል፤ ጎድገኒ እጥሰዋል። በመዓትየ ወአሠደመክ ውስተ ሕዝብ ከቡድ አለው። እምትጥ ስዮሙ ለእሱ ጠስየኒ እግዚአብሔር አመጽሐፍ ዘጸሐፍክ ኒ አለ እንከሰ ወሪደክ ኩንን ሕዝብ እንግዲያስ ወርደህ ሥራ ቅፃ አለው ከዚህ በኋላ ዓሥሩን ቃላት በጽላት ጽፎ ሰጠው ያን ተቀብሎ አያሱን አስከትሎ ሲሂድ ምንኩ በእስምዕ ድምጽ ጸባኢት እለ ይትኒየሉ ለፀብዕ አለው። አክ ድምፀ ፀባኢት እለ ይትኒየሉ ለፀብዕ። አላ ድምፀ መልእክቱ ለወይን።

ሽ ጠጅ ጠጥቶ ይዘፍናል ያጨበጁባል እንጂ። ያር በኛ የሰልፈኛ ድምፅም አይደለ አለው በደርሰ ከዚያ ጣዖቱን አቁመው ተረፈ መሥዋዕቱን በልተው ሲሰግዱ አየ በደንገጥ ከእጁ ወድቆ ጽላቱ ተሰበረ። ዛሬ ከቄስ እጅ ጥና መስቀል ወድቆ እንዲሰበር እንደም በጽላቱ ጣዖቱን መታው ጣዖቱም ጽላቱም ተሰበረ። ከዚህ በኋላ ወርቁን አስፈጭቶ ከፈሳሽ በሕር አስበጥብጦ ጠጡ አላቸው ፍቅረ ጣዖት ያደረበት ከከንፈሩ ከገንባሩ እንደ ለምጽ ተቀሰመበት ይህን ምልክት አድርጎ ሌዋውያንን ከበር አቁሞ በሏቸው አትግሯቸው አባት ልጁን ልጅ አባቱን ወንድም ወድንሙን አደማረው ብሎ ሶስት ሽህ ሰዎች አስፈጅቷል፤ እንገረከምም ለእግዚአብሔር እስኪላቸው ድረስ፤ ከዚህ በኋላ ወደ እግዚአብሔር በያመለክት ቀርከመ ቀዳምያት አለው፤ የቀደመውን አስመስለክ አምጣ አለው ይዞ ሂዶ ቃሉ በግብረ አምላካዊ ተገኝቷልና፤ ይኸውም ምሳሌ ነው፤ የቀደመው ጽላት የአዳም ሁለት መሆኑ የሥጋውና የነፍሱ በግብረ አምላካዊ መገኘቱ አዳም እንበለ ዘርዕ ለመገኘቱ ምሳሌ የኋለው ጽላት የመቤታችን ሁለት መሆኑ የሥጋና የነፍስ፣ ቀር ከመ ቀዳምያት አለው እመቤታችን በዘር ለመገኘቷ ምሳሌ። ቃሉ የጌታ ምሳሌ። በግብረ አምላካዊ መገኘቱ። ጌታ እንበለ ዘርዕ ለመገኘቱ ምሳሌ። የቀደመው ጽላት የዕንቁ ነው፤ የኋለኛው ጽላት ዕብነ በረድ ነው።

ዘተሰብአ እምኔኪ ዘእንበለ ውላጤ ። ከንቹ ሰው ይለው ሰው የሆነ ።
 ወኮነ አራቁ ለሐዲስ ኪዳን ።
 ለወንጌል ሊቀ ከሆናት ለመንግሥተ ሰማያት አሸታሪቁ ሆነ ። ሐዲስ ኪዳን ወንጌል ፣ በሉዊ ከገዳን አረት ፣ ሐዲስ ኪዳን መንግሥተ ሰማያት ። በሉዊ ኪዳን ምድረ ርስት ።
 በውኃዝ ደሙ ቀዳሱ አንጽሐመ ለመሐይምናን ወለሕዝብ ንጹሐን ።
 በከበረ በደሙ ፈሳሽነት በዓለመ ሥጋ በዓለመ ነፍሱ ያሉትን አዳናቸው ። ውኃዝ አለሕዲው አላለም ፣ ከኃው ከቀርብ ነው ። ውኃዝ ከሁሉ ነውናት አንድም በዕለተ ዓርብ በቀናት የፈሰሰውን ደሙን መላእክት በውራ ጣታቸው ተቀብለው ረጭተው ታል ይህንስ ያህል አይደፍሩም ብሎ በጽዋዓ ብርሃን ተቀብለው ታል ። ዘሬ ሌተ ክርስቲያን የሚሰራ በት ደሙ የፈሰሰበት ነው ። ጳጳታን ጣልቃን የሚባሉ አዕዋፍ አሉ ልጆቻቸውን ይወዳሉ ተከባክበው አቅፈው ያኖሩባቸዋል ። ተጫወትን ብለው ፈታቸውን ይጸፋታል ። ይሰማቸዋል ራሳቸውን ቆርተው ይገኛቸዋል ። ከዚህ በኋላ በሶስተኛው ቀን ከፍታቸውም ከባታቸውም ጉን በሉ ደም አውጥተው ቀብተው ያስነሱባቸዋል ። ጳጳታን ጣልቃን የተባሉ ሥላሴ ናቸው ልጆቻቸውን ተከባክበው አንዲያኖሩባቸው በገንት አዳምንና ሔዋንን አክብረው አኑረዋቸዋል ። ተ

ተጫወትን ብለው ፈታቸውን እንዲጸፉ አምላክነትን ሳይፈልጉ ። ተገኝተዋል ። እራሳቸውንም ቆርቶ እንደ መግደል ፣ በሞተ ሥጋ ሞቱ ነፍስ በርደተ መቀብር ርደተ ገሃነም ፈርደው በቸዋል ። በሶስተኛው ቀን ከፍታቸውም ከባታቸውም ጉን በሆነ ደም አውጥተው ቀብተው እንዲያስነሱባቸው ። አንተ አቡነ ወአንተ እፃኝ የሚባል ጌታ ከነን ደሙን አፍሶ ለማዳን ። ምሳሌ ።
 ስለሌላ ለነ ቅድስት በከበረ ደሙ ፈሳሽነት በዓለመ ሥጋ በዓለመ ነፍሱ ያሉትን ክዳነ ልጆቹን ጽንዕት በድንገልና ጸጋውን ከብሩን አንዳይነሣን ለምኝልን ።
 ወበእግቱዝ ነግብደኪ ዙልነ አእግዝእትን ወላዲታ አምላክ ።
 መጽሐፍ ላለፈውም ለሚመጣውም አጸፋ ይሰጣል ። አምላክን የወለድኸ እመቤታችን ስለዚህ ንገር ሁላችን እናክብርሻለን እናገንባለን ። ንጽሕት ዙሎ ጊዜ ። ዙሎ ጊዜ ንስእል ብሎ ይገኘዋል ። ሁለጊዜ ንጽሕት የምትሆኝ ንስእል ወናንቀዓዱ ኃቤኪ ሁለጊዜ ግዳነ ልቡናችንን ወዳንቹ እንሰቅላለን ከመንገድክ ሣህለ ባገብ መፍቀሬ ሰብእ ። ሰውን ከሚወድ ። ሰው ከሚወደው ። ክርሱ ይቅርታን እናገኝ ዘንድ ።
 ታቦት በወርቅ ልቡጥ አምቱለሄ ዘግቡር አምዕፅ ዘኢ ይነቀዝ ።

ሸንሸር ሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ እንጨት የተቀረፀ በአፍኦ በውስጥ በወርቅ የተለበጠ ታቦት።
 ይትመሰል ለነዘእግዚአብሔር ቃለ።
 አካላዊ ቃልን ይመስልልናል። አንድም መመሳሰል የጋራ ነው ብሎ አካላዊ ቃል ታቦትን ይመስልልናል። ታቦት የመቤታችን ምሳሌ ዕዕ ዘኢይነቅዝ አብርሃም። ዘኢይነቅዝ አለው በአምልኮተ ጣዖት አይለወጥምና። አንድም ታቦት የጌታ ምሳሌ። ዕዕ ዘኢይነቅዝ የመቤታችን። ዘኢይነቅዝ አለበ። ጌታ አትለወጥምና። አንድም ታቦት የጌታ ምሳሌ። ዕዕ ዘኢይነቅዝ የአብ። አሁን ዘግቡር ሲል ያውካል ዘኮነ ሰብአ ዘእንበለ ፍልጠት። ወኢውላጤ። መለወጥ ሳያገኘው መለየት ሳያገኘው ሰው የሆነ። መለኮት ንጹሕ ዘአልቦ መስና።
 ንጹሕ ከተፈለጠ ከተደገረ። አንድም ንጹሕ ከለመ መለኮ ንጹሕ የሚሆን መለወጥ የሌለበት።
 ዘዕፍይ ምስለ አብ። በአብ ዕፅና ያለ ወቦቱ አብሰራ ለንጽሕት።
 ባለመለወጡ አለመለወጡን ባለመለየቱ አለመለየቷን ነገራት። አንድም በዕዕ ዘኢይነቅዝ አንድም በገብር ኤል አድሮ ነገራት
 ለልዩ ላዕክ ኮንኩ ለርእሰዩ ወአብሰርከዋ ለድንግል ወላዲትዩ። አስተርአይክዋ በአምሳለ ገብርኤል መልክ እንዲል።
 ዘእንበለ ዘርዕ ኮነ ከማን በካነ ጥበብ ቅዱስ።

ከጥበብ በሚበልጥ ጥበብ ዘር ምክንያት ሳይሆነ ው እንደኛ ሰው ሆነ ከጥበብ በሚበልጥ ጥበብ አለ። ያለሙን ከፈጠረበት ሰው ሁኖ ያለሙን ያዳነበት ጥበብ ይበልጣልና። አንድም በፍጹም ጥበብ እንደኛ ሰው ሆነ።
 ዘተሰብአ እምኔኪ ዘእንበለ ርዥስ።
 አደፍ ጉድፍ ሳያገኝክ ከሥጋክ ሥጋ ከነፍሰክ ነፍስ ነስቶ ሰው ሆነ።
 ደመረ መለኮ።
 መለኮቱን አዋህዶ ።
 ሰአሊ ለነ ቅድስት ።
 መለኮቱን አዋህዶ ፤ ሰው ከሆነ ልጅክ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኛልን።
 ታቦትን ከዚህ ይናገራሉ ሸንሸር ሰጢን።
 ከሚባል ከማይነቅዝ እንጨት ። አቁልቋዩ ሁለት ክንድ ከስንዝር። ቁመቱ ክንድ ከስንዝር። ርጎቡ ከንድ ከስንዝር አድርገህ ታቦትን ቅረጽ ብሎታል ። በአፍኦ በውስጥ በወርቅ ለብጠው ።
 አራት ቀለበት ሁለት መሎጊያ አብደለት ብሎታል ። ምስሐልንም ሁለት ክንድ ከስንዝር ሞላልነቱ ። ርጎቡ ክንድ ከስንዝር ቅረጽ ብሎታል ። የዚህ ቁመቱ የለውም ሁለቱን ኪፋቤል እንደ ሚናከሰ አውራ ዶሮ አስመስለህ ሳላቸው ። ዙሪያውን ፈለግ አውጥተህ የማይረጋ ብጽብጽ ወርቅ አፍስሰበት አለው ። ይኸውም ምሳሌ ነው ። ሁለት ክንድ ከስን

ዝር ሞላልንቱ ከአዳም እስከ ናጎ ያለው ዘመን ነው። ሁለት ሺህ ከሁለት መቶ ከሐምሳ ስድስት ዘመን ይሆናል። በሁለት ሺህ ከሁለት መቶ ከሐምሳ ስድስት ዘመን አርአያ ድንግል ታቦተ ናጎ ለመገኘቷ ምሳሌ። ከንድ ከስንዝር ቁመቱ ከናጎ እስከ ሙሴ ያለው ዘመን ነው። ሺህ ከኔቺ ይሆናል በሺህ ከኔቺ ዘመን አርአያ ድንግል ታቦተ ሙሴ ለ መገኘቷ ምሳሌ። ከንድ ከስንዝር ርኅቡ ከመጣ፣ እስከ እመቤታችን ያለው ዘመን ነው። ሺህ ከስድስት መቶ ይሆናል። በሺህ ከስድስት መቶ ዘመን ሕመረ ናጎ ታቦተ ሙሴ ምሳሌዋ የሚሆኑ አማናዊ ት ድንግል ለመገኘቷ ምሳሌ ታቸ የንጹሐን አቤ ው ሁለቱ መሎጊያ የፍቅር ባጽና የፍቅር እግዚአብሔር ምሳሌ። አራት ቀለበት በርእይ በሰሜን በ ገሚሥ በአፄንዎ በዚህ ሁሉ ንጽሕት ፍትና። ዳፋና ዳፋ። የሐና የኢያቄም ገቢይቱ የርቧ ምሳሌ ሁለቱ ኪሩቤል የመአልከ ውቃቤና የመልአከ መበሥር ምሳሌ። በመት ስቀን ሊቀ ክህናቱ ገብቶ በሁለቱ ኪሩቤል መካከል ድምፅ ሰምቶ ይወጣ ነበር እርሱም በመልአከ ውቃቤ ተጠብቃ ከመልአከ መበሥር ድምፅ ሰምታ ጌታን ፀንሳ ለመገኘቷ ምሳሌ። አንድም የአርኒና የሶፍያ ምሳሌ። ባስልዮስ ን ከኔ አትለያቸው ባጠገቤ ሣላቸው ብለዋለችና። አንድም የዮሴፍና የሰሎሜ ምሳሌ። በመከራዋ ጊዜ አይለዩዋትምና።

ምሳሌ። ፈለግ የልቡናዋ ምሳሌ ብጽብጽ ወርቅ የ ሁከት መንፈሳዊ ምሳሌ። ሁከት መንፈሳዊ ከልቡ ናዋ አይለዩምና።

መቅደስ ዘይኬልልዋ ኪሩቤል እለ ሥዑላን በሥዕለ እግዚአብሔር።

እግዚአብሔር በፈጠራቸው በኪሩቤል አምሳል ሙሴ የሣላቸው ኪሩቤል የሚጋርዱሽ መቅደስ ሙሴ አንች ነሽ። አንድም እግዚአብሔር በፈጠራቸው ኪሩቤል አምሳል። ሰሎሞን የሳላቸው ኪሩቤል የሚጋርዱሽ መቅደስ ሰሎሞን አንች ነሽ። አንድም አ መቅደስ ዘከነ ለሊሁ እግዚአብሔር ሊቀ ክህናት እንዲል። ጌታ በማኅፀን ያደረብሽ። መቅደስ አንች ነሽ። ቃል ዘተሰብአ እምኔኪ አንጽሕት ዘእንበለ ውላጤ። ሣይለወጥ ካንች ሰው የሆነው አካላዊ ቃል ከነ ሠራዬ ኃጢአተነ ወደምሳሴ አበሳነ።

ስለ ሥጋ ስለ ነፍስ ስለ ጊዜው ስለ ዘላለሙ። ይደጋግማል በአፍአ በውስጥ በነፍስ በሥጋ ኃጢአታችንን የሚያስተሠርይልን ሆነ።

ሰአሊ ለነ ቅድስት ኃጢአታችንን ከሚያስተሠርይልን ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሳን ለምኝልን።

አንቲ ውእቱ መሶበ ወርቅ ንጹሕ አንተ ውስቴታ መና ኅቡዕ

መና ያለብሽ መሶበ ወርቅ አንች ነሽ። መሶበ ወርቅን። ሽንሸር ሸጠን ከሚባል ከማይነቅዝ እንጨት

ቅረጽ በአፍአ በውስጥ በወርቅ ለብጠው ጎሞር ሙሉ መና ጊዜ ሳትወሰን አነርባት። ግሳዕ ቈጽለ ወርቅ ረቃቀ ወግሉ ባቲ አለው። ይኸውም ምሳሌ ነው። መሰባ ወርቅ የመቤታችን ወርቁ የንጽ ሕናዎ የቅድስናዎ። መና የጌታ ምሳሌ። ጊዜ ሳትወሰን አነረው አለው። ለጊዜው አባቶቻችን ይኸን ሲመግባቸው ይክዱ ነበር ብሎ ዘለፉ ለሆንባቸው ነው። ፍጻሜው ግን ይኸ ብዙ ዘመን ሲኖር እንዳልተለወጠ ሰው ሲሆን አምላክነቱ ላለመለወጡ ምሳሌ። ኅብስት ዘወረደ እምሰማያት።

አኮ ሙሴ ዘወሀበክሙ ውኢተ ኅብስተ እምሰማይ እንዳለው ያለ አይደለም። ከሰማይ የወረደ ኅብስት ነው።

ወሀቤ ሕይወት ለኩሉ ዓለም። አበዊክሙሰ መና በልዑ በገዳም ወሞቱ እንዳለው ያለ አይደለም። ለሰው ሁሉ ሕይወት የሚያደል ነው ሰአሊ ለነ ቅድስት

ኅብስተ ሕይወት ከሚባል ልጅኸ ጽንዕት በድንግና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኅልን።

አንቲ ውኢቱ ተቅዋም ዘወርቅ አንተ ዖርኪ ማኅቶተ ፀዳል ኩሎ ጊዜ።

ብርሃንነት ያለውን ፋና የተሸከምኸ የወርቅ ተቅዋም አንቺ ነኸ። ተቅዋምን መክሊተ ወርቅ ትገብራ ብሎታል። መክሊት ወርቅ አምጥተህ ተቅዋምን ስራ አለው። ከታች እንዳይፈነገል እንደ ጽዋ አግር አ

ውጣለት አለው። ከዚያ በላይ አንድ መሸቢያ ቃጥተህ ተው። ከዚያ በላይ በሶስት መሸቢያ ሰባት አፀዑት አውጣለት ሶስቱን በወዲህ ሶስቱን በወዲያ መካከለኛውን ሥረወጽ አድርገው። ሰባት ሰባት ምንባረ ፈትል አብጅለት በመካከለኛው የተቀዳው ዘይት በስድስቱ ሁሉ እንዲመላ አድርገው። ለዚህ ማረኛ መኩስተሪያ ወለባ አብጅለት አለው። ይኸውም ምሳሌ ነው ተቅዋም የዘመን ምሳሌ ከታች ስመሸቢያ ቃጥተህ ተው አለው የዘመን አብው መጽሐፍ አልተጻፈም። ከዚህ በላይ በፍመሸቢያ ጊዳፀቅ አውጣለት አለው በፍክፍለ ዘመን የተጻፉ መጻሕፍት ምሳሌ። በዘመን መሳፍንት በዘመን ነገ ሥታት በዘመን ካህናት የተጻፉ መጻሕፍት። መካከለኛይቱ የወንጌል ምሳሌ። እስመ ሳብዓይ ንባቡ ለእግዚአብሔር እንዲል። አፀቀቅ የሰብአ ሥላሴ ሐዋርያት የመምሕራን ምሳሌ። አፀቀቅን የሚያሳይ ብርሃኑ ነው። የመጻሕፍትን ምሥጢር የሚገልጡ መምሕራን ናቸውና። ሪም ተቅዋም የመቤታችን ምሳሌ ጌመሆኑ ጌበዕብራውያን ፍጹም ነው። እስመ ትልቆ ሳብዕ በገባ ዕብራውያን ፍጹም ውኢቱ እንዲል። አመቤታችን በክብር ፍጹምት ናትና። ስደ መክሊት ሸህ ከጊደጊደ ወቄት ይሆናል። በሸህ ከጊደጊደ ዘመን ዜና ሞታችን የሚያስተምሩ ጳጥሮስና ጳውሎስ ለመነሣታቸው ምሳሌ። ሪም ተቅዋም የጌታ ምሳሌ አአፀቅ የምእመናን በመካከለኛው

የተቀዳው ዘይት በጊቱ ሁሉ መምላቱ ጌታ መንፈስ ቅዱስን የሚያድል ሁኖዋልና። ፩ም ተቅዋም የረቡዕ ምሳሌ። ዘውላቱ ብርሃኑ ለዓለም። ለሰው ሁሉ ዕውቀትን የሚገልጽ። ብርሃን ዘእምብርሃን ዘአልቦ ጥንት። ጥንት ከሌለው ከብርሃን የተገኘ ብርሃን። አምላክ ዘእምአምላክ ዘበአማን። ከባሕርይ አምላክ የተገኘ የባሕርይ አምላክ። ዘተሰብአ እምኔኪ ዘእንበለ ውላጤ። ሳዲለወጥ ካንቺ ሰው የሆነ። ወበምጽአቱ አብርሃ ላዕሌነ። ለአለ ንነብር ውስተ ጽልመት ወጽላሎተ ሞት። ሰውም በመሆኑ በድንቁርና በቀቢጸ ተስፋ። ለምን ኖር ለኛ ዕውቀትን ገለጸልን። ወአርትዓ እገሪነ ውስተ ፍኖተ ሰላም። እግረ ልቡናችንን ወደሕገ ወንጌል ጎዳና አቀናልን በምሥጢረ ጥበቡ ቅዱስ። በጥበብ ባደረገው ሥጋዊ፤ ሰአሊ ለነ ቅድስት በጥበቡ ባደረገው ሥጋዊ እግረ ልቡናችንን ወደ ሕገ ወንጌል ጎዳና ከቀናልን። ልጅሽ ጽንዕት በድንግልና ጸጋውን ከብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን። አንቲ ውላቱ ማዕጠንት ዘወርቅ እንተ ያርኪ ፍሕመ አሳት። አሳትነት ያለውን፤ ፍህም የተሸከምሽ የወርቅ፤ ማ

ዕጠንት፤ አንቺ ነሽ። ማዕጠንተ ወርቅንም ሸንሸር፤ ሸጢን ከሚባል ከማይነቅዝ እንጨት፤ ሁለት ከንድቁ መቼ። ርኅቡ ከንድ ተሰንዝር ቅረጽ። ከንዱን ሙሉ እንደ ሙቀጫ ፈልፍለው በአፍአ በውስጥ በወርቅ ለብጠው አራት ቀለበት ሁለት መሎጊያ አብጅለት በግራና በቀኝ ሁለት አቅርንት አውጣለት። ሰንድሮስ የሚባል ነጭ ዕጣን ፈጭተህ አኑር። ከዚህ በኋላ ፍሕሙን አግብተህ ዕጣኑን አድርገህ በወርቅ ዘንግ አዋህደው። ጢስ ቅታሬው አምሮ እንዲወጣ። ወርቁን እንዳይሰማው ፈጥነህ በብረት ድፋው ይኸውም ምሳሌ ነው ማዕጠንት የመጬታችን ወርቁ የንጽሕናዋ የቅድስናዋ ዕጣን የትስብእት ፍሕም የመለከት ምሳሌ። የወርቅ ዘንግ የመን ፈስ ቅዱስ ምሳሌ። የከፈለ የፈጠረ ያዋኅደ መንፈስ ቅዱስ ነውና። አቅርንት የሥልጣን እግዚአብሔር ምሳሌ። በሩክ ዘነሥአ እመቅደስ። በሩክ አርን ከቤተ መቅደስ ይዘሽ የወጣ ማዕጠንተ ወርቅ አንቺ ነሽ። እስራኤልን ቸነፈር የሚፈጃቸው በሆን ከሙሴ ዘንድ ሂደው ሙሴን ከኛ ስሕተት ኃጢአት ከጌታ ምሕረት ቸርነት አይታጣምና አማልደን አሉት። ወደ እግዚአብሔር በያመ ለክት ወንድምህ አርን ልብሰ ተክህኖ ለብሰ ማዕጠንተ ወርቅን ይዘ ሕሙማኑን ባንድ ወገን ሕያዋኑን ባንድ ወገን አድርጎ ይጠንላቸው። ደዌ አይ

ተላለፍባቸውም አለው። ከዚህ በኋላ ሕሙማኑን ባንድ ወገን ሕያዋኑን ባንድ ወገን አድርጎ። ወነሥ አ ኤፋዶ ቅኔሁ ዘጸሎት ከተረ መግተ ወአሕስዓ መቅሰፍተ ወፈለጠ ላዕለ ሕያዋን ወመታን እንዳል። ሕሙማኑን ባንድ ወገን አድርጎ በመካከል ሁኖ ቢያጥንላቸው። ደዌ ወደ ሕያዋን የማይተላለፍ ሁኑዋል። እንደዚህም ሁሉ ጌታችን ከመጤታችን ሰው ከሆነ በኋላ ፍዳ የማይተላለፍ ሁኑዋልና። ከዚህ አስቀድሞ ይተላለፍ ነበር ቢሉ አዎን መስሎ ቢሠራ። ዛሬ ግን ቢሰራ ቅሉ በንስሐ የሚሠረደ ሁኑዋልና። አንድም ቡሩክ አብ ከአብርሃም ባሕርይ የመረጠኸ አንቺ ነኸ። መቅደስ አለው አብርሃም ማንደረ እግዚአብሔር ነውና። አንድም ቡሩክ ዘክርያስ ከቤተ መቅደስ ይዞኸ የወጣ የወርቅ ማዕጠንት አንቺ ነኸ።

ዘይሠሪ ኃጢአተ ወይደመስሰ ጌጋየ። በአፍአ በውስጥ በሥጋ በነፍስ ኃጢአት የሚያሥተሰርይ።

ዝውአቱ ዘእግዚአብሔር ቃል ዘተሰብአ እምኔኪ። ይኸውም ከንቺ ሰው የሆነው አካላዊ ቃል ነው። ዘአዕረገ ለአቡሁ ርእሶ ዕጣነ ወመሥዋዕተ ሥሙረ፤ ላባቱ ራሱን ያማረ የተወደደ መሥዋዕት አድርጎ ያቀረበ። ወአንከረ አብ እምዝንቱ መሥዋዕት እንዲል።

ሰአሊ ለነ ቅድስት።

ራሱን ያማረ የተወደደ መሥዋዕት አድርጎ ካቀረበ ልጅኸ ዕንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

ተፈሥሐ አማርያም ርግብ ሠናይት ዘወለድኪ ለነ ዘእግዚአብሔር ቃል። አካላዊ ቃልን የወለድኸልን መልካሚ ርግብ፤ ተፈሥሐ ደስ ይበልኸ።

አንቲ ወአቱ ጸጌ መግዛ ሠናይ። ዘመግዛሃ ሠናይ ሲል ነው፤ ጸጌ እሷ መግዛ ልጁ ዋ። አንድም መግዛ ንጽሕናዋ ቅድስናዋ ጸጌ እሷ። እንተ ሠረፀት እምሥርወ ዕሤይ።

ከዕሤይ ሥርወ የተገኘች አለ ሥር ወደላይም ወታችም ያድጋል ወደላይ ቢሉ አብርሃም ወደታች ቢሉ ዳዊት።

ሰአሊ ለነ ቅድስት። እንዲህ ካለ ልጅኸ ጸንዕት በድንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።

በተረ አሮን እንተ ሠረፀት ዘእንበለ ተክል ወኢሠቀይዋ ማየ። ሳይተክሏት የበቀለች ውሀ ሳያጠጣት የለመለመች ያበበች ያፈራች የአሮን በተር ነበረች። ከመሃ አንቲኒ አወላዲ ተክርስቶስ አምላክነ ዘበአማን፤ አምላክን የወለድኸልን አንቺም እንደሰብክ ነኸ፤ ደቂቀ ሮቤል በሙሴ ደቂቀ ቀግት በአሮን ሁለቱ ወኝድማማቾች ከሆነት ከምስፍና ተሾመው ሲገዙን ደኖራሉን

እኛስ የበዙሩ የሮቤል ልጆች አይደለንም እኛስ የ ሌዊ ልጆች አይደለንም ብለው በጠላትነት ተነሥተዋል። ከዚህ በኋላ ጉላችን አንድነት ስንይዝ ጊዜ የምቀኝነት እንደሆነ ሕዝቡ ያውቁብናል። አስቀድመን እኛ በሙሴ ዳኝነት አሮንን ይዘን ከህነቱን እጅ ካደረግነው በኋላ በኛ ዳኝነት ይዘችሁ ምስፍናውን እጅ ታደርጋላችሁ አሏቸው። ከዚህ በኋላ ሂደው ሙሴን ሹመት በተርታ ሥጋ በገበታ ነው እኛስ ከሌዊ ተወልደን የለምን እኛንም ሹመን አሉት። እሱም አሮን ከእግዚአብሔር አግኝቶ ተሾሞታል እና ንተም ከእግዚአብሔር አግኝታችሁ ተሾሙ አላቸው ይህም ለወንድሙ ማድላቱ አይደለም ብለው ከሁለት መቶ የሚበዙ ከህናት ማዕጠንተ ብርታቸውን አሰርተው ልብሰ ተከህኖ ለብሰው ሊያጥኑ ገቡ። ሲገቡ ሙሴና አሮንን ከደብተራ አሪት ቁመው በያዋቸው ወሮድዎሙ ይላል ገረመሟቸው። ከዚህ በኋላ ገብተው ሲያጥኑ ጠሰ ቅታሬው በነካቸው ልብሰቸውን ሳይነካ ሰውነታቸውን እንደ ተለበለበ ግንድ አድርጓቸዋል፤ ወደ እግዚአብሔር በያመለክት በልብሳቸው እያገቡናጸፍህ አውጥተህ አፍሳቸው ብሎታል። ያንን ግን ወተቀደሳ ማዕጠንታቲሆሙ በነፍሳቲሆሙ እንዲል። ለቤተ መቅደስ ዕቃ አድርገው ብሎታል። ዳታንና አቤሮንን ከነ ቤተ ሰባቸው ከነ ከብታቸው ከነ ድንኳናቸው ምድር ተከፍታ አስጥማቸዋለች ቆራም ምክር ሊያጸና ሂዶ

ባንድ ሰጥሞ ቀርቷል። ከዚህ በኋላ ይህ ሁሉ ኃጢአታችንን እያዘከሩ የሚያስፈጁን እሊህ አይደሉምን ብለው ሊወግሯቸው ደንጊያ ደንጊያቸውን አንስተው ቢሄዱባቸው ሸሸተው ከደብተራ አሪት ገቡ። ፃምደ ብርሃን ተተክሎ ጌታቸው ወጣ ብለው ተመልሰዋል። ከዚህ በኋላ አሮን እስከ መቼ ድረስ እንዲህ ስትል ትኖራለህ ከህነት ካቤትህ እንዳይወጣ ምልክት አሳይልሃለሁና ወንድምህ ሙሴ ያሥራ ሁለቱን ነገድ ብትራቸውን ሰብስቦ በቀዳማይ ሰዓተ ሌሊት አግብቶ ከቤተ መቅደስ በቀዳማይ ሰዓተ መዓልት ያውጣው አለው። ያሥራ ሁለቱን ነገድ ብትር ሰብስቦ እርሱም ያባቱ የሌዊ ብትር ነበረች ያችን አምጥቷል። በቀዳማይ ሰዓተ ሌሊት አግብቶ በቀዳማይ ሰዓተ መዓልት በያወጣው የአሮን በትር ሳይተክሏት ውሀ ሳያጠጣት ለምልማ አብባ አፍርታ ተገኝታለች አሥራ ሁለት በከተረ ለሚ አፍርታ ተገኝታለች። እንደ ዚህም ሁሉ እመቤታችን ከቤተ መቅደስ አሥራ ሁለት ዓመት ኑራ ጌታን ፀንሳ ተገኝታለችና።
ዘእንበዛ ዘርዕ መጽአ ወአድኃነን።
ዘር ምክንያት ሳይሆነው ሰው ሁኖ ያዳነን።
ሰአሊ ለነ ቅድስት።
ሰው ሁኖ ካዳነን ልጅሽ ጽንዕት በደንግልና ጸጋውን ክብሩን እንዳይነሣን ለምኝልን።
ለኪ ይደሉ ዘእምኩሉሙ ቅዱሳን ተሰአሊ ለነ

አምልዕተ ጸጋ። ምልዕተ ክብር ሆይ
 ከቀዳሳን ይልቅ ትለምኝልን ዘንድ ላንቺ ይገባል።
 አንቲ ተአብይ አምሊቃን ጳጳሳት።
 ህዝቃን ጳጳሳት አንቺ ትበልጫለሽ።
 ወፈድፋደ ትከብሪ አምንበያት።
 ከመምሕራን አንቺ ትበልጫለሽ፤ አንድም ከሐዋርያት
 ትበልጫለሽ። ከፎ አርድዕት አንቺ ትበልጫለሽ
 ብኪ ግርማ ራዕይ ዘየዓበ አምግርማ ሱራፊል ወ
 ከፋቤል።
 ከሱራፊልና ከከፋቤል ይልቅ የሚበልጥ የመወደድ
 ድ የመፈራት ግርማ አለሽ። ኢትርአይ ግርማ ርአየ
 ቱ ለኤልያሰ እንዲል፤
 አንቲ በአማን ምክሐ ዘመድነ።
 በውነቱ የገሕርያችን መመኪያ ነሽ።
 ወሰአሊት ሕይወተ ለነፍሳቲነ።
 ለሰውነታችን ሕይወትን የምታማልድን ነሽ።
 ሰአሊ ለነ ጎበ እግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ።
 ከጌታችን ከእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ አማልድን።
 ያጸንጻን በርታዕት ሃይማኖት ውስተ አሚነ ዘአሁ፤
 ፅነቱን ርነቱን በማመን አጸንቶ ሥጋዊውን በማመን
 ን ያጸናን ዘንድ፤ አንድም ሥጋዊውን በማመን አጸንቶ
 ትንሣኤ ዕርገት በዓት እንዳለ ያጸናን ዘንድ፤
 ይጸገወን ሣህሎ ወምሕረቶ።

ይተርጉመው። ይሥረይ
 ኃጢአተን በብዝኃ ምሕረቱ።
 በቸርነቱ ብዛት ኃጢአታችንን ያሥተሠርይልን ዘንድ
 ጸጋስ ሥርየተ ኃጢአት ይአቲ እንዲል።
 ሰአሊ ለነ ቅድስት።
 ኃጢአታችንን ከሚያሥተሠርይል ድህ ጸንዕት በድንግልና
 ጸጋውን ክብርን እንዳይነሣን ለምኝልን።
 ቅድስት ንጽሕት ጸንዕት ክብርት ልዩ ሲል ነው።
 ንጽሕትም አለ ሌሎች ሴቶች ከነቢብ ከገበር
 በነጻ ከሐልዮ አይነጹም። እርሷ ግን ከነቢብ
 ከገበር ከሐልዮ ንጽሕት ናትና። ወኢረከሰት በምንትኒ
 እምዘፈጠራ ድንግል በሕሊናሃ ወድንግል በሥጋሃ
 እንዲላት ፅንዕትም አለ ሌሎች ሴቶች ለጊዜው
 በጸኑ ኋላ ግን ተፈትሐ አለባቸው። እርሷ ግን ቅድመ
 ፀኒስ ጊዜ ፀኒስ ድኅረ ፀኒስ። ቅድመ ወሊድ ጊዜ
 ወሊድ፤ ድኅረ ወሊድ ጸንዕት ናትና። ክብርትም
 አለ። ሌሎችን ሴቶች በያከብሯቸው ጸድቃን ሰማዕታትን
 ወለዱ ብለው ነው። እርሷን ግን ወለዲቱ አምላክ ብለው
 ነውና። ልዩም አለ እናትነት ከድንግልና አስተባብራ
 የምትገኝ ከመቤታችን በቀር ሌላ ሴት የለችምና። ዓይኑ ዓ በሆን
 አዕምሮውን ለብዎውን ሳይብን። አልፋው አ በሆን ለምኝልን
 ማለት ነው። ልመናስ ከዚያ በኋላ ስንኳን በርሷ በሌሎችም
 የለባቸውም። በቀደመ ልመናዋ የምታስተምር
 ስለሆነ እንዲህ አለ።

ይኸን ሲጨርስ በያዘችው መስቀለ ብርሃን ባርከው ዕረፍትህ ከኔ ነው ብላው ታርጋለች እርሱም እጅ ሥቶ ይቀራል። ከዚህ በኋላ በዕዝል በግዕዝ በእ ራራይ እየመለሰ ሲያመሰግናት አድሯል።

የእመቤታችን የዕረፍቷ ነገር እንደም ነው ቢሉ በጥር በጳጳ እጉድ ቀን አርፋለች ጥር ሰኞ ይብታል ሰኞ እስከ ሰኞ ፰ ሰኞ እስከ ሰኞ ፲፭ት ሰኞ እስከ ሰኞ ፳፪ ሰኞን ትቶ እጉድ በጳጳ ቀን አርፋለች ሐዋርያት ባጎበር አድርገው ወደ ጌ ቴሴማኒ ይዘው ሲሄዱ አይሁድ ቀድሞ ልጅቸን ተ ነሣ አረገ እያሉ ሲያውኩን ይኖራሉ ዛሬ ደግሞ እ ርሱቀን ተነሣች አረገች እያሉ ሲያውኩን አይደለ ም። ብለው በእሳት እናቃጥላታለን ብለው ተነሡ። ታውፍንያ የሚባል አይሁዳዊ ተራምድ አጎበሩን ጨ በጠው። መልአክ ሁለት እጁን ቀጣው። ከአጎበሩ ተ ንጠልጥሎ ቀረ ከዚህ በኋላ የሐንስን ጨምሮ በደ መና ነጥቆ ከገነት አግብቶ ከዕፀ ሕይወት ስር አኖ ራት። የሐንስን እንደምን ሆነች አሉት። ከገነት ከዕፀ ሕይወት ስር አለች አላቸው። የሐንስ አይቶ እኛ ሳ ናይ ብለው በነሐሴ መባቻ ጾም ገሮመሩ። ነሐሴ በጥ ር ብተት ሰኞ ይብታል፤ ሰኞ እስከ ሰኞ ፰ ሰኞ እ ስከ ሰኞ ፲፭ ሰባዔው እጉድ ያልቃል እጉድ አም ጥቶ ሰጥቷቸው ቀብረዋታል። ማክሰኞ ተነሥታለች ከመ ትንሣኤ ወልዳ ያሰኘው ይህ ነው ቶማስ አል ነበረም ደመና ጠቅሶ ሲመጣ ስታርግ አገኛት። ወ

ፈቀደ ይደቅ እምደመናሁ ይላል ተበጸበጸ ቀድሞ የ ልጅሽን ትንሣኤ ሳላይ ቀረሁ ዛሬ ደግሞ ያንቺን ት ንሣኤ ሳላይ ቀረሁ ብሎ። አይዘህ አትዘን እሊያ ት ንሣኤየን ዕርገቴን አላዩም አንተ አይተገል፤ ተነሣ ች አረገች ብለህ ንገራቸው ብላ የያዘችውን ሰበን ሰጥታ ሰደደችው። ከዚህ በኋላ ሄዶ የእመቤታችን ነገር እንደምን ሆነ አላቸው። አግኝተን ቀበርናት አሉት። ሞት በጥር በነሐሴ መቃብር ይህ ነገር አይ መስለኝም አላቸው። ጴጥሮስ አንተ እንጂ ልማድህ ነው። አንተ ብቻ ተጠራጥረህ አትቀርም። አንተ እየተ ጠራጠርህ ሰውን ሁሉ ስታጠራጥር ትኖራለህ አለው እርሱም የያዘውን ያውቃልና ጸጥ ብሎ ይሰማቸዋል። ከዚህ በኋላ ቀዱስ ጴጥሮስ ተቆጥቶ ሄዶ መቃብሩ ን ቢከፍተው። አጣት ደንግዖ ቆመ አታምኑኝም ብ ዩ ነው እንጂ። እመቤታችንን ተነሣች ያረገች አላቸ ሙ። የያዘውንም ሰበን ሰጣቸው። ለበረከት ተከፍለ ሙታል። ከዚህ በኋላ ባመቱ ቶማስ ትንሣኤሽን ዕር ርገትሽን አይቶ እኛ ሳናይ ብለው ጾም ገሮመሩ። በ ፲፯ኛው ቀን እመቤታችንን መንበር አድርጎ። ጴጥሮ ስን ከሆን ዘይትራድኦ እስጢፋኖስን ሠራኢ ዲያቆ ን አድርጎ በዚያው ላይ ቀድሶ አቁርቧቸዋል። እሱቀንም ወተቁረበት በዕደ ወልዳ ይላል።

የጽንሷ ነገር ውሀ ስትቀዳ ይላል ከቤተ የሴፍ ይላል ከቤተ መቅደስ ይላል። እንደ ምን ነው ቢሉ። ሁሉም ተደርጓል። ከደናግለ እስራኤል ጋራ ውሀ

፪፪ ውዳሴ ዘሰንበተ ክርስቲያን ቅድስት።

ልተቀዳ ሂዳ። ውሀ ቀድታ ስተመለስ የተጸማ ከል
ብ አገኘች በጫማቀ ቀድታ አጠጥታቀለች። አንዱ
ም ርገርገተ ልብ የሚያስኛት ይህ ነው። አሁኑ ይህ
ን ያህል ርገራሄ በዘሀ ወራት አምላክ ከድንግል ይ
ወለዳል ይበላል ካንቺ ይሆን አሏት። ወዲያው መ
ልአኩ መጥቶ ትፀንሳ አላት። ዝም ብላ ሂደች። ከቤ
ትም ደርሳ ውሀውን ስታወርድ ትፀንሳ አላት። ይህ
ነገር ደጋገመኝ ከቤተ መቅደስ ሂጄ ልረዳው ብላ
ከደናግል እስራኤል ጋራ ተከፍላ እያሰማማች የም
ትፈትለው ሐርና ወርቅ ነበር ያን ይዛ ሂደች። ከቤተ
መቅደስ ተቀምጣ ሐርና ወርቁን እያሰማማች ስትፈት
ል። መልአክ መጥቶ ትፀንሳ አላት። እርሱ ይከውነኒ
ዝንቱ እንዘ አደኦምር ብእሴ አለትው እመቤታችን
ም ይኸን ማለቷ ስታው አይደለም ዘንተ ትቤ ድንግ
ል በእንተ ዘኢዳርገውስተ ልብ ሀሊና እንለ እመሕ
ያው እንዲል። እኔ ይህን አላደርገውም እንደምን ይ
ሆናል ስትለው ነው። ከዘሀ በኋላ መንፈስ እግዚአብ
ሔር ቅዱስ ይመጽእ ላዕሴኪ አላት ይከውነኒ በከመ ት
ቤለኒ አለትው። ይህን ቃሏን ምክንያት አድርጎ። ቃ
ለ እግዚአብሔር በአፃብፃ መንፈሳ ቅዱስ በማጎፀ
ነቀ ተቀርቡዋል።

ጸሎታ ወበረከታ ወምሕረተ ፍቁር ወልዳ
የሃሉ ምስለ ፍቁራ ኃይለ ሥላሴ ተፈሪ መከራንን።

